ግድ ትምህርት፣ የመንፈስ እንቅስቃሴ ወይም ትንቢት ወዘተ በቀላሉ ይጠፋል፣ ይወሰዳል። ከተለማመደውም በኋላ ወደ እን ግዚአብሔር ቃል እውነት መመለስ ያዳግተዋል።

መቼም አማኝም ሆነ አገልጋይ፣ ምንጩ ከእውነት ይሁን ከሌላው፣ ስለ ራሱ መልካም ንግርት የተናገረለትን ነቢዩ ሲያደርገው፣ የተ ናገረበትን ደግሞ ከይሲ ያደርገዋል። ከዚህ ወጥመድ የሚያመ ልጥ እውነቱም ክብሩም እግዚአብሔር አምላክ የሆነለት የጸድቅ ሰው ብቻ ነው። "የሰው ነቢያትም" የሚበዙት የሚታጀቡትም ከዚህ የተነሣ ነው። እውነተኛ ነቢያት በዘመናቸው መቼ ደል ቷቸው ነበር? መቃብራቸው ግን ተጊጦላቸዋል (ማቴ23÷29)።

መጥፎውን ረብ ከመመኘት በኃይል ከመግዛት በመራቅ ለጽድ ቅና ለፍቅር መጨከን ያሻናል።

"ለሠራተኛ ደሞዙ ይገባዋል" የሚለው ተከብሮ ሳለ፣ "የሚያበ ራየውን በሬ አፉን አትሰር" ተጠብቆ ሳለ፦

- ዓላ አጥማጅነት ለኪስ "እስታቴር ፍለጋ" ከሆነ (ማቴ 17÷27)፣
- እረኝነት በጎችን ከማሰማራት፣ የደከመውን ከማጽናናት፣ የተ ሰበረውን ከመጠገን፣ የታመመውን ከማከም፣ የባዘነውን ከመ መለስ፣ የጠፋውንም ከመፈለግ ይልቅ፣ በኃይል ለመግዛት ከሆነ "ጸጉራም ጸጉራሙን" ለመሸለት "የወፋፈፉትን" ለማ ረድ ከሆነ (ሕዝ 34፤ ማቴ 10÷6-10፤ ሉቃ 10÷7)፣
- ነቢይነት ደግሞ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ከጣዖት አምልኮ ከመመለስ፣ ጽድቁን ከማጽናት፣ ስለ መበለቲቱ ከመሟገት፣ ለደሃ አደጉ ከመቆም፣ ለመጻተኛው ከመናገር፣ ስለ ሞያተ ኛው ከመገደድ ፈንታ "ጥርስ ሲነክስ" ሰላምን መናገር አለ በለዚያ ሰልፍን ከገዛ ልብ እያወጡ መተንበይ፣ ከንቱ ራእይ ማየት፣ ምዋርት ማሟረት፣ ስለ "ጭብጥ ገብስ" እና ስለ " ቁራሽ እንጀራ" ተብሎ፣ "ይላል የሠራዊት አምላክ" ማለት፣

የእግዚአብሔርን ስም የሚያስረክስ ስለ ሆነ፣ ወዮ ነው (ሚክ 3÷5-8፤ ሕዝ 13፤ ኤር 23÷13-18)!

"የምታስደንቅና የምታስደነግጥ ነገር በምድር ላይ ሆናለች፤ ነቢ ያት በሐሰት ትንቢት ይናገራሉ፤ ካህናትም በእነዚህ እጅ ይገዛሉ፤ ሕዝቤም እንዲህ ያለውን ነገር ይወድዳሉ፤ በፍጻሜውስ ምን ታደርጋላችሁ?" (ኤር 5÷30-31)

3. ሰይጣን - የጨለማ ጎይላት

1) ሰይጣን ማን ነው?

ሰይጣን ከመውደቁ በፊት በሰማይ ከፍተኛ ማዕረግ የነበረው ውብ መልአክ ነበር። መጽሐፍ ቅዱስ ስለ እርሱ ሲናገር እን ዲህ ይላል "*ጥበብን የተሞላብህ ውበትህም የተፈጸመ መደምደ ሚያ አንተ ነህ። በእግዚአብሔር ገነት በኤድን ነበርህ፤ ዕንቁ ሁሉ ሰርድዮን ቶጳዘዮን፣ አልማዝ፣ ቢርሌ፣ መርግድ፣ ኢያስ ጲድ፣ ሰንፔር፣ በሉር፣ የሚያብረቀርቅ ዕንቁ፣ ወርቅ፣ ልብስህ ነበር፤ የከበሮህና የእምቢልታህም ሥራ በአንተ ዘንድ ነበረ፤ በተ ፈጠርህበት ቀን ተዘጋጅተው ነበር። አንተ ልትጋርድ የተቀባህ ኪሩብ ነበርህ፤ በተቀደሰው በእግዚአብሔር ተራራ ላይ እየኖርህ በእሳት ድንጋዮች መካከል ተመላለስህ። ከተፈጠርህበት ቀን ጀም ሮህ በደል እስኪገኝብህ ድረስ በመንገድህ ፍጹም ነበርህ*" (ሕዝ 28÷13-18)። በዚህ ሁኔታ የነበረው መልአክ በእግዚአብሔር መመ ሪያ መኖር ባርነት መስሎ ታየው። ከራሱ በሚወጣ ዐሳብ ለራሱ ፍላጎትና ፈቃድ በመገዛት ለመኖር ፈለገ፤ በፍጥረተ ዓለም ውስጥ የሁሉ ራስ ከሆነው ከእግዚአብሔር ሌላ ራስ ለመሆን ተመኘ። ልብ ብሎ ራሱን አየ፣ ውበቱን አስተዋለ፤ በራሱ ተገረመ። ራሱ ንም አደነቀ፤ በመጨረሻ ግን እግዚአብሔር ለብቻው የያዛቸው ነገሮች ለእኔም ይገባኛል አለ። በውበቱም ምክንያት በልቡ በእ ግዚአብሔር ላይ ኮራ (ሕዝ 28÷17)። እግዚአብሔር በስጠው ጥበ

ብና ውበት ለራሱ ለማትረፍ ተነሣ (ሕዝ 28፥16)። *"በልቡም ወደ ሰማይ አርጋለሁ፤ ዙፋኔንም ከእግዚአብሔር ከዋክብት በላይ ከፍ ከፍ አደርጋለሁ፤ በሰሜንም ዳርቻ በመሰብሰቢያ ተራራ እቀመጣለሁ፤ ከደመናዎችም ከፍታ በላይ አርጋለሁ። በልሁልም እመሰላለሁ አለ"* (ኢሳ 14፥1-13)። በዚህ ጊዜ እንደ ርኩስ ነገር ከእግዚአብሔር ተራራ ተጣለ (ሕዝ 28፥16)። ከፍ ባለችው በእግዚአብሔር መንግሥት ወደ እግዚአብሔር እጅግ ተጠግቶ የነበረ ይህ መልአክ በተቃራኒው እጅግ ርቆ ተጥሎ ማየት የሚደንቅ በመሆኑ *"አንተ የንጋት ልጅ የአጥቢያ ኮከብ ሆይ እንዴት ከሰማይ ወደቅህ?"* ተባለ (ኢሳ 14፥12)። እግዚአብሔር ያደረገው ሆኖ መኖርን መቀበል ባለመቻሉ በሰማይ መንግሥት የማያስፈልግ ሆኖ እንደማይጠቅም ዕቃ ተጣለ።

መጽሐፍ ቅዱስ ሰይጣን ማን እንደ ሆነ ባይገልጸው ስለ እርሱ በቂ ግንዛቤ ለማግኘት አስቸጋሪ ይሆን ነበር። ሁላችንም ስለ ሰይጣን ያወቅነው መጽሐፍ ቅዱስ ስለ እርሱ ማንነት ስለ ገለጠልን ነው። እንዲህ ባይሆን ኖሮ ማናችንም ስለ እርሱ ማንነት የምናውቀው በስውር ሁኔታ እንጂ ራሱን በመግለጥ ስላል ሆነ ነው። ራሱን ገልጦ የሚሠራ ጠላት በቀላሉ አሠራሩ ይታወቅበታል። ጠላት ግን እንደ ሌለና እንደማይሠራ አድርጎ ራሱን ያቀርባል። ስለዚህ ነገር ማናችንም መጽሐፍ ቅዱስ ከሚናገረው ውጭ መሆን አንችልም።

መጽሐፍ ቅዱስ ሰይጣንን ጠላት ባላጋራ ክፉ እያለ ገልጦታል። ስለዚህ አንድ አማኝ ሰይጣንን እንደ ጠላቱ፣ እንደ ባላጋራው ማየት መቻል አለበት። አለበለዚያ በመረጃነት (በዕውቀት) ብቻ ስለ ሰይጣን ከማወቃችን በላይ፣ አጥብቀን እንደ ጠላታችን የማንቃወምና የማንከላከል ከሆነ ጥቃት ሊያደርስብን ይችላል። አንዳንዶች ዲያብሎስ ጠላታችን ነው ይላሉ፤ ነገር ግን ከእርሱ ጋር ያላችሁን ሁኔታ እንዴት ትመለከቱታላችሁ ሲባሉ፣ ምንም

ሊያደርገኝ አይችልም ይላሉ። ምንም ሊያደርጋቸው ካልቻለ እንዴት ጠላታቸው ሊሆን ቻለ? ጠላቱን በመንገድ አግኝቶ በመልካም የሰደደ ማነው? ማንም ሊኖር አይችልም። መጽሐፍ ቅዱስም ሰይጣንን ባላጋራ ነው የሚለው፤ ስለዚህ የእግዚአብሔር ቃል ጠላት ነው ካለ በማንኛውም ሁኔታ ጥፋት ሊያደርስ ይችላል። ሐዋርያው ጴጥሮስ በመልእክቱ *"በመጠን ኑሩ ንቁም፣ ባላጋራችሁ ዲያብሎስ የሚውጠውን ፈልጎ እንደሚያገሳ አንበሳ ይዞራልና፤ በዓለም ያሉት ወንድሞቻችሁ ያንን መከራ በሙሉ እንዲቀበሉ እያወቃችሁ በእምነት ጸንታችሁ ተቃወሙት"* ይላል (1ጴጥ 5፥8-9)። ይህ ክፍል በጠላት ላይ ምን ዐይነት አቋም መውሰድ እንዳለብን ይናገራል። እንደዚህ ክፍል አባባል ዲያብሎስ ባላጋራ (ጠላት) ነው። ሆኖም አንዳንድ ወገኖች ምንም ሊያደርገኝ አይችልም ሲሉ አንድ ነገር ማድረግ መቻሉን በትክክል ያስተዋሉ አይመስሉም። ምክንያቱም ምንም ሊያደርጋቸው ካልቻለ ወዳጃቸው እንጂ ጠላታቸው ሊሆን አይችልም። መጽሐፍ ቅዱስ ግን ጠላት እንደ ሆነ ስለሚናገር "... ተቃወሙት ከእናንተም ይሸሻል" ይላል (ያዕ4፥7)። ባንቃወመው ግን ሊያደርግ ያለውን ያደርጋል።

በአዲስ ኪዳን ከ27ቱ መጻሕፍት 19ኙ ሰይጣንን በተለያያ መልኩ ገልጠውታል። ይኸውም ክፉ ጠላት ስለ ሆነ የራሱን ክፋት ለማሳየትና ለማሳወቅ ነው። አሠራሩ ካልታወቀና በጥንቃቄ ካልተያዘ እንዲሁም ተከላካዮችና አጥቂዎች በምንሆንበት ሁኔታ ራሳችንን ካላስገባን የቀድሞ ጥፋቱን አሁንም ሊፈጽም ይችላል። ሰይጣን በአዲስ ኪዳን ከሃያ ሰባቱ፣ ስምንቱ፤ ከስምንቱ ደግሞ በአራቱ ክፉ በሚል ወይም በሌላ ስያሜ ገልጠውታል። እንዲሁም በወንጌላት ውስጥ ደግሞ 28 ጊዜ በተለያየ ስም እርሱና አጋንንቱ ተጠቅሰዋል። ከሃያ ስምንቱ ሃያ አምስቱን ደግሞ የጠቀሰው ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ ሰይጣን ሕያው ፍጡር አንደ ሆነ ይናገራል።

የማሰብ፣ የማስተዋል ችሎታ ያለው፣ ፈቃድ ያለው፣ ስሜት ያለው ፍጡር አድርጎ ገልጦታል። ፈቃዱ ደግሞ ያለ ማቋረጥ እግዚአብሔርንና የእግዚአብሔርን ሕዝብ የሚቃወም ነው። 2ቆሮ12፥11፤ 11፥3፤ ማቴ 4፥6፤ ራእ 2፥9፤ 12፥1፤ 12፥4፤ 12፥12፤ 13፥5-7፤ 20፥7-9፤ 2ጢሞ2፥26፤ ሉቃ22፥31፤ 1ጢሞ3፥6፤ 4፤ ኢዮ2፥1-2፤ ኤፌ6፥11-12።

2) የሰይጣን የማጥቂያ መንገዶች

ስለ ሰይጣን ተቃዋሚነት ሲነሣ አብሮት የሚነሣው ጥያቄ እንዴት ነው የሚቃወመው? የሚለው ነው። እርሱ እንዴት እንደ ሚቃወም ካልገባን አሠራሩን ልንስተው እንችላለን። ስለዚህ ጥዳይ ከእግዚአብሔር ቃል አንዳንድ ነጥቦች አንስተን እንመ ለከታለን።

ሀ) በማጥፋት/በማውደም

"ሌባው ሊሰርቅና ሊያርድ ሊያጠፋም እንጂ ስለ ሌላ አይመ ጣም እኔ ሕይወት እንዲሆንላቸው እንዲበዛላቸውም መጣሁ" (ዮሐ 10፥10)።

ሰይጣን ጥቃት ከሚያደርስብን መንገዶች አንዱ በሰው ሕይ ወት፣ ጤንነትና ንብረት ላይ ውጊያ በማካሄድና በማጥቃት ነው። በዚህ ጥዳይ ላይ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ጥሩ ምሳሌ ሊሆነን የሚችለው ኢዮብ ነው። ኢዮብ እግዚአብሔር ራሱ እንደ መሰ ከረለት *"ፍጹምና ቅን፣ እግዚአብሔርን የሚፈራና ክክፋትም ሁሉ የራቀ ነበር"* (ኢዮ 1፥8)። ሰይጣን ግን በእርሱ ላይ ተነሣ፤ ያለውን ንብረት ሁሉ አወደመ፤ ልጆቹንም ገደለ፤ በመጨረሻም ከራስ ጠጕሩ እስከ እግር ጥፍሩ በቍስል በመምታት ጤንነቱን አሳጣው። እንዲያውም በምዕራፍ 2፥6 ላይ እግዚአብሔር ሰይ ጣንን ሕይወቱን ተወው ብሎ ተአቅቦ ባያደርግበት ኖሮ አመ

ጣጡ ለመግደል ነበር። እዚህ ላይ አንድ ልብ ሊባል የሚገባ ነገር አለ። ይኸውም ሰይጣን በኢዮብ ላይ ይህን ሁሉ ሊያደር ግበት የቻለው እግዚአብሔር ፈቅዶለት እንጂ በራሱ ባለ ሥል ጣን ሆኖ አይደለም። ዛሬም ቢሆን ባሕርይው እንደ ጥፋቱ ነው። ጌታችን እንዳለው እርሱ *"ሊሰርቅና ሊያርድ ሊያጠፋም እንጂ ስለ ሌላ አይመጣም"*። ሰይጣን ሰይጣን ከሆነበት ጊዜ ጀምሮ አጥፊና ነፍሰ ገዳይ ነው። ይሁን እንጂ በልዑል መጠጊያ የሚኖር ግን ሁሉን በሚችል አምላክ ጥላ ውስጥ ስለሚያድር ከአጥፊው ጥፋት ይድናል (መዝ 91፥1)። ነገር ግን እምቢ ብሎ ቅጥሩን የሚያፈርስ ግን እባቡ ትነድፈዋለች። ደመ ቅጥራችን ነው። ማንም ከዚህ ቅጥር ቢወጣ ምንም መከላከያ የለውም፤ ምክንያቱም ከደመ የተነሣ አጥፊው ወደ እናንተ አይቀርብም ተብሏልና (ዘፀ 12፥23)። ለማሰቃየት ቢመጣ እንኳ "ከበጉ ደም የተነሣ፣ ከምስክራቸው ቃል የተነሣ ድል ነሱት" ስለሚል አይሆንለትም (ራእ 12፥10)። ቀደም ብለን ከብሉይ ኪዳን መጽሐፍ እንደ ተመለከትነው ሰይጣን ኢዮብን ሊፈትን እግዚአብሔርን ጠየቀ (ኢዮ1፥10-13)። ወደ አዲስ ኪዳን ስንመጣ ደግሞ "ደቀ መዛሙርቱን እንደ ስንዴ ሊያበጥራቸው ለመነ" እዚህ ላይ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ለስምዖን ጴጥሮስ "ሰይጣን እንደ ስንዴ ሊያበጥራችሁ ለመነ" ሲለው ሰይጣን ቅዱሳንን ለማጥፋት ይለምናል ማለት ነው? በክ ፍሉ የተጻፈ ነገር ባይኖርም የእኛ ጸሎት ከእርሱ ልመና በልጦ መገኘት አለበት።

ለ) በማስታበይ

"እግዚአብሔር ትእቢተኞችን ይቃወማል ለትሁታን ግን ጸጋን ይሰጣልና" (ያዕ 4፥7)።

የእግዚአብሔር ቃል የትዕቢትን መጥፎነት እየደጋገመ ይናገራል። ሆኖም ሰዎች እንዲታበዩም ሆነ በዐመፅ እንዲነሡ የሚያደርግ

ሰይጣን ነው። እርሱ በእነዚህ እኮይ ተግባራት ተሞልቶ ሰዎችም እንዲሞሉ ያደርጋል። ከሚያስታብይበት መንገዱ አንዱ ስኬት ነው። እርሱ ሰዎች አስቀድሞ እንዳይሳካላቸው ወይም እንዳይሆንላቸው ይጥራል። ነገር ግን አልሆን ብሎት መሳካትና መከናወን ሲሆንላቸው ደግሞ ለማስታበይ ይሞክራል። በዚህ ጥዳይ ላይ በትንቢተ ሕዝቅኤል ምዕራፍ 28 ላይ የተጠቀሰው የጢሮስ ንጉሥ ጥሩ ምሳሌ ሊሆነን ይችላል። ከታሪክ እንደምንረዳው ጢሮስ ከክርስቶስ ልደት በፊት በደሴት ውስጥ የተከተመች ከተማ ነበረች። የዚህች አገር ንጉሥም የአካቢውን ንግድ ተቆጣጥሮት ስለ ነበር በልጥጎ ነበር፤ ከዚህም የተነሣ እብሪተኛ ሆነ። ራሱን ከእግዚአብሔር ጋር ማስተካከል ጀመረ። በዚህም ትዕቢቱ እግዚአብሔር ትጠፋለህ ሲል ከቍጥር 3 ጀምሮ እንዲህ ይለዋል፤

"ከዳንኤል ይልቅ ጠቢብ ነህን?
ከአንተስ የተሰወረ ምስጢር የለምን?
በጥበብህና በማስተዋልህ የራስህን ሀብት አከማችህ፤
ወርቅም ብርም በግምጃ ቤትህ አጠራቀምህ፤
በንግድ ሥራ እጅግ ከመራቀቅህ የተነሣ በሀብት ላይ
ሀብት አካበትህ፤
ከሀብትህ ብዛት የተነሣም ልብህ በትዕቢት ተወጠረ፤
ስለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
እንደ አምላክ ጥበበኛ ነኝ ብለህ ስለምታስብ፤
ከአሕዛብ መካከል አጅግ ጨካኞች የሆኑትን ባዕዳን
በአንተ ላይ አመጣለሁ፤
በጥበብህ ውበት ላይ ሰይፋቸውን ይመዛሉ፤
ታላቅ ክብርህንም ያረክሳሉ፤
ወደ ጕድጓድ ያወርዱሃል፤
በጥልቁ ባሕር ውስጥ በባሕሮችም ልብ ውስጥ አስከፊ

ሞት ትሞታለህ።
ታዲያ በገዳዮችህ ፊት አምላክ ነኝ ትላለህን?
በገዳዮችህ እጅ ስትገባ አንተ ሰው እንጂ አምላክ
አይደለህም" አለው።

በመጨረሻም እግዚአብሔር በተናገረው መሠረት ይቺ ጢሮስ የምትባል አገር እንደወደመች የትንቢትን አፈጻጸም የሚያስረዱ መጻሕፍቶች ይነግሩናል። እዚህ ላይ ከዚህ ጋር አያይዘን የምናነሣው ነጥብ አለ። ይኸውም የትንቢት መጻሕፍት የሚያስተምሩ ሰዎች አንዳንድ ትንቢቶች ተደጋጋሚ ፍጻሜ እንዳላቸው ሲናገሩ ሌሎች ደግሞ ታሪካዊ ከሆነው ነገር ተነሥተው ከበስተ ጀርባው ስላለው መንፈሳዊ እውነታ ይናገራል ይላሉ። በዚህ መሠረት ይኸ ክፍል ታሪካዊ ከሆነው ከንጉሥ ጢሮስ ይነሣና በስተ ጀርባው ስላለው ስለ ታብዮ አስታባዩ ሰይጣን ይናገራል። ይህ ንጉሥ ልቡን አሳምጾ በትዕቢት እኔ አምላክ ነኝ እንዲል ይገፋፋው የነበረው ሰይጣን ነበር።

ቀደም ብለን ጠቅሰን እንዳለፍነው ሰይጣን ከመውደቁ በፊት ጥበብ የተሞላና ውበቱም የተፈጸመ መደምደሚያ ነበር። ሆኖም ይህ ነገር እግዚአብሔር የሰጠው እንጂ በራሱ ያመጣው አልነበረም። በመጨረሻ ላይ ግን ይህንን ዘንግቶ በጥበቡና በውበቱ ታብዮ ራሱን እንደ አምላክ ቈጠረ። ስለዚህም ነበር ረክሶ ከእግዚአብሔር ተራራ ወደ ምድር የተጣለው።

ሰይጣን ለመውደቁ ምክንያት ትዕቢቱ ነው። ልክ እንዲሁ እኛም በእርሱ ቅያሽ ውስጥ ገብተን እግዚአብሔር የሰጠንን መንፈሳዊም ሆነ ተፈጥሮአዊ ጸጋ ወደ እኛነታችን አምጥተን በትዕቢት እንድንሞላ ግፊት ያደርጋል። ትዕቢት ወደ ውድቀት ያደርሳል (ምሳ 16፥18)። መጽሐፍ ቅዱስ ትዕቢት ሲል ማሰብ ከሚገባው በላይ ራስን ከፍ አድርጎ ማሰብ ወይም መገመት ከሚገባው በላይ

ለራስ ዋጋ ሰጥቶ መሄድ ማለት ነው። ሰይጣን እግዚአብሔር ባጎናጸፈው ውበትና ጥበብ ስለ ራሱ ያለው ግምትና አስተሳሰብ ከፍተኛ ሆነ፤ በዚህ ታበየ። ሰዎችም እግዚአብሔርን መቋቋም የሚጀምሩት እርሱ የሰጣቸውን ተፈጥሮአዊም ሆነ መንፈሳዊ ጸጋ ወስደው የራሳቸው ንብረት ማድረግ ሲጀምሩ ነው።

በትንቢተ ዳንኤል ላይ እንደምንመለከተው አንድ ጊዜ ንጉሡ ናቡከደናዖር በሰገነቱ ላይ ወጥቶ ከተማዪቱን አየና *"ይቺ እኔ በጉልበቴ ብርታት ለግርማዬ ክብር የመንግሥቴ መኖሪያ እንድ ትሆን የሠራሁዋት ታላቂቱ ባቢሎን አይደለችምን?"* በማለት በትዕቢት "እኔ" አለ። በመሠረቱ ያቺ ከተማ ብትሠራ በሕዝቡ እንጂ በእርሱ አልነበረም። ሆኖም ቃሉ በንጉሡ አፍ ገና ሳለ ከሰማይ ድምጽ መጣና "ንጉሥ ናቡከደናዖር ሆይ፤ መንግሥትህ ከአንተ ወለፈች ተብሎ ለአንተ ተነግሮአል፤ ልዑልም በሰዎች መንግሥት ላይ እንዲሰለጥን እስክታውቅ ድረስ ከሰዎች ተለይ ተህ ትሰደዳለህ" አለው። ንጉሡም ወዲያው ተሰደደ፤ በመጨረ ሻም ጤናውንና ዙፋኑን አጥቶ ሰባት ዓመት እንደ በሬ ሳር በላ (ዳን4፥28-33)። የመጣሪያው ዘመን ከተፈጸመ በኋላ ግን ዐይ ኑን ወደ ሰማይ አንሥቶ እንዲህ አለ *" ... አሁንም እኔ ናቡ ከደናዖር የሰማይ ንጉሥን አመሰግነዋለሁ፤ ታላቅ አደርገዋለሁ፤ አከብረዋለሁ፤ ሥራው ሁሉ እውነት መንገዱም ፍርድ ነውና፤ በትዕቢትም የሚሄዱትን ያዋርድ ዘንድ ይችላልና"* አለ (ቁ፡ 37)።

ሐዋርያው ያዕቆብ እንዳለ *"እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን ይቃወ ማል"* ትህትና ከእኛ ርቆ ትዕቢት በውስጣችን የሚታይ ከሆነ ክፉው እየተጠናወተን እንዳለ ልብ እንበል። እግዚአብሔር የሚ ኖረው ከትዕቢተኞች ጋር ሳይሆን ከትሁታን ጋር ነው። ስለ ትህ ትና ጥዳይ ሲነሣ ሙሴ በጣም ትሁት ሰው እንደ ነበር የእግ ዚአብሔር ቃል ይናገራል። ይህ ሰው በእጁ ብዙ ታምራትና

ድንቆች ሆነዋል፤ በእርሱ በኩል ቀይ ባሕር ተከፍሎአል። ይሁ ንና ሙሴ ግን የማስተዳደር ችሎታ ስላልነበረው፣ ከእስራኤል ወገን ያልሆነ ሰው አማቱ ዮቶር የእምሳ አለቆች፣ የመቶ አለቆ ችና የሺህ አለቆችን እንዲሾም መከረው። ነገር ግን እንዲህ ሲለው ምክሩን ሰማ እንጂ እንተ ተራ ሰው በእኔ እኮ በእጄ ብዙ ታምራትና ድንቅ ሆኖአል ብሎ አልታበየም። በእኛም ውስጥ አንድ መልካም ነገር ሲያልፍ ወይም ደግሞ ነገሮች ሁሉ የተሳ ኩልን ስንሆን ትሁት ካልሆንን ከእኛ ጋር ተባባሪ፣ ሰልፈኛ የሚሆነው ሰይጣን ነው።

ሐ) በመከሰስ

መጽሐፍ ቅዱስ ሰይጣንን በራእ 12፥10 ላይ "የወንድሞች ከሳሽ" ይለዋል። እርሱ በዚህ ሥራው ከብሉይ ኪዳን ጀምሮ ቅዱሳንን ይከስ እንደ ነበር ዘካርያስ 3፥1-10 ካለው ክፍል መረዳት እን ችላለን። የዚህ ክፍል ታሪካዊ ዳራ ከቤተ መቅደሱ ጋር የተያ ያዘ ነው። ይኸውም ቤተ መቅደሱ በባቢሎን ወረራ ከፈረሰ በኋላ እግዚአብሔር በነቢዩ ኤርምያስ በኩል ከሰባ ዓመት በኋላ እመልሳችኋለሁ ብሎ ተስፋ ሰጣቸው። ይህ ተስፋ በዳንኤል የን ስሓ ጸሎት በኩል ሲፈጸም ሕዝቡ በምርኮ ይኖሩበት ከነበረው አገር ወደ ይሁዳና ኢየሩሳሌም ተመለሱ (ኤር 39፤ ዳን9፥1-23፤ ዕዝ1፥1)። በዚህ ጊዜ ሕዝቡን በዋነኛነት ሲመሩ የነበሩት ዘሩ ባቤልና ኢያሱ ናቸው (ዕዝ 2፥2)። የቤተ መቅደሱ መሠረት ተጠናቆ ሳለ ተቃዋሚዎች እንደ ገና ተነስተውባቸው ለዐሥር ዓመት ያህል ሥራው ተቋረጠ (ዕዝ 4)። የቤተ መቅደሱ ሥራ እንዲተጓጎል ምክንያት የሆነው ንጉሥ ከሞተም በኋላ ሥራው ቸል ስለ ተባለ፣ ዳርዮስ በነገሠ በሁለተኛው ዓመት ላይ ሐጌና ዘካርያስ ተነሥተው የቤተ መቅደሱን ሥራ እንደ ገና እንዲቀ ጥሉ ሕዝቡን አነሳሷቸው (ዕዝ5፥1-2)። በዚህ መሠረት ሥራው ቀጠለ፤ በዚህ ጊዜ ውስጥ ነበር ነቢዩ ዘካሪያስ በምዕራፍ 3 ላይ

ያለውን ራእይ ያየው:: ክፍሉ እንዲህ ይላል፤ "እርሱም ታላቁን ካህን ኢያሱን በእግዚአብሔር መልአክ ፊት ቆሞ አሳየኝ፤ ሰይጣንም ይከሰው ዘንድ በቀኙ ቆሞ ነበር:: እግዚአብሔርም ሰይጣንን፣ ሰይጣን ሆይ፤ እግዚአብሔር ይገስጽህ ኢየሩሳሌምን የመረጠ እግዚአብሔር ይገስጽህ፤ በውኑ ይህ ከእሳት የተነጠቀ ትን ታግ አይደለምን? አለው:: ኢያሱም እድፋም ልብስ ለብሶ በመ ልአኩ ፊት ቆሞ ነበር:: እርሱም መልሶ በፊቱ የቆሙትን፣ እድ ፋሙን ልብስ ከእርሱ ላይ አውልቁ አላቸው:: እርሱም እነሆ አበሳህን ከአንተ አርቄአለሁ፤ ጥሩ ልብስም አለብስሃለሁ፤ አለው:: ደግሞም ንጹሕ ጥምጥም በራሱ ላይ አድርጉ አለ:: እነርሱም በራሱ ላይ ንጹሕ ጥምጥም አደረጉ፤ ልብሰንም አለበሱት የእግ ዚአብሔር መልአክ በአጠገቡ ቆሞ ነበር"::

ኢያሱ በዚህ የቤተ መቅደስ ሥራ ላይ ግንባር ቀደም እንዲ ሆን የተሾመ ካህን ነበር:: ይሁን እንጂ የእግዚአብሔርን ሥራ ሊሠራ በተነሣበት በዚህ ወቅት ሕይወቱ በኀጢአት ተልከስክሶ ስለ ነበር፣ ሰይጣን ይህ ሰው አይበቃም ብሎ ለክስ ተነሣ:: ደግነቱ ግን እግዚአብሔር ይገስጽህ፣ ኢየሩሳሌምን የመረጠ እግዚአብሔር ይገስጽህ፤ በውኑ ይህ ከእሳት የተነጠቀ ትንታግ አይደለምን? በማለት ተሟገተለት::

ዛሬም ቢሆን ሰይጣን ወደ ኀጢአት እንድንገባ አስቀድሞ የተለ ያዩ ነገሮችን በማሳየት ያባብለናል:: ከዚያም በኋላ በኀጢአት ወድቀን ከተርመጠመጥን በኋላ ኀሊናችንን በክስ ለማስጨነቅ የክስ ፋይሉን ይዞ ይመጣል፤ ኀሊናችንን ያሰቃያል:: የዚህ ሁሉ ዋነኛ ዐላማ በክስ ብዛት ከእግዚአብሔር እንድንለይ ወይም ራሳ ችንን እንድንገድል ለማድረግ ነው:: በዚህ አኳያ ራሳቸውን የገደሉ ብዙ የእግዚአብሔር ሰዎች እንዳሉ ይነገራል:: እርሱ ስንደክም ንስሓ ገብተን እንዳንመለስ የእግዚአብሔርን ምኅረት ሸፍኖ ወደ ሞት እንድንጣደፍ ያደርጋል:: እግዚአብሔር ግን

የሚፈልገው ካለንበት ጨለማ ወጥተን ወደ እርሱ እንድንመጣ እንጂ እንድንጠፋ አይደለም::

መጽሐፍ ቅዱስን ስንመለከት ሰይጣን በሥሩት ኀጢአት ከሶ ወደ ሞት ከነዳቸው ሰዎች መካከል አንዱ የአስቆሮቱ ይሁዳ ነው:: ይሁዳ ሰይጣን ኢየሱስን ስለ ብር ዐሳልፎ እንዲሸጠው በልቡ ዐሳብ አስገባበት (ዮሐ13፥2):: ይህንን ሰው የሰው ሕይወቱ በገንዘብ ብዛት ነው ያለው ይመስላል:: ነገር ግን ያንን የተመኘውን ገን ዘብ ሲያገኝ ደግሞ ስለ ሠራው በደል ወደ ሞት እንዲሄድ ከሰ ሰው:: በመጨረሻም በክሱ ብዛት በዕንጨት ላይ ታንቆ እንዲ ሞት አደረገው (ማቴ 27፥3-5):: "እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ የሆነ ሐዘን፣ ጸጸት የሌለበት ወደ መዳን የሚያደርሰውን ንስሓ ያደርጋልና፤ የዓለም ጸጸት ግን ሞትን ያመጣል" ይላል (2ቆሮ 7፥10-11):: መንፈስ ቅዱስ ይወቅሳል፤ በሚወቅሰን ጊዜ አብሮ የንስሓን መንገድ ያሳየናል:: ሰይጣን ሲከሰን ግን ሞትን ሊጋብ ዘን ነው:: ንስሓ ገብተን ራሳችንን ባናጠፋ እንኳ በእግዚአብ ሔር መንገድ እንዳንሄድ ያኮላሸናል::

የእግዚአብሔር ቃል አማኞች በጸጋ ስም ኀጢአትን እንደ ወፃ እን ዲጨልጡት ፈቃድ አይሰጥም:: ይሁን እንጂ ኀጢአት ሊሠሩ አንደማይችሉም አይናገርም (1ዮሐ2፥1-2):: ስለዚህ ምንም ዐይ ነት በደል ቢኖርብን በንስሓ መንገድ እየሄድን የተበላሸውን ነገራችንን በጽድቅ ሥራ መበቀል አለብን እንጂ ከእግዚአብ ሔር መሸሽ የለብንም:: ለዚህም ደግሞ እግዚአብሔር ይረዳ ናል:: የሰይጣን ክስ ወይም የዓለም ጸጸት ወደ ሞት ሲገፋፋ የእግዚአብሔር ወቀሳ ግን ወደ ንስሓ ያመጣል:: በሠራነው በደል ተጸጽተን ንስሓ ስንገባ እግዚአብሔር ኀጢአታችንን በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ይቅር ይላል፤ አበሳችንንም ከእኛ ያርቃል:: በመ ስቀሉ ላይ የፈሰሰውም የሕይወት ምንጭ ኀሊናችንን አንጽቶ ሰላም ሊሰጠን ይችላል::

ቀደም ብለን ባየነው በዘካሪያስ መጽሐፍ ላይ ኢያሱ በእግዚአ ብሔር ፊት እድፋም ልብስ ለብሶ ቆሞ ነበር። እግዚአብሔር ግን ይቅር ስላለው መልሶ በፊቱ የቆሙትን "እድፋሙን ልብስ ከእርሱ ላይ አውልቁ አላቸው"። እርሱም አበሳህን ከአንተ አር ቄአለሁ ጥሩ ልብስም አለብስሃለሁ አለው። ደግሞም ንጹሕ ጥም ጥም በራሱ ላይ አድርጉለት አለ። እነርሱም በራሱ ላይ ንጹሕ ጥምጥም አደረጉለት፤ ልብስንም አለበሱት (ቀኖጥር 3-5)።

ይህ ጥምጥም ምንድን ነው? የነላፊነትና እንደ ገና የመሾም ምል ክት ነው። በመቀጠልም ወደ ቦታህ ለመመለስ ተመለስ ሲል የእግዚአብሔር መልአክ እንዲህ ሲል አዳነበት *"የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ በመንገዴ ብትሄድ ትእዛዜንም ብትጠብቅ በቤቴ ላይ ትፈርዳለህ፤ አደባባዮቼንም ትጠብቃ ለህ፤ በዚህም ከቆሙት ከእነዚህ ጋር መግባትን እሰጥሃለሁ"* አለው። ተመለስ የሚል የእግዚአብሔር ቃል ተደጋግሞ ከመጣ በኋላ ለኀሊናችን ታውቆን እምቢ ካልን መቄረጥ ይመጣል። ነገር ግን በመታዘዝ እሺ ብለን ወደ እግዚአብሔር ከተመለስን ግን እርሱ ንጹሕን ልብስ ያለብሰናል፤ በአደባባዮቹም (በቤቱ) ላይ መንጋውን ለማሰማራትም ሆነ ለመጠበቅ እንሾማለን።

በአጠቃላይ ሰይጣን ከሳሽ ከመሆኑ የተነሣ ሁል ጊዜ በቅዱሳን ላይ የክስ ፋይል ይከፍታል። በቀድሞው ዘመን እግዚአብሔርን በቅድስና ያመልኩ የነበሩትን ቅዱሳን በእግዚአብሔር ፊት ይክ ሳቸው የነበረው "አንተን የሚያመልከህ እኮ ዙሪያውን ስላጠር ከለትና ስላከበርከው ነው" እያለ ነበር። ልክ እንደዚሁ ዛሬም በተመሳሳይ መልኩ በእግዚአብሔር ፊት ጥሩ ሕይወት ያላቸ ውን ቅዱሳን አንተ ጸሎተኛ የሆንከው ስላጣህ ነው፤ አንተ ደግሞ የምታመሰግነው ስላገኘህ ነው እያለ በግራና በቀኝ ያዋክባል። ስለዚህ ይህንን ሽንገላ ለመቃወም የእግዚአብሔርን ዕቃ ጦር ልንለብስ ያስፈልጋል።

መ) የሚያምኑትን ልብ/ አእምሮ በማሳወር - ቃሉን በመስረ ቅና እንዳይነገር/ እንዳይገለጥ በመከላከል

መጽሐፍ ቅዱስ የዚህ ዓለም ገዥና አምላክ በማይታዘዙትም ልጆች ላይ የሚሠራ አለቃ እንደ ሆነ ይናገራል (ዮሐ12፥31፤ 1ቆሮ4፥4፤ ኤፌ1፥2)። ሆኖም እርሱ የዚህ ዓለም ገዥ የሆነው በሕጋዊ ንጉ ሥነት ላይሆን፣ በጎይል (በግድ)፣ በጎጢአት፣ በዐመፅና በሞት ፍርሃት ነው። ድነትን በተመለከተ የክርስቶስ የክብሩ ወንጌል ለማያምኑ እንዳያበራላቸው ዐሳባቸውን ያሳውራል ወይም ደግሞ ቃሉ ደርሷቸው ከሆነ በልባቸው የተዘራውን በመንጠቅ ይዋ ጋል (ማቴ13፥3፡19)። ሐዋርያው ያዕቆብ በመልእክቱ ላይ *"ቃሉን የሚሰማ የማያደርገውም ቢኖር የተፈጥሮ ፊቱን በመስታወት የሚያይን ሰው ይመስላል። ራሱን አይቶ ይሄዳልና ወዲያው እን ደምን እንደ ሆነ ይረሳል"* ይላል (ያዕ 1፥23)። አንዳንድ ጊዜ ቃሉን ስንሰማ ልባችን በጣም ይነካል፤ ወይም ሰው በፊታችን ላይ ያለውን ቆሻሻ አይቶ ከሚነግረን ይልቅ በመስታወት እንደ ምናየው ይሆንብናል። ከዚያ በኋላ ግን በውስጣችን የለም፤ የዚህ ምስጢሩ ከፉው የሰማነውን ቃል በልባችን እንዳይኖርና ወደ ሌላ እንድናዘነብል ማድረጉ ነው። ይህም ብቻ አይደለም ቃሉ እንዳይነገር ተቃውሞና ስደትም በማስነሣት የእግዚአብሔር መንግሥት እንዳይስፋፋ ይገዳደራል (1ተሰ2፥18)።

ሠ) በማሳት

«ታላቁ ዘንዶ፣ የጥንቱ እባብ ተጣለ፤ እርሱም ዲያቢሎስ ወይም ሰይጣን ተብሎ የሚጠራው፣ ዓለምን፤ ሁሉ የሚያስተው ነው፤ እርሱ ወደ ምድር ተጣለ፤ መላእክቱም ከእርሱ ጋር ተጣሉ»(ራእ 12፥9)።

ሰይጣን የእግዚአብሔርን መንግሥትና ሕዝብ ከሚቋቋምበት መን ገዶች ውስጥ ዋነኛው ማሳት ነው። ይህንን የሚያደርገው የተ ለያዩ ስልቶችን በመጠቀም ሲሆን፣ ሀይነተኛ ስልቶቹን ከዚህ በመቀጠል እንመለከታለን።

3) የማሳቻ ስልቶቹ

ሀ) በተቄርቋሪነት/ በነፃ አውጭነት ስልት

ሰይጣን ወደ ሰው የሚቀርበው የተጨቈኑትን ነጻ እንደሚያ ወጣ ፀይነት ተቄርቋሪ ሆኖ ነው። ሆኖም በዚህ ውስጥ ዐላ ማው ሰዎችን በሞቱ ወጥመድ ውስጥ ለመክተት ነው።

ይህን ሀሳብ ለመግለጥ የሚረዳን በዘፍ 3፥1-8 ያለው ክፍል ነው። በዚህ ክፍል ውስጥ ሰይጣን በእባቡ በኩል ወደ ኤደን ገነት በመምጣትና ለሴቲቱ ያልተረዳውን ለመረዳት እንደሚፈልግ በመምሰል «በውኑ እግዚአብሔር ከገነት ዛፍ ሁሉ እንዳትበሉ አዞ አልን?» ብሎ ሲጠይቃት እንመለከታለን። ጥያቄው በውስጡ ተንኮል የተሞላበት ነበር። ከዚህ ጥያቄ ይልቅ እግዚአብሔር ምን እንድትበሉ ፈቀደላችሁ ቢሆን ኖሮ መልስዋ ብዙ የእግ ዚአብሔርን ቸርነት የሚያሳይ ይሆን ነበር። ምክንያቱም እግ ዚአብሔር ከዚች ዛፍ ውጭ ሁሉን እንዲበሉ ፈቅዶላቸው ነበር። በዚህ ውስጥም እርሱ ለሰው ልጆች ያደረገው ቸርነቱ ይተረክ ነበር። ስለዚህ «በውኑ እግዚአብሔር ከገነት ዛፍ ሁሉ እንዳትበሉ አዞአልን?» በማለት የወጥመድ መረቡን ዘረጋ። የዚህ ጥያቄ ዐላማ ያልገባውን ጠይቆ ለመረዳት ሳይሆን ሰዎች ከእግዚአብሔር ጋር ያላቸውን የቀረበና የጠለቀ ግንኙነት (ሕብረት) እንዲ ያጡ ለማድረግ ነበር። ሔዋንም በአካል በኩል ሊያነጋግራት ከመጣው ሰይጣን ጋር ውይይት ለማድረግ እሷነቷን ሰጠች። በመቀጠልም ለጥያቄው እንዲህ ስትል መልስ ሰጠች። «በገነት ካለው ዛፍ ፍሬ፣ «እግዚአብሔር አለ እንዳትሞቱ ከእርሱ አት

ብሉ አትንኩትም።» በዚህ ጊዜ እባቡ ሞትን አትሞቱም ከአ ርሷ በበላችሁ ቀን ዐይኖቻችሁ እንዲከፈቱ እንደ እግዚአብ ሔርም መልካምንና ክፉውን የምታውቁ እንድትሆኑ እግዚአብ ሔር ስለሚያውቅ ነው እንጂ አላት። እንግዲህ በዚህ ውስጥ ቀድሞ ስትቀበለው መልካም የነበረው የእግዚአብሔር ትእዛዝ አሁን ጭቆና ያለበት ነጻነት የሚገፍ ሆኖ ታያት። በተጨማሪ በዚህ ቦታ ሄዋን እግዚአብሔርን ርዕስ አድርጋ መነጋገር መጀ መሯን እንመለከታለን። ይህም የሚጠቁመን በእግዚአብሔር ብርሃን ስንመላለስ ቆይተን ከምንመላለስበት ብርሃን ስንወጣ ወዲያው የብዙ ቀናትና ርቀት ያህል ከእግዚአብሔር ፈቀቅ ብለን መገኘታችን ነው። እንግዲህ ይሄኔ ነው እባቡ ሞትን አት ሞቱም ከእርሷ በበላችሁ ቀን ዐይኖቻችሁ እንዲከፈቱ እንደ እግዚአብሔርም መልካምና ክፉውን የምታውቁ እንድትሆኑ እግ ዚአብሔር ስለሚያውቅ ነው እንጂ ሲል ለመናገር የደፈረው።

ሔዋን የተሰጣት መልስ ፍጡር ለፍጡር የሚሰጠው ነጻነት የኑሮ መመሪያ ነው። ፍጡር ለማንነቱ ለሕይወቱ እውነተኛ ሀላማና ግብን ከራሱ ወይም ከሌላ ፍጡር ለማግኘት ቢሞክር እደጋው ይህ ነው አይባልም። «ምስጉን ነው በክፉዎች ምክር ያልሄደ በጎጢአተኞችም መንገድ ያልቆመ በእግዚአብሔር ህግ ደስ ይለ ዋል ሕጉንም በቀንና በሌሊት ያስባል» (መዝ 1፥1-8)። ሰይጣን ለፍጡር ሁሉ ያለውን የኑሮ መመሪያ አቀረበላት በማሳት ስል ቱም፡- እናንተ የሰው ልጆች ሆይ ለራሳችሁ በራሳችሁ ኑሩ አለ። ለራሳቸው ዐሳብ ፈቃድና ስሜት ለምኞታችሁም ጭምር ልትኖሩ ይገባችኋል፤ አምላክ የሚሆነውንና የሚያደርገውን ለመ ሆን ለማድረግም እግዚአብሔር አያስፈልግም፤ በራሳችሁ፣ ካለ እግዚአብሔር፣ እንደ አምላክ ለመሆን ትበቃላችሁ፤ ማንነታችሁ አምላክ ሊሆን እንደሚችል ዕወቁ፣ ይህንንም ምስጢር ማወቃ ችሁ እንደ እግዚአብሔር ያደርጋችኋል አላቸው።

ዛሬም ሰይጣን ለፍጡር ሁሉ ይበጃል የሚለው «በራስ ለራስ ብቁ ሆኖ መኖር» የሚል ከራሱ ያመነጨው የኑሮ መርህ አለው። እርሱ ፍጡር በራሱ ዐሳብና ፈቃድ ለራሱ ካልኖረ ኑሮው የባርነት ነው፤ ነጻ ሊወጣም ይገባዋል ይላል። እግዚአብሔር ፍጡራን ከአገዛዙ እንዳይወጡ በሚያደርግላቸው ነገር ያባብላል ጥቦም እየሰጠ እንዲያመልኩት ያደርጋል ባይ ነው (ኢዮ 1፥9-11፤ 2፥4-5)። እኛ ፍጡራን እንደ እግዚአብሔር ያለ ምንም አዛዥና ጎላፊ ሳይሰለጥንብን በፍጹም ነጻነት ለምን አንኖርም? አምላክ፣ አምላክ የሆነው በራሱ ዐሳብና ፈቃድ ሁሉን በማድረጉ አይደለ ምን? እንደ እርሱ የማንሆንበት ምን ምክንያት አለ? ሰይጣን ክብርና ባለቤትነት እግዚአብሔር እንደሚለው በመሆን የሚገኝ ሳይሆን፣ በጥረት የሚደረስበት ነው። ስንመራመርና ስናውቅ አምላክ ሆኖ የምናየውን እንሆናለን። ዕውቀትም ፍጡር በራሱ ጥረት የሚያገኘው ከእኔነት የሚመነጭ ቁልፍ ነው ይላል።

የሚገርመው ፍጡር በራሱ መንገድ ቢሄድ ሰይጣን አምላክ ሊሆን ነው። በዚሁ በረከሰ ፍጡራዊ ዐሳብና ዐላማው ማርኮና አሳስቶ ሲሰ መላእክትን ከእግዚአብሔር መንግሥት አወጣቸው (ራእ 12፥4-9)። በጅራቱ መሳባቸውም የእርሱን ፈለግ መከተላቸውን ያሳያል።

ሄዋን ሰይጣን ባላት፣ በመከራት ነገር ቆማ ዐዲሱን ማንነቷን በምናቧ በአድናቆት ተመለከተች። ፍጹም ነጻ ሰውም ለመሆን ናፈቀች። በዚህ ጊዜ ዐዲስ ማንነት እንደሚያስገኝ ወደ ተነገራት ዛፍ አየች ዛፉንም የዕውቀትና የጥበብ ምንጭ አድርጋ ቈጠረችው ከፍሬውም ወሰደችና በላች።

ማናችንም ብንሆን እንደዚህ ዐይነት ሁኔታ ላይ ስንመጣ ተመሳይ ነገር ሊገጥመን ይችላል። እግዚአብሔር ከሚኖርበት ብርሃን ወጥተን በጨለማው ሥርዐት ሥር ስንሆን የትላንትናውን የበ

ረከት ሕይወት ማሰብ ያቅተናል። በብርሃን ሳለን ይጥመን የነበረው መንፈሳዊ ነገር ይሸሸናል። አልፎም ሞኝነት ይሆንብናል። የሌለ ነገር ስናምን የኖርን የተበደልንና የተታለልን ይመስለናል። ምን ጊዜም ወደ ውሳኔ የሚያደርሰን ዐሳብ ምኞትና ምርጫ ከየት አቅጣጫ በምን ዐይነት ግንኙነት የት ላይ ቆመን በምን መነፅር ተመልክተንም እንደ ደረስን መመርመር ይኖርብናል። በጎጢአተኞች መንገድ ላይ ቆመን በወንበራቸው ተቀምጠን በመነፅራቸው የምናየውና ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን ሕብረት ጠብቀን እያለን የምንረዳው መረዳት ትልቅ ልዩነት አለው።

እግዚአብሔር ለአዳም «ከገነት ዛፍ ሁሉ ትበላለህ፤ ነገር ግን መልካምንና ክፉን ከሚያስታውቀው ዛፍ አትብላ ከእርሱ በበላህ ቀን ሞትን ትሞታለህ» ብሎ ሲያዘው በምድር ላይ ከሰጠው ነገሮች ውስጥ የአንድ ዛፍ ድርሻ እንደሌለው ለማሳወቅ ነው። አዳም ግን እግዚአብሔር የሰጠውን ትእዛዝ ከመጠበቅ ይልቅ ለእግዚአብሔር አንድም ዛፍ መቅረት የለበትም ሲል ወሰነ በላ። ሰይጣንም በእባቡ በኩል መጥቶ ለሴቲቱ «በውኑ እግዚአብሔር ከገነት ዛፍ ሁሉ እንዳትበሉ አዞአልን?» ብሎ ሲጠይቃት ጥያቄው የእግዚአብሔር ቸርነት ታይቶ ምሥጋና ከሚበዛ ይልቅ ንፉግ እንደ ሆነ ለማሳየትና መራራቅን ለመፍጠር ነው። ዛሬም ቢሆን እግዚአብሔር የሰጠን ብዙ ነገር ነው። ስናስብ ግን ስንት ነገር የጎደለን መስሎ ይታየናል ሰይጣን ሁል ጊዜ ራሱን እንደ አዛኝ አድርጎ ወደ እኛ ሲመጣ ይዞት የሚመጣው የመጀመሪያው ጥያቄ እግዚአብሔር ምን ያጎደለብህ ነገር አለ? የሚለውን ነው። እርሱ ፈታኝ ስለ ሆነ ለአንዱ በትምህርት፣ ለአንዱ በገንዘብ፣ ለአንዱ በሥልጣን ጥዳይ ለሌላው ደግሞ በጤና ነክ ጥዳይ ጥያቄ ይዞ ይመጣል። ከዚያም ያ ነገር ካልተከናወነልን 'አባት ማለት ይህ ነው?' 'አምላክ ማለትስ ይህ ነው?' 'የምታመልከውና የምታገለግለውስ እንዲህ ዐይነቱን አምላክ ነው?'

ይለናል። በዚህን ጊዜ ማጮሪምረም እንጀምራለን። ማጮሪምረም ማለት የእግዚአብሔርን ቸርነት አለማየት ማለት ነው። በመ ሠረቱ እኛ ብዙ የተቸረን ነን፤ ሆኖም የጎደለብንን ነገር ስና ስብ ግን በተቸረን ነገር ላይ ግርዶሽ ይፈጠራል፤ ሆድ ይብሰ ናል። ይሆን እንጂ ካስተዋልነው ማንኛውም እኛ ዘንድ ያለው ነገር እግዚአብሔር የሰጠን እንጂ የእኛ አይደለም። እጃችን፣ እግራችን ሁለንተናችን ከእርሱ የተቀበልነው ነው። የእግዚአብ ሔር ቃል አንተ የምትመካ ስለ ምንድን ነው? ያልተቀበልከው ምን አለ? የተቀበልክ ከሆነስ እንዳልተቀበልህ የምትመካ ለም ንድን ነው? ይላል (1ቆሮ 4፥7) ብዙ ጊዜ ነገሮች የእኛ ሲሆኑ ጠባቂዎች እንሆናለን። ነገር ግን የእርሱ እንደ ሆነ ህውቀን ጥበቃችንን ስንተው እርሱ ያለንን ነገር የንብረቶቻችን ጠባቂ ይሆናል።

ለ) ሐሰትን ከእውነት ጋር በመደባለቅ

ሰይጣን እውነትን ከሐሰት ጋር በመደባለቅ ይቀርበናል። ዘፍ ምዕራፍ 3 ላይ ስንመለከት «እባብም እግዚአብሔር አምላክ ከፈ ጠረው ከምድር አውሬ ሁሉ ይልቅ ተንኮለኛ ነበር። ሴቲቱ ንም በእውኑ እግዚአብሔር ከገነት ዛፍ ሁሉ እንዳትበሉ አሏ ልን? አላት። ሴቲቱም ለእ ባቡ አለችው በገነት ካለው ከዛፍ ፍሬ እንበላለን። ነገር ግን በገነቱ መካከል ካለው ከዛፍ ፍሬ እግዚአብሔር አለ እንዳትሞቱ ከእርሱ አትብሉ አትንኩትም። እባብም ለሴቲቱ አላት፤ ሞትን አትሞቱም ከእሷ በበላችሁ ቀን ዐይኖቻችሁ እንዲከፈቱ እንደ እግዚአብሔርም መልካመና ክፉውን የምታውቁ እንድትሆኑ እግዚአብሔር ስለሚያውቅ ነው እንጂ» (ዘፍ3፥1-5)።

በዚህ ክፍል ውስጥ ሰይጣን ወደ ሴቲቱ ሲመጣ የተናገራት ነገር ሙሉ በሙሉ ሙልጭ (ሽምጥ) ውሸት አይደለም። ሞትን አት ሞቱም ያለው ውሸት ሲሆን፣ እንደ እግዚአብሔር መልካመንና

ክፉውን የምታውቁ እንድትሆኑ እግዚአብሔር ስለሚያውቅ ነው እንጂ ያለው ግን እውነት ነው። ምክንያቱም በምዕራፍ 3፥22 ላይ እግዚአብሔር ራሱ «እነሆ አዳም መልካሙንና ክፉውን ለማወቅ ከእኛ እንደ አንዱ ሆነ» ብሏል። እርሱ አዳምና ሔዋ ንን በሞት የነገሠባቸው አትሞቱም ብሎ ነው። ዛሬም ቢሆን አትሞቱም ብሎ በሰዎች ላይ በሞት ለመንገሥ ሞትን ደብቆ የምሥራች ብሎ የሚሰብክ ነው። እርሱ ሰው እስከሞተለትና ከሕይወት እስከተቋረጠለት ድረስ በምንም ዐይነት ዕውቀት ቢራቀቅ ጥዳዩ አይደለም።

በ2ቆሮ 2፥17 ላይ ጳውሎስ *«የእግዚአብሔርን ቃል ቀላቅለው እን ደሚሸቃቅጡት እንደ ብዙዎች አይደለንምና። በቅንነት ግን ከእ ግዚአብሔር እንደተላክን በእግዚአብሔር ፊት በክርስቶስ ሆነን እንናገራለን።»*

እዚህ ጋ ሰይጣን የእግዚአብሔርን ነገር ለማጨለም በሚሆን መልኩ ሲቀርብ ነው የምናየው። የመናፍቅ ትምህርት (Heresy) እን ደዚሁ ውሸትን ከእውነት የሚደባልቅ ነው። መናፍቅ የሚባ ለው ከግዕዝ የመጣ ነው። ነፈቀ (ናፈቀ) ማለት ከፈለ ማለት ነው፤ ግማሹን እውነት ግማሹን ውሸት አደረገ ማለት ነው። ስልቱ በመደባለቅ ነው።

ብዙ ጊዜ እኛ የምንሳሳትበት ነገር ቁንጽል እውነት የሆነ ነገር ካየን ያችኑ ይዘን «ይህ እውነት አለ አይደለም እንዴ? ይኸ ካለ ታዲያ ምን ልትለው ነው?» በማለት እውነቱንም ሐሰቱንም አንድ ላይ ጠቅልለን እውነት አድርገን እንድንወስድ እንገፋፋለን። በዚህና በዚያ ምክንያት ውሸቱንም አግበስብሰን ለመውሰድ እንፈተናለን። ትንሽ ልክ የሆነ እንደ ምልክት ስናይ ሌላው ግን አጥፊ የሆነ የተሰወረ መርዝም ቢኖርበት በተለይም ለዐሳባችን፣ ለፍላጎታችን፣ ለጊዜው ሁኔታችን የሚመች ከመሰለን አጥፊ

ውንም አብረን የምንወስድ እንሆናለን::

የሰይጣን ዐላማ እውነትና ሐሰትን በመደባለቅና በተደባለቀው ውስጥ መልካም የሚመስለውን፣ ልክ የሚመስለውን ግን ልክ ያል ሆነውን አብረን እንድናስተናግድ ነው:: አይሆንም ላለማለት እጃችን፣ ዐሳባችን፣ ልቡናችን እንዲታሠር በጥጥታችን እንዲ ሸፈን በማድረግ በዚህ መልክ ይቀርባል::

ሐ) በማባበል ስልት (ገላ 5፥7፤ ቈላ 2፥4፤ ማቴ 4፥8-9)

ቀደም ብለን ሰይጣን ሐሰትን ከእውነት ጋር በመደባለቅ በመ ሸቃቀጥ ስልት የእግዚአብሔርን መንግሥት መስፋፋትና የእ ግዚአብሔርን ሕዝብ እንደሚያጠቃ ተመልክተናል:: ከዚህ ጋር በማያያዝ ደግሞ በማባበል ስልት እንዴት እንደሚያስት እንመ ለከታለን:: ማባበል ማለት መደለል ሰዎች የሚጓጉለትን በመ ስጠት ወይም እንደሚያገኙት ተስፋ በመስጠትና ከዚያም በኋላ ተገዥ እንዲሆኑ ማድረግ ማለት ነው:: ልጆች በነበርንበት ጊዜ በሆነ ነገር ካለቀስን ዝም እንድንል ቤተሰቦቻችን ብለኩት ወይም ከረሜላ እንገዛልሃለን ብለው ያባብሉን ነበር:: ወይም ደግሞ አንድ ቦታ ሊልኩን ሲፈልጉ እዚህ ቦታ ሂድልኝ ስትመጣ ይህ ንን አደርግልሃለሁ ይሉን ነበር:: ልክ እንዲሁ ሰይጣንም በሥ ጋዊ ፍላጎቶቻችን ያባብለናል:: ለማባበልም ወደ እኛ ሲመጣ፣ ይድረስ ለሥጋ ፍላጎት፣ ይድረስ ለክብር ፍላጎት፣ ይድረስ ለጤና ፍላጎት እያለ ነው:: ይህንን በማሳየት ወደ ራሱ መን ገድ ያስገባናል::

ለሰይጣን የማይታለሉ (የማይባበሉ) ዓለምን ወይም በዓለም ያለ ውን የማይራቡና የማይጠሙ ናቸው:: ዓለምን የሚጠሙና የሚ ራቡ ግን ይታለላሉ (ይባበላሉ)፣ በወጥመዱም ውስጥ ይገባሉ:: አስቀድመን እንዳልን የሚያስፈልጋቸውን ከእግዚአብሔር እንጂ ከዓለም የማይቃኙ ግን ከሰይጣን ማባበያ ያመልጣሉ:: ሰይጣን

ሰዎችን የሚጠብሳቸው ሥጋዊ ፍላጎታቸውን እንደ መጥበሻ እጀታ ተጠቅሞ ነው:: እኛም ይህ ነገር እንዳይደርስብን ሥጋዊ ፍላጎቶቻችንን በመንፈሱ ኀይል እንቈጣጠር:: ሰይጣን ጌታ ኢየሱስን የዓለምንም መንግሥታት ከክብራቸው አሳይቶት ወድ ቀህ ብትሰግድልኝ ይህን ሁሉ እሰጥሃለሁ ብሎ ሲፈትነው የተጠቀመበት ስልት የማባበል ነው::

ሰይጣንን ድል የሚነሱት እስከ ሞት ድረስ እንኳ ለነፍሳቸው የማይሳሱ ናቸው (ራእ 12፥10-11):: የሰይጣን መሣሪያው፣ በባ ርነት መግዣው የሞት ፍርሃት ነውና፤ ሞትን የናቁ የሚይዛቸ ውን ኀይል (ምድራዊ) ጠረማምሰው የሚወጡ ናቸው :: ከነገ ወዲያ የሚሞት ሰው ነገ ቢሞት፣ ብርቁና ድንቁ ምንድን ነው? ከጊዜ ተራምዶ በጊዜ ውስጥ ያለውን ሁኔታ እዚህ ሆኖ ማየት የሚችልና ለአንድ ቀን ተጨማሪ ዕድሜ የማይታለል ሰው ሰይ ጣንን ድል ይነሣል:: ከዚህ ይልቅ ነፍሱን ጣዖት የሚያደርግ ግን ድል ይደረጋል፣ ይሸነፋል (ዕብ 2፥14-15):: ሰይጣን ነፍሱን ጣዖት ያደረገን ሰው አይፈራም:: ለምድራዊ ነገር የሚጓጉና የሚሸነፉ ትንም ይገዛቸዋል፤ እስከ ሞት ድረስ እንኳ ለነፍሳቸው የማይሳ ሱት ግን ታሪክ ይለውጣሉ::

መ) መልካም ስም በመሰየም ስልት (2ቆሮ 11፥4፤ ዘዳ 32፥3-7፤ 2ዜና 18፥23፤ ራእ2፥2:9፤ 3፥9)

ወላጆቻችን፣ "መልክ ጥፉን በስም ይደግፉ" እንዲሉ ሰይጣንም ከማሳቻ ስልቶቹ ውስጥ አንዱ መልካም ስም በመስጠት ስልት ነው:: እርሱ ሰዎችን ለማሣት በእግዚአብሔርና በእኛ ዘንድ ሀይ ነተኛ ስፍራ የምንሰጣቸውን የነገሮችን ስያሜ ይጠቀምባቸዋል:: ከእነዚህም ውስጥ ጥቂቶቹ ኢየሱስ፣ ወንጌል፣ መንፈስ ቅዱስ፣ ክርስቶስ፣ ሐዋርያት፣ ቤተ ክርስቲያን፣ የእግዚአብሔር ማኅበ ርና የእግዚአብሔር በዓል የሚሉት ናቸው:: እነዚህን ነገሮች

ወስዶ በሐሰት አሠራሩ ላይ በመለጠፍ የተለጠፈበትን እንድን ቀበል ያደርጋል። በመጨረሻ ላይ ግን ውስጡ ተከፍቶ ሲታይ ልዩ ኢየሱስ፣ ልዩ መንፈስ፣ ልዩ ወንጌል፣ ልዩ ሐዋርያ የሚል ይሆናል።

ሰይጣን ክርስቶስ፣ ኢየሱስ ተብሎ እንዲሰበክ ያደርጋል። ውስጡ ተከፍቶ ሲታይ ግን በመስቀል ላይ የተሰቀለው እጆቹና እግሮቹ የተቸነከሩት የናዝሬቱ ኢየሱስ ወይም የተሰቀለው ክርስቶስ ሳይሆን፣ ልዩ ኢየሱስ፣ ልዩ ክርስቶስ ይሆናል (2ቆሮ 11፥4፤ ዮሐ 20፥24)። ይህም ብቻ አይደለም ሰዎችን ጎይል ጎይል ያሰኛል። ነገር ግን ውስጡ ተከፍቶ ሲታይ ልዩ መንፈስ ወይም ጎይል ነው (2ቆሮ11፥4)። ለእኛ ግን የተሰጠን መንፈስ የእውነት መን ፈስ፣ የቅድስና መንፈስ ነው (ዮሐ 16፥13)። ይኸ መንፈስ ጎይ ልን ይሰጠናል። በተጨማሪም ጎይል ስላለው ከበሽታችን እንድ ንፈወስ፣ አጋንንቶችም ከሰው ሕይወት ለቀው እንዲወጡ ያደር ጋል። ያለዚህ መንፈስ ቤተ ክርስቲያን አቅመቢስና ደካማ፣ ሕይወት አልባም ናት። ነገር ግን በቤተ ክርስቲያን ጎይል ተገ ለጠ እየተባለ ጎጢአትና ዓለማዊነት ከናኘ፣ የክፉ ጎይል እንዳ ይሆን መመርመር ያስፈልጋል (1ተሰ5፥19)። ወንጌልንም በተ መለከተ ልዩ ወንጌል እንዳይሰበክልን መጠንቀቅ ያስፈልገናል (2ቆሮ 11፥4፤ ገላ 1፥6)። ይህም ብቻ አይደለም ሐዋርያት ሳይ ሆኑ፣ ሐዋርያት ነን ባዮችንም በመሰየም (ራእ 2፥2) የእግዚአ ብሔርን መንግሥት መስፋፋት ይገታል፤ ዘማዊቷን ቤተ ክር ስቲያን ያስፋፋል።

ሰይጣን የክርስቶስ አካል የሆነችውን ቤተ ክርስቲያንን ለመቋ ቋም ሐሰተኛ አሠራሮችን መልካም ስም በመስጠት እንደ ቫይ ረስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሳድራል። ብዙ ጊዜ በዚህ ቫይ ረስ የሚለከፉ ዓለማዊና ሥጋዊ መሻት ያላቸው ናቸው። እነዚህ ሰዎች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለሰይጣን መሣሪያ ይሆናሉ።

ቫይረሳቸውንም የሚያሰራጩት ሁኔታ ሲመቻቸው ነው። እንደ ጳውሎስ በጸጋ የተሞላ ሰው ካለ ግን ሁኔታው እስኪመቻችላ ቸው ያደባሉ። ግን እርሱ ዘወር ሲል ይፈላሉ፣ ይወጣሉ። ጳው ሎስ ከኤፌሶን ከሄደ በኋላ የሆነው ይሄ ነው (ሐዋ 20፥29-30)። ይሁን እንጂ የኤፌሶን ቤተ ክርስቲያን ለዚህ ነገር እጅ አል ሰጠችም ነበር። ምክንያቱም ጌታ ኢየሱስ ይቺን ቤተ ክርስቲ ያን ሲገመግም፡- ሐዋርያት ነን የሚሉትን መርምረህ ሐሰተ ኞች ሆነው እንዳገኘሃቸው አውቃለሁ ብሏልና። ኤፌሶናውያ ኑን እውነትን ይዘዋል ይሁን እንጂ የቀደመውን ፍቅራቸውን ግን ጥለዋል። ጌታ ግን የፈለገው እውነትን ከፍቅር ጋር እንዲ ይዙ ስለ ነበር ንስሓ ግቡ አላቸው።

ሐኪሞች በሰውነታችን ውስጥ ለበሽታ የሚዳርጉ ብዙ ቫይረሶች እንዳሉ ይናገራሉ። ሆኖም እኛን ለመጣል ግን ወቅት ይጠብ ቃሉ፤ በቂ እና የተመጣጠነ ምግብ ሳንወስድ ስንቀርና ሰውነታ ችን ሲደክም የዚያን ጊዜ ይነሡና ይሰለጥኑብናል፤ ይሁን እንጂ ሰውነታችን ጤነኛ በሚሆንበት ጊዜ ግን ዐቅም አይኖራቸውም፤ በቤተ ክርስቲያንም እንዲሁ ነው። ቤተ ክርስቲያን በቃሉ እው ነት፣ በስሙ ሥልጣንና በመንፈስ ቅዱስ ጎይል ስትመራ ሰይ ጣን ጎይል አይኖረውም። ነገር ግን ከዚህ ሽርትት ተብሎ መድ ረኩን የሥጋ ነገር ሲቆጣጠረው በተጨማሪም በበደለን ወንድ ማችን ላይ ባለን ጥላቻ ልባችን ተመርዞ ይቅርታ ስናጣ፣ የዚ ያን ጊዜ ዲያቢሎስ ጎይል ያገኛል (ኤፌ 4፥26)።

በዘፀ 32፥1-7 ባለው ክፍል ላይ ስንመለከት የእግዚአብሔር ሥራ ለጣዖት ሲሰጥ እናያለን። ይህ ነገር ሲሆን ሙሴ የእግዚአብሔር ሕግ የተጻፈበትን ጽላት ሊያመጣ ወደ ተራራው ወጥቶ ነበር። በዚህን ጊዜ ሕዝቡ ወደ አሮን መጥተው «ይህ ከግብፅ ምድር ያወጣን ሰው ምን እንደ ሆነ አናውቅምና ተነሥተህ በፊታችን የሚሄዱ አማልክት ሥራልን አሉት።» አሮንም ለጥያቄያቸው

ምላሽ ለመስጠት በጆሮዎቻቸው ያሉትን የወርቅ ቀለበቶች ሰብስበው እንዲያመጡለት ጠየቀ። ሲያመጡለትም የወርቅ ጥጃ ሠራላቸው። አሮንም ጥጃውን ባየው ጊዜ መሠዊያን በፊቱ ሠራ፤ በመጨረሻም ነገ የእግዚአብሔር በዓል ነው ሲል ሀወጀ። በነጋ ውም ማልደው ተነሥተው የሚቃጠል መሥዋዕት ሠዉ፤ የደ ህንነትም መሥዋዕት አቀረቡ። ሕዝቡም ሊበሉና ሊጠጡ ተቀ መጡ፤ ሊዘፍኑም ተነሡ። በዚህ ቦታ የቀረበው መሥዋዕት ለእ ግዚአብሔር የሚቀርበው መሥዋዕት ሀይነት ይሁን እንጂ፣ እንደ አውነቱ ግን የቀረበው የእግዚአብሔርን ቦታ ለያዘ ለጥጃ ጣዖት ነበር። በዚህ መሀል አንዱ ተነሥቶ በውኑ ይኸ የአግዚአብሔር በዓል ነውን? ተነሡ ንስሓ ግቡ ቢል ወዮለት። ምክንያቱም ዘፈ ኑና ጭፈራው፣ መብሉና መጠጡ፣ ለሥጋ የሚመቸው ነገር ሁሉ ሊበላሽ ነው። እግዚአብሔር ግን ለሙሴ «ከግብፅ ምድር ያወ ጣኸው ሕዝብህ ኀጢአት ሠርተዋል፤ ሂድ ውረድ ካዘዝኋቸው መንገድ ፈጥነው ፈቀቅ አሉ፤ ቀልጠ የተሠራ የጥጃ ምስል ለራ ሳቸው አደረጉ፤ ሰገዱለትም አስራኤል ሆይ እነዚህ ከግብፅ ምድር ያወጡህ አማልክትህ ናቸው አሉ» ሲል ተናገረ። አንዳንድ ጊዜ ሰዎች አሜን ብለው በቀላሉ እንዲቀበሉት፣ የጣዖት በዓልን፣ መል ካም ስም በመስጠት የእግዚአብሔር በዓል ነው ለማለት ይቻላል። በዚህ ቦታ ላይ አደናጋሪውና አደገኛው ነገር በምሰባቱ (በመድረኩ) ላይ ታላቁ ካህን አሮን መኖሩ ነው። ዋናው ሲስት ሕዝቡም በቀላሉ አብሮ ይስታል። አሮን እንደ ተቀበለው ኀላፊነት ጥያቄያ ቸውን አንደሰማ ሃይ ማለት ሲገባው እንዲያውም ወርቃቸውን ሰጥተውት ጥጃውን እንዲሠራ አበረታታቸው። ዛሬም ቢሆን ሰይ ጣን እንዲህ ዐይነት ለእውነት ጸንተው የማይቆሙ፣ ለዘና የማ ያድሩ፣ ጊዜያዊ መታጀብ የሚያሳሳቸው መሪዎችን ከጨለማው ጋር አመሳስሎ በመሥራት ተጠቅሞ ያስትባቸዋል።

ሠ) በብርሃን መልአክ መልክ በመገለጥ ስልት

ብዙ ጊዜ በአስተሳሰባችን ሰይጣን ወደ እኛ የሚመጣው ጨለማ ለብሶ፣ ቀንዳምና ጥፍራም ሆኖ ይመስለናል። ነገር ግን እርሱ በተለይም ለማሳት እንደዚህ ሆኖ እንደሚመጣ መጽሐፍ ቅዱስ አይነግረንም። እርሱ እንደ ብርሃን መልአክ ራሱን ለውጦ ይቀ ርባል (2ቆሮ 11፥14) እርሱ ከሌሎች ፍጥረታት በተለየ ሁኔታ ማስተዋል እንዳለው በ2ቆሮ 11፥3 ተገልጸ እናያለን።

ቀደም ብለን ሰይጣን እኛ እንደምንገምተው ዐይነት መልክ እን ደሌለው አንስተናል፤ እንዲያውም እርሱ ከመውደቁ በፊት ውብ እንደ ነበር መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል (ሕዝ 28፥12)። ከወደቀም በኋላ ቢሆን ሰዎችን ለማሣት ራሱን እንደ ብርሃን መልአክ እንደሚለውጥ በ2ቆሮ 12፥13-14 ባለው ክፍል ተጽፎ እናገኛለን። እርሱ ምንጊዜም ለማሣት ሲነሣ ራሱንና ሥራውን ከእውነተ ኛው ነገር ጋር ያመሳስላል። ከእግዚአብሔር ዘንድም ኩልል ያለ ቃል ከመጣና ያ ቃል ከተነገረ በሚቀጥለው ጊዜ በዚያ ቃል ላይ ይነሣል። አንዳንዴም ደግሞ መጽሐፍ ቅዱስን ከፍቶ ሰባኪ ይሆናል። ለዚህ ጥሩ ምሳሌ በማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ 4፥1-11 ያለው ክፍል ነው።

ሰይጣን ኢየሱስን ወደ ቅድስት ከተማ ወስዶ በመቅደስ ጫፍ ላይ አቁሞ «መልአክቱን ስለ አንተ ያዝልሃል እግርህም ከዶ አይሰና ከልም በእጃቸው ያነሡሃል ተብሎ ተጽፎአልና የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንክ ወደ ታች ራስህን ወርውር» በማለት ሲቀርበው የብርሃን መልአክነትን ስልት ተጠቅሞ ነው። መንፈስ ቅዱስ ወደ ምድረ በዳ ወስዶት ሳለ፣ እርሱ ግን ከምድረ በዳ ወደ ቅድስት ከተማ መውሰዱ፣ ወደ ቤተ መቅደስ ጫፍ ላይ ማውጣቱና ቃሉን መጥቀሱ መልካም መንፈሳዊ አቋም እንዳለው የሚያስመስለው ነው። ይህም የሚያሳየን አንድን ጥቅስ ከአውደ ምንባቡ ዘንጥሎ

በማውጣት አጣሞ በመተርጐም የእግዚአብሔር ትእዛዝ እንድ ንጥስ ወይም አንድንስት የሚያደርግ መሆኑን ነው::

በማቴ 24፥24-25 *"ሐሰተኛ ክርስቶሶችና ሐሰተኛ ነቢያት ይነሣ ሉና፤ ቢቻል የተመረጡትን ለማሳት ሲሉ ታላላቅ ምልክቶች ንና ታምራትን ያደርጋሉ:: እነሆ አስቀድሜ ነግሬአችኋለሁ::"* የመጨረሻው ዘመን አንዱ ምልክት የማሳት ሥራ እና አሠራር እየጐላና እያደገ ጎይልም እያገኘ መሄድ ነው::

እነዚህ የተመረጡ አንኳን ሊያመልጡ የሚችሉት በመጠንቀቅ ነው:: ጌታ ኢየሱስ እዚህ ጋ ደግሞ አበክሮ ሲናገር «እነሆ አስ ቀድሜ ነገርኳችሁ አንግዳ አይሁንባችሁ:: ስለዚህ ታምራት፣ ምልክት፣ ድንቅ ማየት ልክ እንዳልተጠበቀ ነገር አይሁንባችሁ ነው የሚለው::

በማቴ 7፥15-20 *"በውስጣቸው ነጣቂ ተኵሉች ሆነው ሳሉ የበግ ለምድ ለብሰው መካከላችሁ በመግባት ከሚያሸምቁ ሐሰተኛ ነቢ ያት ተጠንቀቁ:: ከፍሬያቸው ታውቋቸዋላችሁ ከእሾህ ቍጥቋጦ ወይን፣ ከኵርንችትስ በለስ ይለቀማልን? እንዲሁም ጥሩ ዛፍ ሁሉ ጥሩ ፍሬ፣ መጥፎ ዛፍ ግን መጥፎ ፍሬ ያፈራል:: ጥሩ ዛፍ መጥፎ ፍሬ፣ መጥፎም ዛፍ ጥሩ ፍሬ ማፍራት አይችልም:: ጥሩ ፍሬ የማየፈራ ዛፍ ሁሉ ይቈረጣል፤ ወደ እሳትም ይጣላል:: ስለዚህ ከፍሬአቸው ታውቋቸዋላችሁ::"* ይላል:: ይህ አይመቸ ንም:: ወዲያው ብናውቅ ነው ደስ የሚለን እዛው በዛው ለማ ወቅ መናፍስትን የመለየት ጸጋ ይጠይቃል::

ሌላው የምናውቅበት መንገድ ግን ፍሬአቸውን በማየት ነው:: ፍሬ ደግሞ ጊዜ ይጠይቃል:: የአገልጋይን ሕይወት ማየት በጣም አስፈላጊ ነገር ነው:: በሩቁ ብቻ ሳይሆን ጠጋ ብሎ ሕይወታ ቸውን መመልከት አስፈላጊ ነው:: *"ከእሾህ ቁጥቋጦ ወይን፣ ከኵርንችትስ በለስ ይለቀማልን? እንዲሁም ጥሩ ዛፍ ሁሉ ጥሩ*

ፍሬ፣ መጥፎ ዛፍ ግን መጥፎ ፍሬ ያፈራል" ቍጥር 21 ላይ *«በሰማይ ያለውን ያባቴን ፈቃድ ሳይፈጽም ጌታ ሆይ፤ ጌታ ሆይ፤ የሚለኝ ሁሉ ወደ መንግሥተ ሰማይ አይገባም»* ይላል::

እዚህ ዋና ነገር አድርጉ የሚያቀርበው የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማድረግን ነው:: በጣም ዋና ነገርና ሊሰመርበት የሚገባ ነገር ነው:: «የአባቴን ፈቃድ የሚያደርግ እንጂ ጌታ ሆይ፤ ጌታ ሆይ፤ የሚለኝ ሁሉ መንግሥተ ሰማያት አይገባም» ጌታ ሆይ፤ ጌታ ሆይ፤ ጌታ ጌታ ማለት ብዙ ሊሆን ይችላል:: ብዙ 'ጌታ ሆዮች' ሊሰሙ፣ ሊደመጡ፣ ሊያስተጋቡ ይችላሉ:: ነገር ግን ዋናው ነገር የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማድረግ ነው::

በሕይወታችን እግዚአብሔርን የሚነካው የሚዳስሰው ነገር ቁጥብ ነው:: ብዙዎች መባ በሚጣልበት ቋት ሲጥሉ የጌታን ልብ የነካው ያች ሁለት ሳንቲም የጣለችው መበለት ናት:: ብዙዎች ሲዳስሱት የጌታ ኢየሱስን ልብ ዐሳብ የያዘችው ያች ዐሥራ ሁለት ዓመት ደም ይፈሳት የነበረችው ሴት ናት:: ብዙ 'ጌታ ሆዮች' ሊኖሩ ይችላሉ:: ከዚያ ውስጥ ስንቱ ነው ወደ ጌታ ልብ የሚደርስ? በየዕለቱ በሕይወታችን ከምንለውስ ስንቱ ነው ጌታን የሚነካው?

"በዚያ ቀን ብዙዎች፣ ጌታ ሆይ፤ ጌታ ሆይ፤ በስምህ ትንቢት አልተናገርንምን? በስምህ አጋንንት አላወጣንምን? በስምህስ ብዙ ታምራት አላደረግንምን? ይሉኛል:: በዚያ ጊዜ ከቶ አላወቅኋ ችሁም እናንተ·ክፉዎች ከእኔ ራቁ! ብዬ በግልጽ እነግራቸ ዋለሁ" (ማቴ 7፥22-23)::

ይህን እያለ ቃሉን ሰምቶ የሚያደርገው እንጂ የማያደርገው ለሕይወቱ ምንም ፋይዳ እንደሌለው ያስገነዝበናል:: ይኸ ጌታ ሆይ! ጌታ ሆይ! ማምለጫ አይሆንም:: በዚያን ቀን ጌታ ሆይ ይሉኛል:: መግቢያ ማለፊያ አድርገው የሚያቀርቡት ማስረጃ

አድርገው የሚያቀርቡ አንዱ በስምህ ትንቢት አልተናገርንም? በስምህ አጋንንትን አላወጣንምን? በስምህ እንድ ሳይሆን ብዙ ታምራት አላደረግንምን? ይሉኛል። የዚያን ጊዜ ከቶ አላወቅ ኋችሁም እላቸዋለሁ ይላል።

አላውቃችሁም አይደለም። ቀደም ሲል ከኔ ጋር በነበራችሁ ጊዜ አውቃችሁ ነበር በኋላ ግን ወደ ኋላ ተንሸራትታችሁ እኔን ትታችሁ ሂዳችሁ የሚል አይደለም። ቃሉ የሚለው ፈፅሞ እኔ እናንተን እውቂአችሁ አላውቅም። በእንግሊዝኛው ላይ ከቶ አላ ወቅኋችሁም (I never knew you) ነው የሚለው። የኔ ምንጭ ነት የላችሁም። እኔ አልቀበላችሁም።

በጌታ ዘንድ ሁለት ሀይነት ስፍራ ማጣት አለ። እንዳንድ ጊዜ በመልካም ጀምሮ ወደ ስህተት መሄድና መለየት አለ። አንዳ ንዴ ደግሞ ገና ከምንጩ፣ ያለምንም ግንኙነት ከጌታ የራቁ መሆን አለ። 'ከቶ አላወቅኋችሁም' ይሄ ከባድ አባባል ነው። እና ቃሉን ማከበር ፍሬ ማሳየትን ግድ የሚል ነው፣ ለኛም እን ዳንዴ ግራ ያጋባናል። እንዴት ነው? እነኝህ አጋንንትን እንዳ ወጡ፣ ታምራትን እንዳደረጉ ያስቄጠሩ ወይም የቄጠሩም ናቸው። ወይስ ራሳቸው ተታለዋል ወይ? እነዚህን ጥያቄዎች የሚያስነሳ ክፍል ነው።

ረ) ድንቅና ምልክትን በማድረግ ስልት

ሰይጣን የእግዚአብሔርን ሕዝብ አጭበርብሮ ከሚያስትባቸው መንገዶች አንዱ ድንቅና ምልክትን በማድረግ ስልት ነው። በማ ቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ 24 እንደምንመለከተው ደቀ መዛሙርቱ ለብቻቸው ወደ ጌታ ኢየሱስ ቀርበው "ንገረን፣ ይህ መቼ ይሆ ናል? የመምጣትህና የዓለም መጨረሻ ምልክቱስ ምንድን ነው?" ብለው ሲጠይቁት እርሱ ምልክትም ማስጠንቀቂያም አድርጎ የሰጣቸው መልስ፣ "ማንም እንዳያስታችሁ ተጠንቀቁ። ብዙ ዎች እኔ ክርስቶስ ነኝ እያሉ በስሜ ይመጣሉና፣ ብዙዎችንም

ያስታሉ" የሚለውን ብርቱ ማስጠንቀቂያ ነው። በዚህ ምዕራፍ በቁጥር 24-25 "ሐሰተኞች ክርስቶሶችና ነቢያት ይነሣሉ ቢቻ ላቸውስ የተመረጡትን እንኳ እስኪያስቱ ድረስ ታላላቅ ምል ክትና ድንቅ ያሳያሉ እነሆ አስቀድሜ ነገርኋችሁ" የሚል ተጨማሪ ማስገንዘቢያ እናገኛለን።

እዚህ ላይ ጌታ ኢየሱስ እነዚህ ሐሰተኛ ክርስቶሶችና ነቢያቶች የተመረጡትን እንኳ እስኪያስቱ ድረስ ታላላቅ ምልክትና ድንቅ ያሳያሉ ካለ በኋላ "እነሆ አስቀድሜ ነገርኋችሁ" ማለቱ የተመ ረጡት ጥንቃቄ ማድረግ እንዳለባቸው ለማስገንዘብ ነው። በተ ለይ በዚህ ክፍል "ተጠንቀቁ" የሚለው ቃል የሚያስገነዝበን ነገር ትንቢትም ሲነገር ሆነ ታምራትና ድንቅ ሲደረግ ምንጩ ማን ነው? ብለን እንድንጠይቅ ነው። በአንድ መንፈሳዊ ስብሰባ ላይ የትንቢት መነገር፣ የድንቅና የታምራት መደረግ አድራ ጊው የክርስቶስ ወገን ነው፤ የተደረገውም በመንፈስ ቅዱስ ኀይል ነው፤ ለማለት አያስችልም። ምናልባት በምልክት፣ ለድንቅና ለታምራት ሆ ብሎ የሚሰለፈውን ሕዝብ ለማሳት ሊሆን ይች ላል (2ተሰ 2፥9-10፤ ራእ 13፥14)።

በመሠረቱ እግዚአብሔር የድንቅና የታምራት እምላክ ነው። በድ ንቅና በታምራት ድኻ አይደለም። ቅዱሳን ግን እግዚአብሔር የሚሠራው ታምራት ሳይሆን፣ ራሱን ታምር ሠሪውን እግዚአ ብሔርን መቀበል፣ መፈለግ አለባቸው። በርግጥ ድንቅና ታምራት ሲሆን የሰው ችግር ሊፈታ ይችላል። ሆኖም ግን በራሱ ልብን አይለውጥም። ከእዚህ ይልቅ እኛ መጓጓት ያለብን ሰዎች ድን ቅና ታምራት ካዩ በኋላ ልባቸውን ለእግዘኢብሔር ከፍተው ይህ እግዚአብሔር የሚባለው እምላክ እውን ነው እንዴ? ሕያው ነው እንዴ? እንዲሉና ከዚያም ቀጥሎ ሕይወታቸው ከእርሱ ጋር እንዲጣበቅ መሆን አለበት። ይህ ምልክት የሚለው ቃል የሚያመለክት ማለት እንጂ በራሱ ፍጻሜ አለው ማለት አይደ

ለም። ለምሳሌ በአንድ መንገድ ላይ የእገሌ ቤተ ክርስቲያን የሚል ተጽፎ ብናይ፣ ያ የተጻፈው ጽሑፍ ያመለክታል እንጂ በራሱ ቤተ ክርስቲያን አይደለም። ልክ እንዲሁ ልዕለ ተፈጥሮአዊ በሆነ መንገድ የሚደረጉ ምልክቶች ወደ እግዚአብሔር እስካሳ መለከቱ ድረስ ሰርክስ ብቻ ሆነው ነው የሚቀሩት። ወዲያውኑም ሊረሱ ይችላሉ።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በድንቅና በታምራት የተንበሸበሸ የእስራኤል ሕዝብ ነው። ይህ ሕዝብ በግብፅ ምድር ታምራታዊ መቅሰፍቶች ሲወርዱ፣ ዘፀ 14 መራራው ውሃ ጣፋጭ ሲሆን፣ ከወለት ውስጥ ውሃ ሲፈልቅና ከዚያም በላይ መና ከሰማይ ሲዘንብ አይቶአል። ግን መልሶ ተጠራጣሪና ጣዖት አምላኪ ሕዝብ ሆነ (ዘፀ 15፥22-26፤ 16፥4፤17፥4፤ 32፥1-35)። ምን ጊዜም ድንቅና ምልክት ተመልካች ሕዝብ አይጠግብም። ለምሳሌ ዜና የሚሰማ ሰው ዛሬ ዜና ሰምቶ ከሆነ ነገ ደግሞ ምን አለ ብሎ ሬዲዮን እና ቴሌቪዥን ይከፍታል። ምልክትንና ድንቅንም የሚራብ ሰው እንዲሁ ነው። በ1ቆሮ 1፥22 ላይ *"አይሁድ ምልክትን ይለምናሉ ግሪክ ሰዎች ጥበብን ይሻሉ፤ እኛ ግን የተሰቀለውን ክርስቶስን እንሰብካለን"* ይላል። ሐዋርያው በዚህ ክፍል ላይ ሊለው የፈለገው፣ የእኛ መጨረሻ ምልክት ሳይሆን፣ የመስቀሉ ቃል ነው የሚለውን ነው። የክርስቶስ ኢየሱስ መስቀልን ያላማከለ ድንቅና ምልክት በአሜንና በሃሌ ሉያ ቀኖቋጠ ታጅቦ ቢገለጥ የክርስቶስ ወንጌል አይደለም። ሰይጣን በድንቅና በምልክት ብንቆይ ጥዳዩ አይደለም። እግዚአብሔር ግን ከዚያ በላይ ዐልፈን የተሰቀለውን ክርስቶስን እንድናውቅ ይፈልጋል። የተሰቀለውን ኢየሱስ ክርስቶስን የሚጋርድ ወይም በክርስቶስ ኢየሱስ ላይ ጥላ የሚያጠላ ታምራትና ድንቅ ሊፈተሽ ይገባዋል። መንፈስ ቅዱስ ሠራ በሚባልበት መንፈሳዊ ስብሰባዎች ላይ የሚሆኑ ታምራትና ድንቅ፣ በመስቀሉ ላይ የተሰቀለውን ክርስቶስን ሸፍ

ነው ራሳቸውን የሚያጎሉ አንዳይሆን ልብ መባል አለበት። እነዚህ ክስተቶች የአማኞችን ትኩረት ከኢየሱስና ከመስቀሉ ሥራ የሚያርቅ መሆን የለበትም። እንዲህ ከሆነ አትራፊው ሰይጣን እንጂ ቤተ ክርስቲያን አትሆንም።

በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 6 ላይ የተገለጠው ሕዝብ ኢየሱስ ታምራት አድርጎ ከመገበው በኋላ፣ እንደ ገና ፈልገውት ምን ታምር ታደርጋለህ ብለው ይጠይቁት ነበር። ከቁጥር 24-31 ያ ያዩት ታምራት በእርሱ እንዲያምኑ አልረዳቸውም። እንዲያውም በእርሱ እንዲያምኑ ጌታ ሲጠይቃቸው፣ ሌላ ምልክት አድርግና ይሉት ነበር። የእስራኤል ሕዝብ መና በመካከላቸው እየወረደ ነው ጣዖት ሊያመልኩ የተነሡት (ዘፀ 32፥1-35)። እስራኤላውያን በመካከላቸው የእግዚአብሔር ታምራት እየሆነ ሳለ ለጥጃ እንዲሰግዱ ያነሣሣቸው የእግዚአብሔር መንፈስ አይደለም። ሰይጣን አንዱና ትልቁ የማሳቻ ስልቱ ታምራትና ድንቅ በማድረግ ነው። እኛም ልባችን ሙሉ በሙሉ በዚህ ላይ የሚወድቅ ከሆነ በቀላሉ ሊያስተን ይችላል። እርሱ በፍጻሜው ዓለምን የሚያስተው በድንቅና በምልክት ነው(2ተሰ2፥9-10፤ ራእ 13፥3-4፤14)። አሁንም ቀደም ብለን እንዳየነው በሰይጣን እንዳንታለል አንድ ታምራት ሲሆን፣ የዚህ ታምራት ወይም ትንቢት ምንጩ ማን ነው ብለን መጠየቅ አለብን (1ተሰ5፥19፤ 1ዮሐ4፥1-2)።

ታምራትን ስንሻ የእግዚአብሔርን መንግሥት መስፋፋት እየናፈቅን መሆን አለበት። ጌታ ኢየሱስ ብዙውን ታምራት ያደረገባቸው ከተሞች ንስሓ ባለመግባታቸው ወቅሷቸዋል። ከዚህም የምንረዳው የታምራት መታየት ግቡ ሰዎችን ለንስሓ ማብቃቱ ላይ ነው። በወንጌል ስርጭት የእግዚአብሔርን መንግሥት በማስፋፋት አኳያ ታምራት መናፈቅ ያለበት በትንግርት መታየቱ ላይ ሳይሆን፣ ሰዎች ለንስሓ መብቃታቸው ላይ ነው።

"ወዮልኢ ኮራዚን፤ ወዮልሽ ቤተ ሳይዳ፤ በእናንተ የተደረገው ታምራት በጢሮስና በሲዶና ተደርጎ ቢሆን ኖሮ፣ ገና ድሮ ማቅ ለብሰው፣ ዐመድ ነስንሰው ንስሓ በገቡ ነበር:: ስለዚህ እላችኋለሁ፤ በፍርድ ቀን ከእናንተ ይልቅ ለጢሮስና ለሲዶና ቅጣቱ ይቀልላቸዋል:: አንቺ ቅፍርናሆም ወደ ሰማይ ከፍ ከፍ ማለት ፈለግሽ? ነገር ግን ወደ ሲኦል ትወርጃለሽ፤ በአንቺ የተደረገው ታምራት በሰዶም ቢደረግ ኖሮ፣ እስከ ዛሬ በቆየች ነበር" (ማቴ 11፥21-24)::

ሰ) በማስፈራራት

ሰይጣን ሰዎችን በተለያየ የችግር ቀንበር ይከብና ስለ ሕይወት፥ ስለ ራስ፣ የወደፊቱን እያሰቡ እንዲጨነቁ ያደርጋል:: ከዚያ በኋላ እንዲህ ብታደርግና እንዲህ ብትሆን ደግሞ ከዚህ ችግር ታመልጣለህ በማለት የመፍትሔ ዐሳብን በመስንዘር ወደ ራሱ ክልል የማስገቢያ ስልቱን ይዘረጋል:: በመጨረሻም ሰዎችን በዚህ ያጠምዳል:: ለምሳሌ ራእ 13፥14-17 ባለው ክፍል ስለ አውሬው ቍጥር ተጽፎ እናገኛለን:: ይህ ቍጥር የሌለው ማንም መሸጥም መለወጥም አይችልም:: የግድ እንዲሸጥና እንዲለውጥ ካስፈለገ ይህን ቍጥር መቀበል አለበት:: ደግሞም ሰው መግዛትም መሸጥም ካልቻለ የመኖር ዕድሉ ጠባብ እየሆነ ይመጣል:: ስለ ዚህ ሰይጣን በሰዎች የመኖር ፍላጎት ላይ ተመርኵዞ ልትኖሩ ትፈልጋላችሁ? ይላል፤ ልትኖሩ የምትፈልጉ ከሆነ፣ ይህን ቍጥር መቀበል አለባችሁ፤ እስካልተቀበላችሁ ድረስ ግን መግዛትም መሸጥም አትችሉም በማለት በማስፈራራትና በእንዲህ ታመልጣለህ ስልት ያስታል:: ምናልባትም የዘመናችን አካሄድ ወደ ዚሁ ያመራ ሊሆን ይችላል::

"አንድ ቀን ቤቱ በላዩ ተዘግቶበት ወደ ነበረው ወደ መሔጣብ ኤል ልጅ ወደ ድልያ ልጅ ወደ ሸመያ ሄደሁ፤ እርሱም ሰዎች

ሊገድሉህ ይመጣሉ በርግጥም በሌሊት ሊገድሉህ ይመጣሉ በእግዚአብሔር ቤት ባለው በቤተ መቅደሱ ውስጥ እንገናኝ የቤተ መቅደሱንም በሮች እንዝጋቸው አለኝ:: እኔ ግን እንደ እኔ ያለ ሰው ሸሽቶ ይደበቃል? ወይም ደግሞ ሕይወቱን ለማዳን ሲል ወደ ቤተ መቅደስ መግባት ይገባዋልን? አልሄድም! አልሁ" (ነህ 6፥10-11)::

ነህምያ በመሠረቱ በዚህ መልክ ወደ መቅደስ መግባት የሚፈቀድለት ዐይነት ሰው አይደለም:: ነገር ግን በዚህ መንገድ እንዲስት ከመስመር የወጣ አካሄድ እንዲሄድ ይመጣሉ፤ እንዳያጠቁን ወደ ቤተ መቅደስ እንግባ ብሎ ሸማያ ዐሳብ ይሰጠዋል:: ሸማያ በአገልጋይነት፣ በነቢይነት የሚታወቅ ሰው ነው?::

"በእኔ ላይ ትንቢት የተናገረው ጦቢያና ሰንበላጥ በገንዘብ ስለ ደለሉት አንጂ፣ እግዚአብሔር ወደ እኔ እንዳልላከው ተረዳሁ" (ነህ 6፥12):: ጥሩነቱ ይህን ማወቅ የሰጠን እግዚአብሔር ስሙ የተባረከ ይሁን:: እግዚአብሔርን መታዘዝ እንፈልጋለን፤ እግዚአብሔር የሚለውን ለማድረግ እርሱን ደስ ማሰኘት እንወዳለን:: እና በዚያም ደግሞ ክብረት እንደ ሆነ እናምናለን:: ነገር ግን ችግሩ ያ ልናደርገው ያለ ነገር በእውነት እንደ እግዚአብሔር ዐሳብ ነው አይደለም ብሎ መለየቱ ላይ ነው::

ነህምያ እግዚአብሔርን የሚያከብር ሰው ነው:: የእግዚአብሔርን ቃል የሚያከብር ሰው ነው:: አሁን ግን እግዚአብሔር እንደ ላከው መስሎ የተናገረ ሸማያ ያን በተናገረበት ጊዜ ግን ነህምያ መረዳትን አገኘ:: "በእኔ ላይ ትንቢት የተናገረው ጦቢያና ሰንበላጥ በገንዘብ ስለ ደለሉት እንጂ፣ እግዚአብሔር ወደ እኔ እንዳልላከው ተረዳሁ"::

ምንጊዜም በትንቢት መልክ ከሚነገረን ቃል ይልቅ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሠፈረው የእግዚአብሔር ቃል የከበረ መሆን አለ

በት:: ይህን መጽሐፍ የጻፈ ደራሲ መንፈስ ቅዱስ ነው:: መን ፈስ ቅዱስ ከተናገረ ይህን የተጻፈውን ቃል አይቃረንም:: ከተቃ ረነ ጥያቄ ማንሣት አግባብ ነው:: መልእክቱን ከመቀበል መቈጠብ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ነው::

በእኔ ላይ ትንቢት የተናገረው ጠቢያና ሰንበላጥ በገንዘብ ስለ ደለ ሉት እንጂ፣ እግዚአብሔር ወደ እኔ እንዳልላከው ተረዳሁ":: የአግዚአብሔርን ነቢያትም በዕለት ጥቅማ ጥቅም ጦዳይ ሊገዙ ይችላሉ:: በገንዘብ ሊገዙ ለገብስ እንጀራ ቃላቸውን ሊያወላ ክፉ ሊያጣምሙ ይችላል:: በነቢያት መጻሕፍት ላይ እንደም ናየው:-

"በገንዘብ የተገዛው እኔን ለማስፈራራት ነው፤ ይሸውም ይህን በመፈጸም ኀጢአት እንድሠራና በዚህም መጥፎ ስም ሰጥተው ተቀባይነት እንዳይኖረኝ ለማድረግ ነው" (ነህ 6፥13)::

የተገለጠልንን፣ የተነገረንን ከእግዚአብሔር ቃል በላይ ላለማድ ረግ መወሰን ልብ ማግኘት ነው፤ ራሱ ትልቅ ብርሃን ነው::

"አምላኬ ሆይ ስለ ፈጸሙት ድርጊት ጠቢያንና ሰንበላጥን ዐስብ፤ ሊያስፈራሩኝ የሞከሩትን ነቢያቱን ኖዓድያንና ሌሎቹን ነቢያ ትም ዐስብ" ብሎ ይጸልያል (ነህ 6፥14)::

ሸማያ ብቻ አይደለም፤ ሌሎችም ናቸው የተሰለፉበት ነቢያት ተሰለፉ:: ይሄ የሚያስገርም ነገር ሊሆን አይገባም:: እውነተኛ ነቢ ያት እንዳሉ የሐሰት ነቢያት ይኖራሉ:: ለሥጋ የሚያድሩ ነቢያት ይኖራሉ:: ሰውም ዘመኑም ያው ነው:: እውነተኛ እንዳለ ሁሉ ተቀናቃኙ አሳሳቹም አለ:: እርሱ የለም ብለን ስናስብና ስናሳ ስብ ለመሳትና ለማሳት አንድ እርምጃ ሄደናል ማለት ነው::

በነህምያ ላይ የተሰለፉት ብዙ ነበሩ:: ሸማያ ተነስቶበታል፣ ነቢ ይቱ ኖአድ ተነስታበታለች:: እነዚህን ነቢያት የማይሰማ ፀረ መን

ፈስ ቅዱስ እንቅስቃሴ ሊባል ይችላል በዛሬ፣ በአሁኑ ቋንቋ:: ነገር ግን ሐቁ ከነህምያ ጋር ነበር::

እነርሱ የመጡበትም መንገድ አሳሳች ነበር:: ይሄን ብታደርግ ታመልጣለህ፣ ትተርፋለህ፣ ከጠላት እጅ ትድናለህ አለበለዚያ ጉዳት ይደርስብሃል አንዱ የሰይጣን የማሳቻው ስልት ነው::

ወደ ዳንኤል መጽሐፍ ስንሄድ ሲድራቅ፣ ሚሳቅና አብድናጎ ናቡከደነፆር ላቆመው ምስል እንዲሰግዱ ተጠየቁ:: በመጨረሻ አንሰግድም ባሉ ጊዜ፣ እንዲሰግዱ ያስገደዷቸው በማስፈራራት ነበር:: እነርሱ ግን አንሰግድም በማለት በእምነታቸው ጸኑ:: ሰይ ጣን የእግዚአብሔርን መንግሥትና ሕዝብ ከሚቋቋምበት መን ገድ አንዱ በማስፈራራት ወይም እሺ በማለት ከዚህ ታመልጣ ለህ በሚል ስልት ነው::

ዳንኤል ላይ እንደምናነበው ምስል ተዘጋጅቶ ለዚህ ምስል ያልሰ ገደ *"አሁንም ቢሆን የመለከቱንና የእምቢልታውን፣ የመሰንቆ ውንና የክራሩን፣ የበገናውንና የዋሽንቱን፣ የዘፈኑንም ሁሉ ድምፅ ስትሰሙ፣ እኔ ላቆምሁት የወርቅ ምስል ተደፍታችሁ ለመሰገድ ዝግጁ ከሆናችሁ መልካም! ባትሰግዱለት ግን ወዲያውኑ ወደሚ ንበለበለው የእቶን እሳት ውስጥ ትጣላላችሁ፤ ታዲያ ከእጄ ሊያድናችሁ የሚችል አምላክ ማን ነው?"* መባሉን እናውቃለን (ዳን 3፥15)::

ቀደም ብለው አልሰገዱም ነበር:: አሁን ሌላ እድል ተሰጥቷቸ ዋል:: ሕዝቡ ሁሉ በተሰበሰበበት አሁን መለከቱን ሲሰሙ እንዲሰግዱ ነው:: በትንሽ ስብሰባ እንኳ ሌሎች ሁሉ በአንድ ላይ ሲሆኑ አንድ ሁለት ሆነን ስንቀር የማይመች ሁኔታ፣ ራሱ እንደ ወሳፈን ነው::

እነኚህ ሰዎች ሌላው ሲጎነበስ እነርሱ እንደ ቆሙ ቀሩ፤ ጥሩ

ነው። አሱታዊ ቃል መናገርም አልፈሩም። ያድነናል ብለው ብቻ አላቆሙም፤ ባያድነንም እንኳ ላቆምከው ምስል አንሰግድም አሱ።

በአጭሩ እዚህ ላይ ለማሳየት የተፈለገው በማስፈራራት ይሄን ባታደርጉ ይሄ ይደርስባችኋል የሚለውን ስልት ክፉው እንደ ሚጠቀምበት ነው። ይሄ አንዱ የሰይጣን ዘዴ ነው። ራእይ 13 ላይ በግንባራቸው ላይ ምልክት ያላደረጉ መግዛት መሸጥ አይ ችሉም። ነገር ግን የጻድቃን ፈተናቸው ብዙም ቢሆን ከሁሉም እግዚአብሔር ያወጣቸዋል። ሰይጣን ከጽድቅና ከእውነት ጋር ኪዳን የሌላቸውን ሰዎች በቀላሉ ያስታል። ለእውነት ዋጋ የማ ይሰጡትን ለእውነት አክብሮት የሌላቸውንና ከእውነት ጋር ኪዳን የሌላቸውን ሰዎች ያስታል። በቀጥጥሩ ሥር ያደርጋቸዋል፤ ይነዳቸዋል፤ ያስገብራቸዋል።

ብዙ ሰዎች ስለእውነት ብዙ ደንታ የላቸውም እውነት ከሆነ ጥሩ ነው። ካልሆነ ደግሞ ብትተውስ፣ ምን አስጨነቀህ የሚሉ ሞል ተዋል። ሌላው ራሳቸውና የራሳቸው ነገር ጥቅማቸውን የሚያስ ቀድሙትን በቀላሉ ያስታል። መኖሪያቸው የዘላለም አምላክ ያልሆኑትን በቀላሉ ያስታል። መኖሪያቸው ምድር የሆነውን ምድራውያንን በቀላሉ ያስታል። መሣሪያውም ራሱ ምድራዊ ስለ ሆነ ያስታል። የእግዚአብሔር ዐላማ ከነዓን የኪዳን ሕዝቡ ዋነኛ ማደሪያው እንድትሆን አይደለም። በመጀመሪያ ማደሪያው እንዲሆን የሚፈልገው የዘላለም አምላክን ነው። ከግብፅ ምድር ከባርነት ቤት ያወጣቸውን በምድረ በዳ ከመራቸው በኋላ ትው ልድ አልፎ ሌላው ተተክቶ ከነዓንን ተስፋ ሲያደርጉ ቆይተው፣ ማርና ወተት የምታዘንበዋን አገር ተስፋ ሲያደርጉ ቆይተው፣ ዘመን ተቆጥሮ ጊዜው ደርሶ ዮርዳኖስን ወንዝ ተሻግረው ሊገቡ ሲሉ "መኖሪያህ የዘላለም አምላክ ነው" ብሎ ተናገራቸው።

V. ድል በሰይጣን ላይ

1. ጌታ ኢየሱስ ዲያብሎስን እንዴት ድል አደረገ?

"ከዚህ በኋላ መንፈስ ቅዱስ ኢየሱስን በዲያብሎስ ይፈተን ዘንድ ወደ ምድረ በዳ ወሰደው። አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ከጾመ በኋላ ተራበ። ፈታኙም ወደ ኢየሱስ ቀርቦ፣ የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ እነዚህን ድንጋዮች እንጀራ እንዲሆኑ እዘዝ አለው። ኢየሱስም፣ ሰው ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣው ቃል ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ አይኖርም ተብሎ ተጽፎአል ሲል መለሰለት። ቀጥሎም ዲያብሎስ ኢየሱስን ወደ ቅድስት ከተማ በመውሰድ ከቤተ መቅደሱም ዐናት ላይ አውጥቶ የእግዚአብ ሔር ልጅ ከሆንህ ራስህን ወደ መሬት ወርውር እንዲህ ተብሎ ተጽፎአልና። እግርህ በድንጋይ እንዳይሰናከል በእጃቸው ያነሡህ ዘንድ መላእክቱን ስለ አንተ ያዝልሃል። ኢየሱስም እንደዚሁም በመጻሕፍት እግዚአብሔር አምላክህን አትፈታተነው ተብሎ ተጽፎአል በማለት መለሰለት። እንደ ገናም ዲያብሎስ ኢየሱስን እጅግ ከፍ ወዳለ ተራራ አወጣው፤ የዓለምንም መንግሥታት ከነክብራቸው አሳየውና ወድቀህ ብትሰግድልኝ ይህን ሁሉ እሰ ጥሃለሁ አለው። ኢየሱስም አንተ ሰይጣን ከፊቴ ራቅ! ለአምላ ክህ ለእግዚአብሔር ብቻ አምልክ ተብሎ ተጽ ፎአልና አለው። ከዚያም ዲያብሎስ ትቶት ሄደ፤ መላእክትም መጥተው አገለገሉት" (ማቴ 4፥1-11)።

በክርስቶስ ኢየሱስ ምድራዊ ሕይወት ውስጥ የተከናወነ ነገር አለ። በዮሐንስ መጥምቁ እጅ ተጠምቋል። በዚያን ጊዜ ሰማይ ተከፍቶ መንፈስ ቅዱስ በርግብ አምሳል በእርሱ ላይ አርፏል። «በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው» የሚል ድምፅ ከላይ መጣ። ወደ ምድረ በዳ ተወስዶ አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ከጾመ በኋላ ተራበ። ዲያብሎስ ስለ ጌታ ኢየሱስ የተነገረውን

እውነት ለመጣል ጌታ ኢየሱስ የነበረበትን ሁኔታ መጠቀሚያ ለማድረግ ፍቱን ስልት ቀይሶ ሊፈትነው ቀረበ።

ሰይጣን ሊገዳደር የመጣው የእግዚአብሔር አብን ቃል ነው። እግዚአብሔር አብ በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው አለ። ሰይጣንም እንግዲያስ "የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ እነዚህ ድንጋዮች እንጀራ እንዲሆኑ እዘዝ" አለው። የእግዚአብሔር ልጅ መሆንህን አሁን አሳይ፣ አረጋግጠህ ግለፅ። ማረጋገጫውም ሥጋዊ ፍላጐቱን ለማርካት መለኮታዊ ኀይሉን ተጠቅሞ ድንጋዮን ወደ እንጀራ ለውጠ እንዲበላና ከዚህ ፍላጐቱ እንዲረካ ነው።

እርሱም መልሶ «ሰው ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣ ቃል ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ አይኖርም» አለው። ባጭር መልሱ በማናቸውም ሁኔታና ወቅት የእግዚአብሔር ነገር ይቀድማል። የሥጋ ፍላጐት አንገብጋቢ በሆነበት በዚያ ቅፅበት እንኳን ከፍተኛውንና የከበረውን ደረጃ የሚይዝ የእግዚአብሔር ነገር የእግዚአብሔር ቃል ነው። ይህን ከሕይወታችን ጋር እያዛመድን ለመሄድ ብዙ ጊዜ ይወስድብናል።

ነገር ግን በማናቸውም ሁኔታ ውስጥ ብንሆን የእግዚአብሔር ነገር ከሥጋ ነገር ከምድራዊ ነገር የከበረና የላቀ መሆኑ እያተምን እንድንሄድ ይጠበቅብናል። ሥርዐተ እሴታችን ይሄንን እንዲያመለክት ይጠበቅብናል።

በሌላኛው ፈተና የምንገነዘበው ነገር እግዚአብሔር ከተናገረ ይህንን ማስረገጥ የእኛ ኀላፊነት አለመሆኑን ነው። ለማረጋገጥ መሄድ ራሱ ገና አልተረጋገጠም ማለት ነው። አንዳንዴ እንደ ዚያ ያለ ፈተና ሰይጣን ወደኛ ይዞ ይመጣል። እግዚአብሔር ራሱ ከተናገረ ተቀብሎ ማመን ነው እንጂ ወደ ሙከራ ጓዳ ለፍተሻ መግባት አግባብ አይደለም።

ዲያብሎስ ጌታ ኢየሱስን ሲያይ በጣም መንፈሳዊ ሆነበት። ስለዚህ ስልቱን ለወጠ። አቀራረቡ መንፈሳዊ መልክ መያዝ እንዳለበት አሰላ። የብርሃን መልእክ መልክን የመያዝ ስልት ተጠቀመ። ወደ ቅድስት ከተማ ከዚያም ወደ ቤተ መቅደስ ወሰደው፤ ከቤተ መቅደስም ወደ ቁንጮ፣ ወደ ጫፍ ወደ ከፍተኛው ስፍራ አወጣው።

መንፈስ ቅዱስ ጌታ ኢየሱስን ወደ ምድረ በዳ ወሰደው፤ የሚገርመው ነገር ሰይጣን ደግሞ የብርሃን መልክ ይዞ ይመጣና በምድረ በዳ በጸም የደከመውን ወደ ቅድስት ከተማ ወሰደው፤ አሁን ደግሞ መጽሐፍ ቅዱስ ከፋች፣ ከአትሮኖስ (ፔልፒት) ኋላ ቋሚ፣ ጥቅስ አንባቢ ይሆናል። «መላእክቱን ስለአንተ ያዝ ልሃል እንዳትሰናከል በእጃቸው ያነሱሃል ተብሎ ተጽፏል።» ብሎ በእግዚአብሔር የተሰጠን ተስፋ ያነባል ወይም ይናገራል።

ይህ የቀረበው ጥቅስ ግሩም ተስፋ ቢሆንም፣ ነገር ግን ከዐውዱ ተገንጥሎ የወጣ ነው። ይህ የተጠቀሰው ከመዝ 91 ሲሆን፣ ተስፋኑ ለችግር ጊዜ ነው እንጂ ለጀብደኝነት ወይም ለሰርከስ ትርኢት አይደለም። በችግር፣ በእደጋ ጊዜ የእግዚአብሔር መላእክት መጥተው ያድኑሃል እንጂ እንደ ጀብዱ እየወሰድክ ራስህን ለመፈተፈጥ እየጣልህ ሳለ የምትጠብቀው ተስፋ አይደለም። ሰርከስ እየተለማመዱ አይደለም። ነገር ግን በአደጋ ጊዜ ሊታደጉህ መላእክት ይመጣሉ ለማለት ነው።

አለበለዚያ ግን እግዚአብሔርን መፈታተን ነው። «የሚያምኑ ቱም እባብ ቢይዙ አይገድላቸውም» የሚለውን አንዳንድ ጓደኞቻችን ሞክረውታል። አንዳንዶችም ተጽፏል በሚል መነሻ ጥዳት ላይ የወደቁ አሉ። የሚገድል መርዝ ቢጠጡም እንኳ አይጐዳቸውም የሚለውን ይዘን ከፋርማሲ ወደ ፋርማሲ እየተዘዋ

ወርን መርዝ ብንጠጣ ዋጋችንን ከመቀበል አናመልጥም። ይህ በርግጥ እግዚአብሔርን መፈታተን ነው።

ሁለት ጊዜም "የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ" እያለ ነው የተገዳ ደረው። የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን እንዲያረጋግጥ ነው ሰይ ጣን በጽኑ ጌታ ኢየሱስን የተሟገተው። ጌታ ኢየሱስ ግን ለተ ግዳሮቱ በር አልከፈተለትም። እግዚአብሔር ከተናገረ ተናገረ ማለት ነው። ተመሠረተ ጸና ማለት ነው። አሻሚ ነገር ይመ ስል የተናገረውን ለማስረገጥ ምንም ሀይነት ማረጋገጫ ከባለ ጥዳዩ የሚሻ አይደለም። ምን ጊዜም መረጋገጥ የሚኖርበት ነገር አጠራጣሪና አጠያያቂ ጥዳይ ሲኖር ብቻ ነው። ከእግዚአብ ሔር የበለጠ ማስረጃ በፍጥረተ ዓለም ውስጥ አይኖርም። ስለ ሆነም ለሰይጣን ፍጥጫ ጌታ ኢየሱስ አልተበገረም፤ ሰይጣን በቀደደው መንገድ ወይም መስመር ቅንጣት ያህል አልተንቀሳ ቀሰም። እግዚአብሔር ካለ አለ ተደመደመ። እኛ ስናመነታ ሰይጣን ቀዳዳ ያገኛል፤ አምነን ስንቆም እርሱ መንገድ ያጣል።

ሰይጣን ወደ ፊት እንዳንሄድ ከኋላ ይይዘናል፤ ወደ ኋላ ይዞ ለማስቀረት የማይችለን ከሆነ ያለው አማራጭ ወደ ፊት መግ ፍተር ነው። ጌታ ኢየሱስን ወደ ኋላ ለመያዝ ሞክሮ አልሆን ሲለው ደግሞ አንደርድሮ ወደ ፊት ሊገፋው ሞከረ።

የሚቀጥለውን ክፍል ደግሞ ስንመለከት «ደግሞም ዲያብሎስ እጅግ ረዥም ወደ ሆነ ተራራ ወሰደው የዓለምንም መንግሥ ታት ሁሉ ክብራቸውንም አሳይቶ» ይላል። ይኸ በምን መልኩ እንደ ሆነ ነው የምናስበው? አካላዊ በሆነ መልኩ ወይስ በዐ ላብ፣ በሀይነ ሕሊና፣ በምናብ ደረጃ? ይህን ጥያቄ ክፍት አደ ርገዋለሁ።

በዐላብ ደረጃ ከሆነ፣ ሁሉንም በምናብ ወደ እርሱ አመጣበት፣ በዐላቡም አየ፤ በሀይነ ልቡናው ላይ ቀረጸበት እንደ ማለት ነው።

ካሳየው በኋላ የፍላጐትን መነሣሣት ለመጫር ሞከረ። ከዚያም ወድቀህ ብትሰግድልኝ ይህን ሁሉ እሰጥሃለሁ ማለት የማባበል ስልት ነው። ብዙ ጊዜ የምንጓጓው ስናይ ነው። ሰይጣን ልንጓጓ የምንችላቸውን ነገሮች በየትኛውም መልኩ ልናይ ወደምንችል በት ደረጃ እንድንመጣ ያደርጋል። ከመፈተኑ በፊት ምናል ባት በዚህ በሥጋ ሀይናችን እንድናይ ወይም በዐሳብ ሀይናችን በምናባችን እንድናይ ያደርጋል። እንደቀረጸው ከዚያ በኋላ ያ ለእኔ ይሁን እንድንል፣ መሻት፣ ጥጥት፣ መጐምጀት እንዲያ ድርብን ይቀሰቅሰናል።

የእኔ ይሁን በምንልበት ጊዜ ግን ለእኛ የሚሆንበት መንገድ ቅድመ ሁኔታ እንዳለ ይናገራል። እዚህጋ ክብራቸውንም አሳ ይቶ «ወድቀህ ብትሰግድልኝ ይህን ሁሉ እሰጥሃለሁ» ይላል። በማባባል ስልት ሲመጣ ነው የምናየው። ይህን ሁሉ እሰጥሃ ለሁ፤ አንተ ብቻ ወድቀህ ስገድልኝ አለው፤ አንዴ ሰግዶ በመ ሄድ ምናለበት ይህን ሁሉ ማግበስበስ ከተቻለ ምን አለበት ያስ ኘናል። ያን ጊዜም ኢየሱስ «ሂድ አንተ ሰይጣን ለጌታ ለአምላ ክህ ስገድ እርሱንም ብቻ አምልክ ተብሎ ተጽፏል» አለው።

በመጐምጀት ሰዓት፣ በምድራዊ ፍላጐት፣ በፍቅረ ሲመት፣ በፍ ቅረ ንዋይ፣ ለተድላ ደስታ በምንገባበት ሰዓት ለእግዚአብሔር ብቻ መስገድ እግዚአብሔርን ብቻ ማምለክ ቀላል ነገር አይደ ለም። ከባድ ነገር ነው። በእኛም ሕይወት ቢሆን በቀደመው በእግዚአብሔር የኪዳን ሕዝብም ቢሆን ለእግዚአብሔር ብቻ መስገድ እግዚአብሔርን ብቻ ማምለክ ከባድ ነገር ሆኖ እናየ ዋለን። የእስራኤልን ነገሥታት ብንመለከት ብዙዎቹን ቀብቶ፣ ወደ ስልጣን ላይ ካወጣቸው በኋላ፣ እግዚአብሔር ለላምን ከሰጣቸው በኋላ፣ መንግሥታቸውን ካደላደለላቸው በኋላ ወደ ባዕድ አምልኮ ሲሄዱ እናገኛቸዋለን።

ብዙዎቹ እግዚአብሔር ነቢያቱን ልኮ፣ ትንቢት ተነግሮላቸው፣ የእግዚአብሔር ጥበብ፣ የእግዚአብሔር እጅ ከፍ አድርጋቸው፤ ሥልጣን ላይ ከወጡ በኋላ ለእግዚአብሔር የሚሆነው አምልኳ ቸው ተበላሽቶ ለጣዖት ሲሆን፣ ለእጃቸው ሥራ ሲሆን እናያ ለን:: ለምንድነው ብለን ብናስብ በጣም የሚያስገርም ነገር ነው:: አንዳንዴ ስናየው ምንም ምክንያት የለም እንላለን:: ነገር ግን ጠጋ ብለን ስንመለከተው ብዙ ምክንያቶች በስተጀርባው ይኖራሉ:: በጥቅሉ የሞራል ግዴታ ሳይኖርባቸው በምድራዊ ሕይወት ለመከናወን በመሻታቸው፣ በመፈለጋቸው ነው:: ስለዚህ "ለጌታ ለአምላክህ ስገድ እርሱንም ብቻ አምልክ" ተብሎ ተዕ ቷልና:: ያን ጊዜም ዲያብሎስ ተወው:: እነሆም መላዕክት ቀር በው ያገለግሉት ነበር» ይላል::

ያለወቅቱ መላእክትን አልተጣራም:: በዲያብሎስ ተግዳሮት አይ ደለም መላእክትን የጠራቸው ወይም መላእክት እንዲመጡ ተስፋ ያደረገው፤ ሆኖም ግን በጊዜው መላእክት መጥተው አገለግ ሉት::

«ራስህን ጣል መላዕክት መጥተው በእጆቻቸው ያነሡሃል» ነበር ያለው:: እንደዚህ ያለ ነገር ቢያደርግ የእግዚአብሔር ልጅ ነቱን ለማሳየት ለሰይጣን ሀሳብ ራሱን አስገዝቷል ማለት ነው:: እና ነገሮች ይበላሹ ነበር:: ሰይጣንም ከዚያ በኋላ፣ የያሚላ ጥያቄውን፣ ማስገደዱን እየቀጠለ ይሄድ ነበር::

2. የክርስቲያን /የአማኝ ድል በሰይጣን ላይ

ክርስቲያን "በራሱ" ዓለምን የማሸነፍም ሆነ ሰይጣንን የመቋ ቋም ኀይል የለውም:: በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 15፥1-5 ላይ ስንመለከት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ፍሬ በማፍራት ጕዳይ በእርሱና በአማኞች መካከል ያለውን አንድነት፣ በወይን ግንድ መስሎት ሲናገር "እውነተኛው የወይን ተክል እኔ ነኝ አትክል

ተኛውም አባቴ ነው እርሱም በእኔ ያለውን የማያፈራውን ቅር ንጫፍ ሁሉ ቈርጦ ይጥለዋል፤ ፍሬ የሚያፈራውን ቅርንጫፍ ሁሉ ግን የበለጠ እንዲያፈራ ይገርዘዋል:: ከነገርኋችሁ ቃል የተነሣ አሁን ንጹሓን ናችሁ:: በእኔ ኑሩ እኔም በእናንተ እኖ ራለሁ ቅርንጫፍ በወይኑ ግንድ ካልሆነ በቀር ብቻውን ፍሬ ሊያፈራ አይችልም፤ እናንተም በእኔ ካልኖራችሁ ፍሬ ልታፈሩ አትችሉም:: እኔ የወይን ተክል ነኝ እናንተም ቅርንጫፎች ናችሁ:: ማንም በእኔ ቢኖር እኔም በእርሱ ብኖር እርሱ ብዙ ፍሬ ያፈራል፤ ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉምና::" አለ:: ከዚህ ክፍል አጽንኦት ሰጥተን እንድናየው የምፈልገው "ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉም" የሚለውን ነው:: ይህንን ቃል ልብ ማለታችን ያለ ክርስቶስ በራሳችን አቅመ ቢሶችና ምንም ማድረግ የማንችል መሆናችንን እንድንቀበል ያደርገ ናል:: ይህ ደግሞ በእግዚአብሔር ላይ ለመደገፍ፣ ለጸሎት፣ ለልመና ያነሳሳናል:: ምክንያቱም የሚጸልይ ወይም የሚለምን ሰው "በራሱ ምንም ማድረግ የማይችል" መሆኑን የተቀበለ ነው:: ምክንያቱም ራሱን ብቁ እንደ ሆነ የሚቈጥር ሰው ሊጸልይ፣ እግዚአብሔርን ሊለምን አይችልምና::

በርግጥ ሰዎች በጊዜ ጥበት ምክንያት ላይጸልዩ ይችሉ ይሆናል:: ሆኖም አንድን ነገር በራሳችን እንደምናደርገው መቀበል፣ በራሴ በቅቻለሁ የማለት አስተሳሰብ ሊሆን ይችላል:: የእግዚአብሔር ቃል እንደሚለን ግን ምንጊዜም አንበቃም:: በራሳችን ምንም ማድረግ አንችልም፤ ከዚህ ተነሥተን ስለ ክርስቲያንም ድል ስናስብ ድላችን የተገኘው የእኛን ብቃት በመጫን ሳይሆን፣ በክርስቶስ ኢየሱስ የመስቀል ሞት ነው:: ሰይጣን በዚህ መስቀል ላይ አንዴ ለዘላለም ድል ተመቶአል:: ስለዚህ እኛ ክርስቲያ ኖች ድላችን መነሣት ያለበት ከመስቀሉ እንጂ ከራሳችን ልም

ምድና እውቀት መሆን የለበትም። በራሳችን ብቃትና ልም ምድ ሰይጣንን ለማሸነፍ ብንነሣ ድል አናደርገውም።

ከብሉይ ኪዳን ዳዊትን ስንመለከት ምንም እንኳ የራሱ የሆነ የጦር ዘይቤና ልምምድ ቢኖረውም፣ ሁል ጊዜ ወደ ሰልፍ ሲወጣ እግዚአብሔርን ልውጣን? ብሎ ይጠይቃል (1ሳሙ 23÷1-2፤ 30÷8፤ 2ሳሙ2÷1)። ይህ ሰው ያለ እግዚአብሔር እንደማይሆን ለትና እንደማይከናወንለት ያውቃል። ዛሬም እኛ ያለ ክርስ ቶስ ምንም ማድረግ አንችልም። ይህን ሁል ጊዜ ለራሳችን ማስ ረዳት፣ ለሌላውም መናገር አለብን። ጎይላችንም ሆነ ድላችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

ሌላው ክርስቲያን በራሱ ድል ማድረግ እንደማይችል አያይዘን የምናየው በሮሜ 7÷24-25 ያለውን ክፍል እንደ አብነት በመ ውሰድ ነው። ጳውሎስ በዚህ ክፍል ላይ የሥጋውን ጎይል (የአ ሮጌውን ሰው ባሕርይ) ለማሸነፍ ስላልቻለ "እኔ ምንኛ ጎስቋላ ሰው ነኝ! ለዚህ ሞት ከተሰጠ ሰውነት ማን ያድነኛል?" ሲል እንመለከተዋለን። ወዲያው ይህን ካለ በኋላ ግን *"በኢየሱስ ክርስቶስ በጌታችን ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን። እንግዲያስ እኔ በአእምሮዬ ለእግዚአብሔር ሕግ፣ በሥጋዬ ግን ለኀጢአት ሕግ እገዛለሁ"* ሲል እንመለከተዋለን። ይህ ሰው ኀጢአትን በራሱ ለማሸነፍ የተነሣ ሰው ነበር። በኋላ ላይ ግን በውድቀት ሲሞላ፣ ካለበት የተስፋ መቁረጥና ማጣት የጨለማ ሕይወት ለመውጣት "ማን ያድነኛል" ብሎ ጮኸ፣ ተጣራ። በዚህ ጊዜ አዳኙ ኢየሱስ በድምቀት ከተፍ አለለት፤ ወዲያው ብርሃን በራ ለት ተስፋ ከማጣትም ቋንቋ ወደ ምስጋና ተቀለበሰ።

በአንድ ችግር ውስጥ ሆነን "ማን ያድነኛል" ብለን ስንጮኽ ወይም እኔ ከዚህ ነገር ለመውጣት ይህንን የመጣብኝን ወጣን ለማሸነፍ በራሴ ጎይል የለኝም ስንል ለዘላለም አዳኝ የሆነው ጌታ እኔ

አዳኝ ነኝ ብሎ ወደ እኛ ይመጣል። ይህን ርምጃ በራሳችን እንዳንመካ ማጤን በጣም አስፈላጊ ነገር ነው። ክርስቲያን የሚ ሸነፈው ድሉን ከክርስቶስ ውጪ መፈለግ ሲጀምር ነው። በዚህ ጊዜ ለክፉ ጥቃት ይጋለጣል። ነገር ግን በክርስቶስ ውስጥ ድላችን እንዳለ ሀውቀን ለማጥቃት ብንነሣ "በወደደን በእርሱ ከአሸናፊዎች እንበልጣለን" (ሮሜ 8÷37፤ 1ዮሐ4÷4፤ ፊሊ4÷13፤ ዮሐ 16÷33፤ ገላ2÷20)። እንዲህ ከሆነ ክርስቲያን በክርስቶስ ኢየሱስ ድል አድራጊነት መንፈስ ብርቱ ይሆናል።

(1) የክርስቲያን የማሸነፊያ ስልቱ/ዝግጅቱ

ስለ ስልት ስናስብ ብዙ ሰዎች አንድን ነገር በጥሩ መልኩ ለማ ቅረብ የሚጠቀሙበት የተለያዩ ስልቶች አሉአቸው። ለምሳሌ የሙዚቃ መሣሪያ ተጫዋቾችን ብንመለከተ የሰሚዎቻቸውን ጆሮ ወደ ሙዚቃ አጨዋወታቸው ለመሳብ የተለያዩ የአጨዋ ወት ስልቶችን ይጠቀማሉ። በንግግሩም እንዲደመጥ የሚፈልግ ሰው የአድማጮቹን ትኩረት ለመሳብ የተለያዩ የንግግር ስል ቶችን ይጠቀማል። እኛም ራሳችን በእንድ ነገር ጥሩ ውጤት እንድናመጣ ስንፈልግ የተለያዩ ስልቶችን እንጠቀማለን። ልክ እንዲሁ ወደ መንፈሳዊው ነገርም ስንመለስ የእግዚአብሔርን ቃል ጠላታችን የሆነውን ሰይጣን ለማሸነፍ የተለያዩ ስልቶችን መጠቀም እንዳለብን ይናገራል። እነርሱም፡- በያዕቆብ ምዕራፍ 4÷7-10 ባለው ክፍል የተጠቀሱት ሦስት ነገሮች ናቸው። አን ደኛ፣ ራስን በእግዚአብሔር ፊት ዝቅ ማድረግ (ማዋረድ)፤ ሁለ ተኛ፣ ሰይጣንን መቃወም፤ ሦስተኛ፣ ከራስ ትምክህት መራቅ ወይም ትሁት መሆን ናቸው። እነዚህ የክርስቲያን የማሸነፊያ ስልቶች ሲሆኑ ማንም ክርስቲያን ያለ እነዚህ ስልቶች ሰይጣ ንን ማሸነፍ አይችልም።

ሌላው ከዚህ ጋር አያይዘን የምንመለከተው ሐዋርያው ጳውሎስ በኤፌሶን 6÷10-18 ባለው ክፍል ላይ ከመንፈሳዊ ውጊያ ጋር

አያይዞ ሐተናገራቸውን የእግዚአብሔርን ዕቃ ጦር ነው። በዚህ ክፍል አማኝ መንፈሳዊ ውጊያ ከማድረጉ በፊት ስድስት ዐይ ነት መንፈሳዊ ዕቃ ጦር መልበስ እንዳለበት ተጽፎአል። እነዚ ህም ስድስት መንፈሳዊ ዕቃ ጦር መከላከያና ማጥቂያ ዕቃ ጦሮች ተብለው በሁለት ይከፈላሉ። መከላከያ የሚባሉት እው ነት፣ ጽድቅ፣ ወንጌል፣ እምነትና የመዳን ራስ ቁር ሲሆኑ፣ ማጥቂያ ደግሞ የመንፈስ ሰይፍ ሆኖ የተመለለው የእግዚአ ብሔር ቃል እና ጸሎት ነው። እነርሱንም ከዚህ በታች እንመ ለከታለን።

(2) መከላከያ

ሀ) እውነትን መታጠቅ

"ስንግዲህ ወገባቸሁን በእውነት ዝናር ታጥቃቸሁ፣ ..." ኤፌ 6÷14

እውነትን መታጠቅ ማለት በቃሉ መኖር ማለት ነው። በዮሐ ንስ ወንጌል ምዕራፍ 8÷32 ላይ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ያመኑትን አይሁዶች "እናንተ በቃሌ ብትኖሩ በእውነት ደቀ መዛሙርቴ ናችሁ፤ እውነትን ታውቃላችሁ እውነትም ዐርነት ያወጣችኋል አላቸው"።

ይህ ክፍል እውነት አርነት ያወጣችኋል ሳይሆን፣ ያለው እው ነትን ታውቃላችሁ፤ እውነትም ዐርነት ያወጣችኋል ነው ያለው። እንግዲህ እውነትን ማወቅ በልብም መያዝ አስፈላጊ ነገር ነው። አንድ ሰው አርነት እንዲወጣ የሚረዳው እውነትን ማወቁ፣ ካወቀው እውነትም ጋር መጣበቁ ወይም ሊኖርበት ኪዳን ማድ ረጉ ነው። አለበለዚያ እውነት መኖሩ ብቻ በራሱ ሊረዳው አይችልም። ከዚህ አኳያ ለእውነት ራሳችንን መስጠት ያስፈ ልገናል። ሰይጣን የሚዋጋው የእውነት ሰዎች መሆናችንን እንጂ እውነትን በአእምሮ ደረጃ ማወቃችንን አይደለም። ስለ

ዚህ እርሱን ለመቃወም ስንነሣ ግብዝነትንና ማስመሰልን ከላያ ችን ላይ አውልቀን እውነትን መታጠቃችንን ወይም በቃሉ መኖራችንን ርግጠኞች መሆን አለብን።

በውሸት የተሞላ ኑሮ እየኖሩ ሰይጣንን መቃወም አይቻልም። እርሱ የሚፈራው የእውነት ሰዎች ስንሆን ብቻ ነው። ስለዚህ በሰይጣን ላይ ባለ ሙሉ ድል ለመሆን በአንደበታችንና በሀሳባ ችን በተጨማሪም በልባችን እውነተኞችና ለእውነት የቆምን መሆን አለብን። ብዙ ጊዜ በእውነት ስለ መኖር ሲታሰብ እኛ የምንመርጠው ትክክለኛ የሆነውን ሳይሆን፣ ምቹ የሆነውን ነው። ይህንንም ስንፈልግ መዋሸት ካስፈለገ እንዋሻለን፤ ለእው ነት መቆም ግን በየትኛው ቦታና ጊዜ ዋጋ የሚያስከፍል ነው፤ ወይም ጊዜያዊ ጥቅምን መተው ግድ የሚል ነው። ለጊዜአዊ ጥቅም ነው ብዙ ጊዜ የምንዋሸው። ይህም ጥቅም በገንዘብና በቀላሳቀለስ ወይም በዝና አኳያ ሊሆን ይችላል። ሆኖም ስለ እውነት ደንታ የሌለን ሰዎች የምንሆን ከሆነ ግን ለሰይጣን እንመቸዋለን፤ ያሸንፈናል።

በትንቢተ ዳንኤል 11÷32 ላይ ስለ ክርስቶስ ተቃዋሚ ሲናገር *"ኪዳኑን የሚተላለፉትን በማታለል ያስታል፤ አምላካቸውን የሚ ያውቁ ሕዝብ ግን ጸንተው ይቃወሙታል፤ ርምጃም ይወስዳሉ"* ይላል። በዚህ ቦታ ላይ ኪዳን ተብሎ የተቀመጠው የእግዚአብ ሔር ሕግ ወይም ቃል ነው። ሰይጣን ይህን ኪዳን የሚበድሉ ትን ወይም የማይታዘዙትን በማታለል ያስታል። እንደ ገናም በ2ተሰ 2÷11-12 *"በዚህም ምክንያት እግዚአብሔር በሐሰት እን ዲያምኑ የስሕተትን አሠራር ይልክባቸዋል፤ ይህም የሚሆነው እውነትን ያላመኑት ነገር ግን በክፋት ደስ ይላቸው የነበሩ ሁሉ እንዲፈረድባቸው ነው"* ተብሎ ተጽፎአል። በ2ዜና 18 ላይም ተመሳሳይ ነገር እናገኛለን። ሰዎች እውነትን ሲገፉ ለሰይጣን አሠራር አልፈው ይሰጣሉ። ማንም ሰው ሰይጣንን ለመቃወም

እውነትን ማወቅ ያወቀውን እውነት የራሱ ማድረግና በዚያም እውነት ላይ መደገፍ ይገባዋል። ከዚህ ውጪ ክፉውን ማሸነፍ አይቻልም።

ቤተ ክርስቲያን በሐሰት ትምህርት መታወኳ የዚህ ዘመን ክስ ተት ብቻ አይደለም። ከተመሠረተችበት አዲስ ኪዳን ከተጻፈበት ጊዜ አንስቶ ስትታወክ ቆይታለች። ርግጥ በዘመኑ መጨረሻ እሳ ቾች ይበዛሉ። ብዙ ሐሰተኛ ነቢያቶችና ሐሰተኛ ክርስቶሶች ይነሣሉ ብዙዎችንም ያስታሉ፤ እነሆ አስቀድሜ ነገርኋችሁ፤ ብሎ ጌታችን በማቴዎስ ምዕራፍ 24 እና በሉቃስ 21 ላይ ተናግሮአል፣ አስጠንቅቋልም። እንግዲህ ጆሮ ያለው ይስማ።

የሐሰት መልእክተኞችና አስተማሪዎች በብሉይ ኪዳን ዘመንም ነበሩ። እንዲያውም ከእውነተኛ ነቢያት ይልቅ የሚበዙት ሐሰ ተኛ ነቢያት ሆነው እናገኛቸዋለን።

የተሳሳተ ትምህርትን ለይቶ ማሳየት የሚስቱትንም መገሰጽ አግ ባብነት ያለው ነው። ጳውሎስ የወንጌልን መሠረታዊ እውነት ባለ አደራ፣ ጠባቂ፣ ተማጣኝ ሆኖ እናየዋለን። ሆን ብለው የሚ ያስቱትንም ሲዘልፍ እንመለከታለን።

". . . የሚያናውጧችሁ የክርስቶስንም ወንጌል ሊያጣምሙ የሚ ወዱ አንዳንዶች አሉ እንጂ። ነገር ግን እኛ ብንሆን ወይም ከሰ ማይ መልአክ፣ ከሰበክንላችሁ ወንጌል የሚለይ ወንጌልን ቢሰብ ክላችሁ የተረገመ ይሁን።" ገላ 1÷7-8

የሐሰት አስተማሪዎች የወንጌልን ዐሳብ ሙሉ በሙሉ ማጥፋት ሳይሆን፣ ብዙውን ጊዜ የሚያደርጉት ነገር፣ ወንጌልን ጠመም ማድረግ ነው። የተጣመመ ወንጌል፣ የወንጌል ዐሳብ ፈጽሞ የተ ወገደበት፣ ዱካው የማይታይበት አይደለም። የተጣመመ ስንል ከወንጌል እውነት ላይ የተቀነሰ ወይም በወንጌል እውነት ላይ ሌላ የታከለበት ወይም ልዩ ፍቺ የተሰጠው ማለት ነው።

ጳውሎስ ይገደው የነበረው "ወንጌል በማን ተጣመመ?" ሳይሆን "ወንጌል ተጣመመ" ነበር። በማንም ይሁን በማን ወንጌል ከተ ጣመመ ይገደዋል። *ያ* ታላቅ ሰው፣ *ያ* የተከበረ ሰው፣ *ያ* ወዳጄ ነውና ወንጌልን ጥቂት ቢያጣምም ምንም አይደል፣ እርሱ እስ ከሆነ ድረስ ይሁን ግድ የለም የሚል አቋም አልነበረውም። ራሱ ንም ቢሆን የሚያጣምም ከሆነ ይቃወማል። የሰማይ መልአክ / ያ፣ ቡነይል የተሞላ ፍጡር፣ የሚያበራ፣ የሚያንጸባርቅ፣ እግዚ አብሔርን ፊት ለፊት የሚያይ/ ቢሆንም እንኳ ምንም አይገደ ውም። ሰይጣንስ እስከወደቀበት ሰዓት ፍጹም አልነበረምን? የሐ ዋርያው ጳውሎስ ኪዳን ከእውነት ጋር ነበር። ለእውነትም ዋጋ ለመክፈል ምን ጊዜም ዝግጁ ነበር፤ ስለዚህም ነው *"አሁን ሰውን ደስ ባሰኝ የክርስቶስ ባሪያ ባልሆንሁም"* ያለው (ገላ1÷10)። የእኛስ አቋም ምን ይመስላል? ራሳችንን በእግዚአብሔር ቃል አኳያ እንዴት እንፈትሸዋለን? ከእውነት ጋር ያለን ኪዳን ምን ያህል የጠበቀ ነው?

አንደኛው ጥያቄ እውነትን ማወቅ ከእውነት ላለመሳትም መጠ ንቀቅ ነው። ሌላው ከእውነት ጋርና ለእውነት መቆም ስለ ጽድቅ መሟገት ነው። ለእውነት ቀዋሚያን መሆን ነው።

በሕይወት ለመኖር መብላት ያስፈልገናል፣ መጠጣት ያስፈልገ ናል፣ እየሩም ያስፈልገናል። ሌሎችም የሚጠቀሱ ነገሮች ሊኖሩ ይችላሉ። ነገር ግን እነዚህ ለሕይወት አስፈላጊ የሆኑትን የም ንወስዳቸውን ነገሮች ስንወስድ በምድራችን ላይ ኩልልና ጥርት ብለው እናገኛቸውም።

ከሚበላው ጋር የሚበላም ነገር አለ፤ ከሚጠጣውም ጋርም እኛንም የሚመጥ ነገር ሊኖር ይችላል። ከምንወስደውም እየር ጋራ ምናልባት ካልተጠነቀቅን ለሕይወት ሕልፈት የሚያበቃን ምርዝ አየር አብሮ ሊገባ ስለሚችል ይህንን ከኑሮ እየተገ ዘብን ስለመጣን አስፈላጊውን ጥንቃቄ እናደርጋለን።

የምንጠጣውን ውሃ በተለያየ መንገድ እናጠራለን። ወይ እናፈላለን፣ እናጠላለን፤ ልዩ ልዩ ኬሚካል ይጨመራል፤ ምናልባት እንደዚህ ሀይነቱን ሥራ ሌላው ክፍል ስለሚሠራልን እኛ ልብ አንለው ይሆናል። ግን ይኸ ሁሉ እየተካሄደ ነው። ስለምንበላውም ምግብ እንጠነቃቀለን። ሕይወታችንን ማቆየት ይችላል ብለን ከምንወስደው ምግብ ጋር ሕይወትን የሚቀጭ ነገር እንዳይኖር፣ ጤናን የሚጠናወት ነገር አብረን እንዳንወስድ፣ በም ንበላው ምግብ ላይ ጥንቃቄ እናደርጋለን።

እንዲሁም የማይሆን አየር ከወሰድን ለምሳሌ ከምንስበው አየር ውስጥ እንደ ካርቦን ሞኖክሳይድ ሀይነቱ ከገባ አደገኛ ነው እንባላለን። እና ምርዝ (ፖሉዩትድ) አየር እንዳይኖር እንጠነቀቃለን።

በመንፈሳዊው መልክ ደግሞ ስንመለከት እንደዚሁ ነው። «ዓለም በክፉ እንደተያዘች እናውቃለን» ይላል ዮሐንስ በመልዕክቱ። እንደ ገና በራእይ ምዕራፍ 12 ላይ «ዓለም ሁሉ የሚያስተውዲያብሎስና ሰይጣን የሚባለው ታላቁ ዘንዶ እርሱም የቀደመው እባብ ተጣለ። ወደ ምድር ተጣለ፤ መላዕክቱም ከእርሱ ጋር ተጣሉ» (ቁ·ጥር 9)።

መንፈስ ቅዱስ በምድር ላይ እንዳለ ሁሉ በሌላ በኩል ደግሞ ክፉ መንፈስ ሰይጣን የክፉት መንፈሳዊ ሰራዊት ደግሞ በዙሪያ እንዳሉ መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምረናል። ስለዚህ ይህቺ የምን ኖርባት በመንፈሳዊው ረገድ የምንመላለስበት ምድር ሁለት ሀይነት ክፍል የያዘች ናት፤ ቅዱሱ መንፈስና ርኩሱን መንፈስ የያዘች ናት።

ለሥጋ ሕይወት የምንወስደውን ምግብ ተጠንቅቀን እንደምንወስድ ሁሉ ለመንፈሳዊውም ሕይወት የምንወስደውም ምግብ ተጠንቅቀን እንድንወስድ ኑሮአችን ራሱ ያስተምረናል። መጽሐፍ ቅዱስም ደግሞ ይህንኑ ይናገራል። «ሁሉን ፈትኑ መልካሙን

ያዙ ከማናቸውም ክፉ ነገር ራቁ።»

«ወዳጆች ሆይ መንፈስን ሁሉ አትመኑ ከእግዚአብሔር ሆነው እንደ ሆነ ፈትኑ» እንጂህና ሌሎችም አያሌ ጥቅሶችን ስንመለከት የጥንቃቄ ጉዞ እንድንሄድ ያሳስቡናል።

መቼም መጠንቀቅ የሚባለው ነገር አይመቸንም። እኛ የምንፈልገው ተዘለን መኖር፣ ያለ ሀሳብ መመላለስ ነው። ነገር ግን እንደዚያ ሆኖ አልተገኘም፤ ጥንቃቄ እንደሚያስፈልግ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ጌታ ኢየሱስም ይህንኑ ሀሳብ ለደቀ መዛሙርቱ ተናግሯል። በአንድ ወቅት ደቀ መዛሙርቱ ወደ ጌታ ኢየሱስ ይመጡና «ንገረን ይህ መቼ ይሆናል። የመምጣትህና የዓለም መጨረሻ ምልክቱስ ምንድን ነው?» (ማቴ 24፥3) አሉት ይላል። ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው «ማንም እንዳያስታችሁ ተጠንቀቁ፤ ብዙዎች እኔ ክርስቶስ ነኝ እያሉ በስሜ ይመጣሉና ብዙዎችንም ያስታሉ»።

የሚያስቱ ባይመጡ ጥሩ ነበር። ነገር ግን የነቢያት ሁሉ ነቢይ የሆነ ጌታ ኢየሱስ ስለ መጨረሻው ዘመን ሲናገር እንደ ምልክትም አድርጉ ያቀረበው ይህንኑ ነው። ጌታ ክርስቶስ ኢየሱስ እንድንጠነቀቅ ያሳስበናል።

ስለዚህ ጌታችን እንደዚያ ካለ እንደ ዘበት ልንወስደው አይጠገባም። ጉዳዩ አሳሳቢ ነው፤ የሕይወትና የሞት ወይም የሽረት ጉዳይ ነው ማለት ነው።

መጠንቀቅ ማለት ደግሞ መናወጥ መሸበር መፍራት አይጠይቅም። ወታደር በግዳጅ ላይ በሚሆንበት ጊዜ ሁሉ ይጠነቀቃል። ስለዚህ እኛን የሚፋለሙ ነገሮች እንዳሉ ያሳስበናል።

ዮሐንስ "ልጆቼ በእውነት እንዲሄዱ ከመሰማት ይልቅ የሚበልጥ ደስታ የለኝም" ይላል(3ዮሐ 4)።

"በገዛ ደሙ የዋጃትን የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ትጠብቁ ዘንድ መንፈስ ቅዱስ እናንተን ጳጳሳት አድርጎ ለሾመበት ለመንጋው ሁሉና ለራሳችሁ ተጠንቀቁ" (ሐዋ 20÷28)፡፡ የተባለውን ማስብ በተግባርም መተርጎም ይኖርብናል፡፡

ለ) ጽድቅን መልበስ

"... የጽድቅንም ጥሩር ለብሳችሁ" ኤፌ 6÷14

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ጽድቅ በሁለት ዐይነት መልኩ ተገልጧል፡፡ ይኸውም አንደኛው፣ በክርስቶስ ኢየሱስ በማመን የሚገኘው ጽድቅ ሲሆን፣ ሁለተኛው፣ ደግሞ አማኞች ከዳኑ በኋላ በሕይወታቸው መታየት ስለሚገባ የጽድቅ ሥራ ነው፡፡ ቅድሚያ ግን በክርስቶስ ኢየሱስ በማመን ስለሚገኘው ጽድቅ ጥቂት እናነሳለን፡፡ ሐዋርያው ጳውሎስ በሮሜ 1 እና 2 ላይ ሕግ ያልተሰጣቸው አረማውያንና ሕግ የተሰጣቸው አይሁዳውያን በባሕርያቸው ኀጢአተኞች እንደ ሆኑ ከተናገረ በኋላ በምዕራፍ 3÷21-25 ላይ እንዲህ ይናገራል፡፡ *"አሁን ግን ሕግና ነቢያት የመሰከሩለት፣ ከሕግ ውጪ የሆነ፣ የእግዚአብሔር ጽድቅ ተገልጦአል፤ ይህ የእግዚአብሔር ጽድቅ ኢየሱስ ክርስቶስን በማመን የሚገኝ ጽድቅ ነው፤ ልዩነት የለም፡፡ ምክንያቱም ሁሉም ኀጢአትን ሠርተዋል፤ የእግዚአብሔርም ክብር ጎድሎአቸዋል፤ በኢየሱስ ክርስቶስ በሆነው ቤዛነት እንዲያው በጸጋው ጸድቀዋል፡፡ በደመ ም በሆነው እምነት እግዚአብሔር የማስተሰረያ መሥዋዕት አድርጎ አቅርቦታል፤ ይህንም ያደረገው ቀድሞ የተፈጸመውን ኀጢአት ሳይቀጣ በትዕግሥት በማለፍ ጽድቁን ለማሳየት ነው"*

ሐዋርያው እንደሚል የእግዚአብሔር ጽድቅ ያለ ሕግ ተገልጦአል፡፡ ይህንን ጽድቅ ለመቀበል ማንም ምንም ዐይነት ቅድመ ሁኔታ ማሟላት የለበትም፡፡ ይህንን የተገለጠውን ጽድቅ ሕግ ስላልተከተለው ማንም ኀጢአተኛ መጥቶ የራሱ ሊያደርገው ይች

ላል፡፡ እግዚአብሔር ኀጢአተኛ የሆነውን የሰው ልጅ ሕግ ባልተከተለው ጽድቅ ማጽደቅ የፈለገው በክርስቶስ ኢየሱስ የመስቀል ሞት ላይ ተመስርቶ በጸጋው ነው፡፡ ከዚህ ተነስተን ስለ ድነታችን ስናስብ ሁለት ነገር መግንዘብ እንችላለን፡፡ ይኸውም በአንደኛ ደረጃ የድነታችን ምንጭ የእግዚአብሔር ጸጋ መሆኑንና መሠረቱ ደግሞ መስቀሉ (ደሙ) እንደ ሆነ ነው፡፡

እግዚአብሔር ኀጢአተኞችን የሚያጸድቀው በጸጋው በክርስቶስ ደም ነው፡፡ አንድ ሰው ኀጢአተኛውን የሚያጸድቀውን እግዚአብሔርን "አንተ እኔን ኩነኒአቴና ከበደሌ በክርስቶስ ደም አጥበህ ልታጸድቀኝ ትችላለህ" ብሎ ሲያምን እግዚአብሔር ያንን ሰው ኩነኒአቱና ከበደሉ በክርስቶስ ኢየሱስ ደም አጥቦ ከፍርድና ከኩነኔ ነጻ ነህ የሚል ፍርድ ይፈርድለታል ወይም ያጸድቀዋል (ሮሜ 4÷4-5፤ ቆ 24-25)፡፡ ይህም ብቻ አይደለም በዚህ በመስቀሉ ላይ በፈሰሰው ደም ከሕግ ርግማን ይዋጀዋል (ገላ 3÷13-14)፡፡

እኛ ሁላችን በክርስቶስ ደም ኩነኒአታችን ጸድቀናል፤ ከሕግ ርግማንም ተዋጅተናል፡፡ እዚህ ላይ ከሕግ ርግማን ተዋጅተናል ስንል ከሕግ ሥራ ወይም ከከንቱ ኑሮ ተዋጅተናል ማለታችን ነው፡፡ በዘዳ 21÷23 ላይ እንደተጻፈው በዕንጨት ላይ የተሰቀለ ሁሉ የተረገመ ነው፡፡ በዚህ መሠረት ክርስቶስ ኢየሱስ በዕንጨት ላይ ተሰቅሎ ከሕግ ርግማን ዋጀን፤ ለመዳን ሕግንም በመጠበቅ ከመጽደቅ ግዴታ ነጻ አወጣን፡፡ በመስቀሉ ላይ በፈሰሰው ደም ከሕግ ሞግዚትነትም ሆነ፣ ከምንም ዐይነት ርግማን ነጻ ወጥተናል፡፡

የቀደመው የኪዳን ሕዝብ ወደ ክርስቶስ ለመምጣት የግድ በህግ ሞግዚትነት ሥር ማለፍ ነበረበት አሁን ግን እኛ በእርሱ በኩል የማለፍ ግዴታ የለብንም፡፡ በመስቀሉ ሞት ሁሉ ነገር

ስለተመቻቸ በክርስቶስ ኢየሱስ በኩል በቀጥታ ወደ እግዚአብሔር ልንገባ እንችላለን (ዕብ 10÷19-20)። በፈሰሰውም ደም መዋጀት፣ ሥርየት፣ በእምነት መጽደቅንና ልጅነትን ተቀብለናል። ከዚህም የተነሣ ከእግዚአብሔር ጋር እውነተኛ ሰላም አለን።

ይህን ዐሳብ በዚህ ከማጠቃለላችን በፊት አግረ መንገዳችንን አንድ መታወቅ ያለበት ነገር ስላለ አንስተን እናያለን፤ ይኸውም እኛ በክርስቶስ ኢየሱስ የመስቀል ሞት አማካይነት መዋጀት፣ ሥርየት፣ ጽድቅና የጸጋ ልጅነት አግኝተናል። እነዚህ ቃላት የሚያመለክቱት የድነታችን ልዩ ልዩ ገጽታዎች ነው። ለምሳሌ መዋጀት የሚለው ቃል የገበያ ቋንቋ ነው፣ ሥርየት የሚለው ደግሞ የቤተ መቅደስ፣ እንዲሁም ልጅነት የሚለው ደግሞ የቤተ ሰብ ወይም የማኅበረ ሰብ ቋንቋ ሲሆን፣ ጽድቅ ደግሞ የፍርድ ቤት ቋንቋ ነው። በመስቀሉ ላይ በተከናወነው ሥራ ድነታችን ይህንን ሁሉ ያጠቃልላል። የድነትን እውነት ስናነሳ እነዚህን ልብ ማለት አለብን። እነዚህ ሀሳቦች ግልጥ ሆነው ወደ እኛ ሲመጡ ሰይጣንን ለመቃወም ይረዱናል።

መጽሐፍ ቅዱስ እኛ አማኞች ከኀጢአት፣ ከሕግ፣ ከሰይጣንና ከሞት ኀይል ነጻ እንደወጣን ይናገራል። ነጻ ስለመውጣታችን ጉዳይ ከቈላስይስና ከዕብራውያን መልእክት ሁለት ክፍሎችን ወስደን እንነጋገራለን። ሐዋርያው ጳውሎስ ለቈላስይስ ሰዎች በጻፈው መልእክቱ ላይ እንዲህ ይላል። *"ሲቃወመንና ሲጻረረን የነበረውን የዕዳ ጽሕፈት ከነሕግጋቱ በመደምሰስ በመስቀል ላይ ቸንክሮ ከመንገድ ላይ አስወገደው። የአለቆችንና የባለ ሥልጣናትን ማዕረግ በመግፈፍ በመስቀሉ ድል ነሥቶ በአደባባይ እያዋራቸው እንዲታዩ አደረገ"* (ቈላ2÷14-15)።

ይህ ክፍል የራሱ የሆነ የታሪክ ዳራ አለው። ከዚህ ተነስተን ክፍሉን ለማየት ብንሞክር የበለጠ ትርጉም ሊሰጠን ይችላል።

በዛን ዘመን አንድ ሰው ከሌላ ሰው ብዙ ገንዘብ ቢበደርና የተበደረውን ገንዘብ መክፈል ቢያቅተው፣ አበዳሪው ሰውዬ ይህንን ሰው ገንዘቡን (ዕዳውን) እስኪከፍል ድረስ ባሪያ አድርጉ ይወስደው ነበር። ሆኖም በዚህ መካከል ተበዳሪው ሰውዬ ለአበዳሪው ገንዘቡን መክፈል ካልቻለ አበዳሪው ይህንን ሰው ገበያ አውጥቶ ሊሸጠው መብት ነበረው። ይሁን እንጂ አበዳሪው ይህንን ሰው ከመሸጡ በፊት የሚያደርገው ነገር አለ፤ ይኸውም የዚህን ሰው ዕዳ ከፍሎ ነጻ የሚያወጣው ሰው ካለ አስቀድሞ በአደባባይ ዕዳውን በላዩ ላይ ጽፎ ይለጥፍበት ነበር። ከዚያም ይህንን ሰው ዕዳውን ሊከፍል የሚችል ሰው ካለ፣ ከመሸጡ በፊት ዕዳውን በመክፈል ነጻ ያወጣው ነበር። ልክ እንዲሁ ክርስቶስ ኢየሱስም በእኛ ላይ የተጻፈውን ዕዳ በመስቀል ጠርቆ አስወገደው። ይህም ብቻ አይደለም የአለቆችንና የባለ ሥልጣናትን ማዕረግ በመግፈፍ በመስቀሉ ድል ነሥቶ በአደባባይ እያዞራቸው እንዲታዩ አደረገ ይላል። ይህም አባባል ልክ እንደ ላይኛው የራሱ የሆነ ታሪካዊ ዳራ አለው። በዚያን ዘመን ሁለት አገሮች በጦርነት ቢጋጠሙና አንደኛው ቢሸነፍ፣ አሸናፊው ወገን የተሸናፊውን አገር የጦር መሪውን ወይም መሪዎችን ማዕረግ ገፎ በአደባባይ እያዞረ ያሳይ ነበር። ልክ እንዲሁም ክርስቶስ ኢየሱስም አለቅነትንና ሥልጣናትን ገፎ በሰማያዊ ስፍራ እያዞረ አሳያቸው። በተጨማሪም የዕብራውያን ጸሓፊ በምዕ 2÷14 ላይ *"... በሞት ላይ ኀይል ያለውን ዲያብሎስን በሞቱ ኀይል እንዲደመሰስ ነው"* ይላል። እዚህ ላይ አሠራሩ ምስጢራዊ ነው። እሾህን በእሾህ እንደሚባለው የአበው ብሂል፣ ኢየሱስ ክርስቶስም በመስቀል ሞቶ በሞት ላይ ሥልጣን ያለውን ሰይጣንን ሻረ። በዚህም ከጨለማው ሥልጣንና ከኀጢአት ኀይል ነጻ አወጣን። የእኛንም ጽድቅ ሽሮ የራሱን ጽድቅ አለበሰን። እንግዲህ ሰይጣንን የምንዋጋው ይህንን ጽድቅ በመልበስ ነው።

ሁለተኛው፣ ጽድቅ ደግሞ አማኞች ከዳኑ በኋላ ሊሠሩት የሚገባው የጽድቅ ሥራ ነው። ክርስቲያኖች በክርስቶስ ኢየሱስ አምነው ከጸደቁ በኋላ በጽድቅ የመመላለስ ግዴታ እንዳለባቸው መጽሐፍ ቅዱስ አበክሮ ይናገራል። በጽድቅ መመላለስ ማለት ደግሞ ትክክለኛ የሆነ ነገር እያደረጉ መኖር ማለት ነው። እኛ ክርስቲያኖች በክርስቶስ በማመን ጸደቅን ስንል፣ ጻድቅ ሆነን ተሠራን ማለት ሳይሆን፣ የክርስቶስ ጽድቅ ተቈጠረልን ማለታችን ነው። እያንዳንዳችን የክርስቶስ ጽድቅ የተቈጠረልን ከሆነ ደግሞ በጽድቅ የመመላለስና ጽድቅን የማድረግ ግዴታ አለብን። ከዚህ ውጪ ከኖርን ግን መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚል አመጻ ነው። ለጽድቅ ኑሮ ደንታ ከሌለን በክርስቶስ አምነን ለመጽደቅ ንስሓ መግባታችን መሠረታዊነት የሌላው መሆኑን መግለጣችን ነው።

ጳውሎስ በኤፌ 6÷15 ላይ ከዲያብሎስ ጋር በሚደረግ ውጊያ በአሸናፊነት እንድንወጣ የሮማውያንን ወታደሮች የአለባበስ ሥርዐት በማምጣት "የጽድቅን ጥሩር ልበሱ" ይላል። ጥሩር የሮማውያን ወታደሮች ደረታቸውን ለመሸፈን ከፊት ለፊት ከአንገት እስከ ወገብ ድረስ የሚያደርጉት የጦር እቃ ነው። አገልግሎቱም ልብን ለመከላከል ነው። ይሁን እንጂ ጳውሎስ ከመንፈሳዊ ውጊያ ጋር አያይዞ ሲናገርበት ምሳሌነቱ የጽድቅ ነው።

አንድ ሰው ከሰይጣን ጋር ለመዋጋት ጽድቅን መልበስ አለበት። ወደ እግዚአብሔር መቅረብ የሚለውን ስናስብ በጽድቅ ሕይወት መሞላት ወይም መመላለስ የሚለውን መዘንጋት የለብንም። ሰይጣንን የምንቃወመው በክርስቶስ ኢየሱስ ስም በመገሰጽ ብቻ ሳይሆን በጽድቅ ሕይወት በመመላለስም ጭምር ነው። በጽድቅ ሳንመላለስ ሰይጣንን በክርስቶስ ስም ብቻ ብንቃወም ድላችን ፈ ይቆምም፤ እንዲያውም ኀይል የሌለው አርቲፊሻል ጥይት ያ ያንብናል። የጽድቅ ሕይወት፣ ነጢአትን የሚጠላ የክ

ርስቶስ ኢየሱስ ስምን ከመጥራት ጋር ግን ይገፈትረዋል። ይህ አልቦ በሆነበት በአንደበት ብቻ እንከላከላለን ብንል ግን ውርድ በራስ ይሆናል። ከዚህ አኳያ የጸደቁ ሰዎች በጽድቅ የመመላለስ ግዴታ አለባቸው። ስለዚህ በጽድቅ እየኖርንና እየተመላለስን ሰይጣንን ብንዋጋ ኀይላችንና ጦልበታችን ብርቱ ይሆናል።

ሐ) ወንጌልን መጫማት

"በሰላም ወንጌል ዝግጁነት እግሮቻችሁ ተጫምተው ቁመ" (ኤፌ 6÷15)።

ሰይጣንን ለማሸነፍ ሶስተኛው ሰልት በሰላም ወንጌል ላይ ተጫምቶ መቆም ነው። በሰላም ወንጌል ላይ ተጫምቶ መቆም ማለት ከእግዚአብሔር ጋር ሰላምን ማድረግና በእርሱ ሰላም በመሞላት፣ ሌሎችም ከእግዚአብሔር ጋር የነበረውን የጠብ ግድግዳ አስወግደው ሰላምን ከእግዚአብሔር ጋር እንዲያደርጉ የሰላምን መምጣት ማብሰር ለሰላም ሕይወት መጣራት ነው።

2ቆሮ 5÷18-20 ባለው ክፍል ላይ ሰውን ከሰው፣ ሰዎችን ከእግዚአብሔር ጋር ታረቁ ብለን የምንማልድ አምባሳደሮች እንደሆንን ይናገራል። እኛ ከጠላታችን ጋር ሰልፍ ለማድረግ የምንወጣው በእግዚአብሔር ሰላም ተሞልተንና ከሰዎች ጋር ሰላም ሆነን ማለትም ጥላቻን አስወግደን ነው። ከሰውና ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም ሳንሆን ከሰይጣን ጋር ለመዋጋት ብንወጣ ኀይላችን የከሰመነ ይሆናል። ይቅር አለማለት ሰይጣን በሕይወታችን ስፍራ እንዲያገኝ ያደርገዋል። ምክንያቱም የእግዚአብሔር ቃል በኤፌ 4÷26 ላይ *"ተቈጡ፤ ነገር ግን ነጢአት አትሥሩ፤ በቍጣችሁ ላይ ፀሓይ አይግባ፤ ለዲያብሉስም ስፍራ አትስጡት"* ይላል። ለሰይጣን እግር መቆሚያ ሰጥተን እርሱን እንዋጋ ብንል አይሆንም። እርሱን ለመቃወም አስቀድመን ያንን የሰጠነውን መቆሚያ፣ በንስሓ መንገድ በመሄድ ወይም ጥላቻ፣ ቂም ይዘን

ከነበረ፣ በማስወገድ፣ ይቅር በማለት ማፍረስ አለብን። ይቅር በማንልበት ጊዜ ግን ሰይጣን በሕይወታችን ለእግሩ ማረፊያ ያገኛል። ይህንን ያገኘውን የእግሩን ማረፊያ ደግሞ እያሰፋው ይሄዳል። ቀ·ጣ ውሎ ሲያድር ምሬት ሆኖ ወደ መንፈሳችን ዘልቆ ይገባል። ጥላቻ ወደ መንፈሳችን ዘልቆ ሲገባ ደግሞ መራራ እንሆናለን፤ መንፈሳችንም ይጨልማል። ሰይጣን ደግሞ የጨለመ መንፈስ ማኅበርተኛ እና አጋፋሪ ነው። በጨለማ መን ፈስ ውስጥ ሰይጣን መግቢያ መውጫ ያገኛል።

ቀደም ብሎ ጌታ ያስተማረው ጸሎት አስመልክቶ በተሰጠው ዐሳብ ላይ የይቅርታ ጉዳይ ዘርዘር ባለ መልኩ እንደተገለጠው ሁሉ፣ አሁንም ከጠላት ጋር በሚኖረን መንፈሳዊ ውጊያ ለድሉ አስተ ማማኝነት ለሌሎች ያለን የይቅርታ ልብ እጅግ ወሳኝ ነው። ለምሳሌ አንዳንድ ሰዎች ከሌሎች ሰዎች ጋር ሲጣሉ፣ መጨረሻ ላይ በጣም መራራ በመሆን ከእግዚአብሔርም ጋር ያላቸው ግን ኙነትና ሰላም ሲበላሽ ይስተዋላል። የዚህ ምክንያቱ በተማረሩ በት ሰው ላይ ለምን እግዚአብሔር አንድ ክፉ ነገር አላደረገበ ትም የሚል ነው። በመጨረሻም እነርሱ የጠሉትን እግዚአብ ሔር እንዲጠላላቸው ፈልገው እግዚአብሔር እሺ ሳይል ሲቀር፣ የጠላቴ ወዳጅ ጠላቴ ነው በሚል ዐሳብ በእግዚአብሔር ላይ ያኮርፋሉ። በዚህም ሰላማቸው ይበጠበጣል። ማንኛችንም ብን ሆን እንዲህ ዐይነት ሕይወት ይዘን ሰይጣንን መቃወም አንች ልም። በጠላታችን ላይ አመርቂ ድል እንድናገኝ ካስፈለገ አስ ቀድመን ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም ሆነን በሰላም መሞላትና በተጨማሪም ከሌሎች ሰዎች ጋር ያለን ግንኙነት በይቅርታ ማበጀትና ሰላምን መመሥረት አለብን።

መ) የእምነት ጋሻ ማንሣት

"*ከእነዚህም ሁሉ ጋር፣ የሚንበለበሉትን የክፉውን ፍላጻዎች ሁሉ*

ልታጠፉ የምትችሉበትን የእምነት ጋሻ አንሡ" (ኤፌ6፥16)።

ጥንት የሮማውያን ወታደሮች ከነበሩአቸው የጦር እቃዎች ውስጥ አንዱ ጋሻ ነበር። ይህ ጋሻ የሚሠራው ከቄዳ ሲሆን፣ ወደ ጦር ነት በሚወጡበትም ጊዜ በእሳት ተለኩሶ የሚወረወርን ፍላጻ ለማጥፋት በውሃ ይነከር ነበር። ሐዋርያው ጳውሎስም ከዲያብ ሎስ ጋር የሚደረገው መንፈሳዊ ውጊያ ላይ የሚንበለበሉትን የክፉውን ፍላጻዎች ሁሉ ልታጠፉ የምትችሉበትን የእምነት ጋሻ አንሱ ይላል። እምነት በመንፈሳዊ ውጊያ ጊዜ አማኝ እንዳይጎዳ ወይም ጥቃት እንዳይደርስበት የሚረዳ መንፈሳዊ እቃ ጦር ነው። ያለዚህ እቃ ጦር እየተንበለበሉ የሚመጡትን የክፉውን ፍላጻዎች ማጥፋት አይቻልም። እምነት ሲጠፋ ከእ ግዚአብሔርም ጋር ያለ ሕያው ግንኙነት ጠፋ ማለት ነው። አንድ ጊዜ ጌታ ኢየሱስ ጴጥሮስን እንዲህ አለው። "*ደግሞም ኢየሱስ እንዲህ አለ፤ ስምዖን፣ ስምዖን ሆይ፤ እነሆ፣ ሰይጣን እንደ ስንዴ ሊያበጥራችሁ ለመነ፤ እኔ ግን እምነትህ እንዳይጠፋ ስለ አንተ ጸለይሁ፤ አንተም በተመለስህ ጊዜ ወንድሞችህን አበርታ*" (ሉቃ 22፥31-32)። የሰይጣን ፈተና የሚያነጣጥረው እምነታችንን በማናጋት፣ በማጥፋት ላይ ነው።

የሰይጣን ማጥቂያዎቹ ፍላጻዎቹ ናቸው። እነዚህ ፍላጻዎች በመ ጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ምን ምን እንደሆኑ አልተጠቀሱም ሆኖም ከሚሠራቸው ክፉ ሥራዎች ተነስተን ግን መገመት እንችላ ለን። ይኸውም ትካዜ፣ መከራ፣ ጸጸት፣ ተስፋ መቁረጥ፣ ተስፋ ማጣት፣ የጎሊና ክስ፣ ጭዳት ... ወዘተ ሊሆኑ ይችላሉ። ስለዚህ በእነዚህ ፍላጻዎች በቀላሉ የሰዎችን ስሜትና አእምሮ ሊጎዳ፣ እምነትንም ሊያስጥል ስለሚችል የሚወረወርብንን የክፉ ፍላጻ እንደየ አመጣጡ ለመመለስ የእምነት ጋሻ ማንሳት ያስፈል ጋል። ይህም እምነት የሚገኘው የእግዚአብሔርን ቃል በመስ ማት፣ በልብም በመሰወር ነው።

ሠ) የመዳን ራስ ቍር

"የመዳን ራስ ቍር ..."

የራስ ቍር የራስን ዙሪያ የሚሸፍን የጦር ዕቃ ነው። አገል ግሎቱም እራስን ለመከላከል ሲሆን አእምሮአችን በጠላት እን ዳይጠቃ በእግዚአብሔር ተስፋ መሞላት መቻል አለበት። ይህም ብቻ አይደለም ስለ ድነታችን በቂ ግንዛቤ ሊኖረን የተ ረዳነውንም አጥብቀን ልንይዝ ይገባል (1ተሰ5÷8)።

(3) ማጥቂያ መንፈሳዊ የጦር ዕቃ

ሀ) በመንፈስ ሰይፍ ወይም በእግዚአብሔር ቃል መዘጋጀት *"የመንፈስንም ሰይፍ ያዙ እርሱም የእግዚአብሔር ቃል ነው"* ኤፌ 6÷17

በዚህ በኤፌሶን 6÷10-18 ላይ ከተገለጠው መንፈሳዊ እቃ ጦር ውስጥ በማጥቂያነት የተቀመጠው ይህ የእግዚአብሔር ቃል ነው። መንፈስ ቅዱስ በመንፈሳዊ ውጊያ ጊዜ በአማኙ ውስጥ ሆኖ ቦነይል መሥራት ቢፈልግ ለእርሱ ሰይፉ በአማኙ ዘንድ ያደረ የእግዚአብሔር ቃል ነው። ከዚህ አኳያ የእግዚአብሔር ቃል በመንፈሳዊ ውጊያ ውስጥ ሀይነተኛ ቦታ ያለው ነው። ለዚ ህም ነው ሐዋርያው ጳውሎስ በቈላ 3÷16 ላይ *"የእግዚአብ ሔር ቃል በሙላት ይኑርባችሁ"* የሚለን። ጠላት ለውጊያ በእኛ ላይ በሚነሳሳበት ጊዜ፣ መንፈስ ቅዱስ የመጣብንን ውጊያ ለመ መለስ ወይም ለመመከት የሚጠቀመው በውስጣችን በሙላት ካለው ቃል ነው። ይህንን ልብ ብለን በመንፈሳዊ ውጊያ ጊዜ መዋጋት ብንጀምር መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን ቃል እንደሚ ሰጠን ማስተዋል እንችላለን። ሆኖም ከእግዚአብሔር ቃል ጋር የተቈራኘ ነገር እስካልኖረን ድረስ ይህ ነገር አይሆንም። ሌላው ቢቀር ቃሉን ባነበብንበት ወይም በሰማንበት ጊዜና ባላነበብን

በት ጊዜ እንኳ ያለን መንፈሳዊ ጉልበት ይለያያል። ቃሉን ስና ነብ ወይም ስንሰማ ጠንካራ ጉልበት ይኖረናል በዚህን ጊዜ ውጊያ ቢመጣብን እንኳ ቀድመን ያነበብነውን የእግዚአብሔ ርን ቃል መንፈስ ቅዱስ ለድል እንደ ድልድይ ይጠቀምበታል። ሳናነብ ከቀረን ግን ሽንፈታችን ይበዛል። የእግዚአብሔር ቃል በውስጣችን መኖሩ በመንፈሳዊ ውጊያ ጊዜ ወዲያውኑ ተነስ ተን ለመዋጋት ይረዳናል። ለምሳሌ በውጊያ ውስጥ በጣም ደክመንና ጠውልገን ከርመን የእግዚአብሔር ቃል ወደ እኛ ቢመጣ ወይም መልእክት ብንሰማ ወዲያውኑ ብድግ እንላለን፤ ካለንበት ሁኔታ እንወጣለን። የዚህ ምስጢሩ ቃል በሕይወታ ችን መሥራቱ እንጂ ሌላ ነገር አይደለም። ቃሉ ወደ እኛ ሲመጣ በውስጣችን የመንፈስ ሠይፍ ይሆንና ያለንበትን ፈተና ይቈራርጣል፤ ወዲያውም ከአጠገባችን ብዙ ነገር ገለል ይልል ናል። የሰማነው ቃል ግን በውስጣችን ኖሮ ቢሆን፣ ካለንበት ጦርነት ለመውጣት ሰባኪው እስኪሰብክም ድረስ እንጠብቅም ነበር።

በመንፈሳዊ ውጊያ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ቃሉን እንደ ሰይፍ ይጠቀማል፤ እኛ ግን ብዙ ጊዜ "መንፈስ ይመ·ላባችሁ" የሚለ ውን ቃል ይዘን "የእግዚአብሔር ቃል በመ·ላት ይኑርባችሁ" የሚለውን ቃል ግን እንረሳለን (ኤፌ 5÷18፤ ቈላ 3÷16)። ሆኖም በሐዋርያው ጳውሎስ ውስጥ ሆኖ "መንፈስ ይመ·ላባችሁ" ያለን እግዚአብሔር እንደ ገናም በቈላስይስ መልእክት ላይ "የእግዚ አብሔር ቃል በመ·ላት ይኑርባችሁ" ብሎ ያስተምረናል።

መንፈስ ቅዱስ አለኝ ብሎ መኩራትና መመጻደቅ አደገኛ ነው። መንፈስ ቅዱስን ከወደድን እርሱ የደረሰውን ቃል አብ ረን መውደድ አለብን። ደራሲው ከመጽሐፉ፣ ከቃሉ ጋር ማደር ይፈልጋል። የእግዚአብሔርን ቃል ቅዱሳን ሰዎች በእግዚአብ ሔር መንፈስ ተነድተው ጻፉት (2ጴጥ2÷21)። መንፈስ ቅዱ

ስም በእኛ ውስጥ ሲያድር ቃሉንም በፍቃዳችን ወደ ልባችን አስገብተን ከእርሱ ጋር ማሳደር ያስፈልጋል። በእኛ አድሮ ሥራ የሚሠራውና የጠላትን አሠራር የሚያፈርሰው በውስጣችን የኖ ርነውን ቃሉን በመጠቀም ነው።

ለ) በመንፈስ መጸለይ

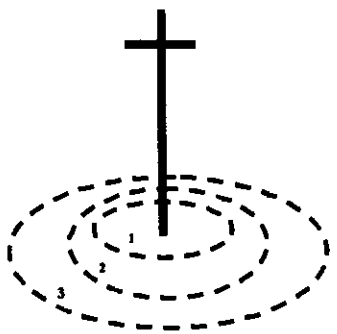
ጸሎት ራሱ ሰይጣንን የምንዋጋበት መሣሪያ ነው። መንግሥ ትህ ትምጣ ብለን ወደ እግዚአብሔር ስንጣራና ይኸ ጸሎት መልስ ሲያገኝ የአጋንንት ምሽጎች ይፈራርሳሉ።
በጸሎት አማኞች ወደ እግዚአብሔር ይጠጋሉ፤ በእምላካቸው ከንፍ ሥር መሸሸጊያ ያገኛሉ፤ በላባዎቹ ይጋረዳሉ፤ ከክፉ ይጠበቃሉ፤ እባቡና ጊንጡን ይጫማሉ፤ አንበሳውንና ዘንዶውን ይረግጣሉ (መዝ 91)።

መንፈስ ቅዱስ እንዴት መጸለይ እንዳለብን ያሳየናል፤ ያግዘ ናል፤ ይመራናልም፤ በማይነገር መቃተት በውስጣችን ይማል ዳል። በልሳን ስንጸልይም በግል እንታነጻለን (ሮሜ 26-27፤ 1ቆሮ 14÷4)።

ድል በመስቀሉ

"እነርሱም በበጉ ደምና በምስክርነታቸውም ቃል፣ ድል ነሡት፤ እስከ ሞት ድረስ እንኳ፣ ለነፍሳቸው አልሳሱም" (ራእ 12÷11)።

ሥጋ፣ ዓለምና ሰይጣን በመስቀሉ ድል ተመተዋል።

ድል በሥጋ ላይ፤

"ከእንግዲህ የኀጢአት ባሮች እንዳንሆን፣ የኀጢአት ሰው ነት እንዲሻር አሮጌው ሰዋችን ከእርሱ ጋር እንደ ተሰቀለ እናውቃለን" (ሮሜ 6÷6)።

ድል በዓለም ላይ፤

"ነገር ግን ዓለም ለእኔ ከተሰቀለበት፣ እኔም ለዓለም ከተሰ ቀልሁበት ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል በቀር፣ ሌላው ትምክሕት ከእኔ የራቀ ይሁን" (ገላ 6÷14)።

ድል በሰይጣን ላይ፤

ቈላ 2÷14-15፤ ዕብ 2÷14-15

"እንግዲህ ራሳችሁን ለእግዚአብሔር አስገዙ፤ ዲያብሎስን ተቃወሙት፣ ከእናንተ ይሸሻል፤ ወደ እግዚአብሔር ቅረቡ እርሱም ወደ እናንተ ይቀርባል፤ እናንተ ኀጢአተኞች እጃችሁን አንጹ፣ እናንተ በሁለት ዐሳብ የምትዋልሉ ልባችሁን አጥሩ" (ያዕ 4÷7-8)።

VI. አንተ ግን

«ነገር ግን በመጨረሻው ቀን የሚያስጨንቅ ዘመን እንዲመጣ ይህን ዕወቅ። ሰዎች ራሳቸውን የሚወዱ ይሆናሉና፣ ገንዘብን የሚወዱ፣ ትምክህተኞች፣ ትዕቢተኞች፣ ተሳዳቢዎች፣ ለወላጆ ቻቸው የማይታዘዙ፣ የማያመሰግኑ፣ ቅድስና የሌላቸው፣ ፍቅር የሌላቸው፣ ዕርቅን የማይሰሙ፣ ሐሜተኞች፣ ራሳቸውን የማይ ገዙ፣ ጨካኞች፣ መልካም የሆነውን የማይወዱ፣ ከዳተኞች፣ ችኩሎች፣ በትዕቢት የተነፉ፣ ከእግዚአብሔር ይልቅ ተድላን የሚወዱ ይሆናሉ፤ የአምልኮት መልክ አላቸው ኀይሉን ግን ክደዋል ከእነዚህ ደግሞ ራቅ። ወደ ቤቶች ሾልከው እየገቡ ነጢአታቸው የተከመረባቸውን በልዩ ልዩ ምኞትንም የሚወሰ ዱትን ሁልጊዜም እየተማሩ እውነትን ወደ ማወቅ ሊደርሱ ከቶ የማይችሉትን ሞኞችን ሴቶች የሚማርኩ ከእነዚህ ዘንድ ናቸውና። ኢያኔስና ኢያንበሬስም ሙሴን እንደ ተቃወሙት፣ እንዲሁ እነዚህ ደግሞ አእምሮአቸው የጠፋባቸው ከእምነትም የተጣሉ ሰዎች ሆነው እውነትን ይቃወማሉ። ዳሩ ግን የእነዚያ ሞኝነት ደግሞ ግልጥ እንደ ሆነ ሞኝነታቸው ለሁሉ ይገለጣ ልና ከፊት ይልቅ አይቀናላቸውም።

አንተ ግን ትምህርቴንና አካሄዴን አሳቤንም እምነቴንም ትዕግ ሥቴንም ፍቅሬንም መጽናቴንም ስደቴንም መከራዬንም ተከተ ልህ፤ በአንጾኪያና በኢቆንዮን በልስጥራንም የሆነብኝን የታገሥ ሁትንም ስደት ታውቃለህ፤ ጌታም ከሁሉ አዳነኝ። በእውነ ትም በክርስቶስ ኢየሱስ እግዚአብሔርን እየመሰሉ ሊኖሩ የሚ ወዱ ሁሉ ይሰደዳሉ። ነገር ግን ክፉዎች ሰዎችና አታላዮች እያሳቱና እየሳቱ በክፉት እየባሱ ይሄዳሉ» (2ጢሞ 3፥1-13)።

በጢሞቴዎስ መልእክት «አንተ ግን» የሚለው ሐረግ ተደጋ ግሞ ይገኛል። በ1 ጢሞ 6፣ ከላይ በተጠቀሰው ሁለት ጊዜ፣ በምዕራፍ 4 እንደገና እናገኘዋለን። «አንተ ግን» የሚለው ጥሪ

በአንድ በኩል የሕይወትን አቅጣጫ በሌላ በኩል የትምህርቱን አቋም በሦስተኛ ደረጃ ደግሞ የአገልግሎቱን የስምሪቱን የጥሪ ውን ጉዳይ የሚመለከት ነው።

ጳውሎስ ዘመኑን ሊያጠናቅቅ ሲዘጋጅ በጢሞቴዎስ ላይ ብዙ አደራ ይጭን ነበር። ስለዚህ ዋና ዋና ነገሮችን ይነግረዋል። በተለይ በ2ኛ ጢሞቴዎስ ላይ መሄጃው እንደተቃረበና በዚህ ሥጋ ውስጥ የሚኖርበት ዘመን ሊያከትም የተጠጋበት ወቅት መሆኑን ተረድቶ ታላቁን አደራ ጢሞቴዎስ ላይ ይጥላል። በዚህ አኳያ ደግሞ ስለሚመጣው ሁኔታ ስለዘመኑ ይነግረዋል።

ጊዜ በተለያየ መንገድ ይለካል። ጊዜን በዓመት፣ በወር፣ በቀን፣ በሰዓት፣ በደቂቃ ወዘተ እንለካለን። ነገር ግን ደግሞ ጊዜ የሚ ለካበት ሌላ ጠባይ አለው። በውስጡ በታጨቀው፣ በውስጡ በሚካሄደው እንቅስቃሴ፣ በውስጡ በሚገለጠው ክስተት፣ ባሕ ርይ አኳያ ጊዜ ይለካል። በዚህ ምዕራፍ ስለጊዜ ሲናገር በዚህ ሀሳብ ነው።

«ነገር ግን በመጨረሻው ቀን የሚያስጨንቅ ዘመን ... » እንደዚህ ሀይነት መልዕክት መስማት ደስ አይልም። በተለይ ለእኛ አይመቸንም። ምክንያቱም ከጢሞቴዎስ ይልቅ በመጨ ረሻው ዘመን ላይ ነው ያለነው። የመጨረሻው ቀን ብሎ የሚና ገረው የምስራች የሆነ የሚጓጓ ነገር አይደለም የሚናገረው፤ የሚያስቆዝም ነገር ነው የሚናገረው፤ ደስ የማይል ክፉ የሚ ያስጨንቅ ዘመን ይመጣል ይላል።

እግዚአብሔር ካለ የተባለው አውነት ነው። ከእኛ ምኞት ምንም ተቃራኒ ቢሆን እግዚአብሔር ከተናገረው እርሱ አውነት ነው። ስለዚህ ከእግዚአብሔር ቃል እውነት ጋር መስማማት ይበጀ ናል።

ጳውሎስ ስለዚህ ክፉ ዘመን ሲናገር ከሰው ማንነት ውጪ በሆኑ

ነገሮች ላይ አይደለም። በርግጥ ጌታ በማቴ 24 ስለመጨረሻው ዘመን ሲናገር የምድር መናወጥ ረሓብና ቸነፈር እንደሚኖር እነኝህን የመሳሰሉ ነገሮች ተናግሯል።

እዚህ ግን ዘመኑ ክፉ የሚሆነው ከእንደዚህ ዐይነት ጉዳዮች የተነሣ ሳይሆን በሰው ውስጥ ከሚገለጠው ከሰው ውስጣዊ ሁኔታ፣ ባሕርይ፣ ጠባይ የተነሣ እንደ ሆነ ይናገራል። የተመረዘ የውስጥ ሰውነትን ይመለከታል።

1. እግዚአብሔር ለተከታዮቹ የሚያደርገው ጥሪ

ይህ «አንተ ግን» የሚለው ሐረግ አንተ የተባለለት ወይም አንተ የተባለው ከሌሎች ጋር የሚነፃፀር ከሌሎች ጋራ በተለያዩ ሁኔታዎች ተቃርኖ ውስጥ የሚገኝ እንደ ሆነ የሚያመለክት ነው። ልዩነትን የሚጠራ ሐረግ ነው፤ የተቃርኖ ይዘትን ያመለክታል፤ በማንነት ወይም በእቅም ደረጃ፣ በአመለካከት ደረጃ፣ በዋጋ አሰጣጥ ደረጃ፣ በእደራረግ፣ በአሠራር ሁኔታ፣ በአካሄድ፣ በአኗኗር ዘይቤ ልዩነትን የሚያመለክት ነው።

«አንተ ግን» ከሌሎች ይልቅ የሚል ዐሳብ አለው፤ «አንተ ግን የተለየህ ሁን» የሚል ሐሳብ አለው። ይህን ዐይነት ቃል በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በብዙ ስፍራ እናገኛለን፤ በብሉይ ኪዳንና በአዲስ ኪዳን በተለይም ደግሞ ወደ ጢሞቴዎስ በተጻፈው መልእክት ውስጥ ተደጋግሞ እናያለን።

በኤርምያስ መጽሐፍ ውስጥ እግዚአብሔር ኤርምያስን «አንተ ግን ወገብህን ታጠቅ ተነስም ያዘዝሁህንም ሁሉ ንገራቸው በፊታቸው እንዳላስፈራህ አትፍራቸው» (ኤር 1፥17) ሲል እንሰማለን። ይህ ዐይነቱ አባባል ከሌሎች ሰዎች ሁኔታ ጋር ይነጻጸራል። እዚህ ጋ ከራሱ የሚነጻጸረው ከእግዚአብሔር ሕዝቦች ጋር ነው። በኤር 1 ቍጥር 16ም «ስለ ክፋታቸውም ሁሉ እኔን ስለተዉ ለሌሎችም አማልክት ስላጠኑ ለእጃቸውም ስራ ስለ

ሰገዱ ፍርዴን በእነርሱ ላይ እናገራለሁ» ይላል።

እግዚአብሔር ይህን የሚለው ስለ አዘነበት ሕዝቡ ነው። የተለየ ሆኖ መመላለስ የተገባው ይሄ ሕዝብ ከእግዚአብሔር ሸሽቶ ክፉን በማድረግ መንገድ ተጓዘ። የሕያው ውሃ ምንጭ አምላኩን ተወ፤ ለሌሎች አማልክት፣ አማልክት ናቸው ብሎ ለሰየማቸው፣ ላሰባቸው ለእጁ ሥራ ሰገደ፤ ኪዳኑን ተላለፈ፤ «ከእኔ በቀር ሌሎች አማልክት አይሁንልህ» የሚለውን የመጀመሪያ መመሪያ ስለ ተላለፈ፣ የእግዚአብሔር ሕዝብ ከእግዚአብሔር እየራቀ ስለ ሄደ፣ የእግዚአብሔርን ማዕከላዊነት እያስወገራቸውን ዋና እያደረገ ስለ ሄደ፣ ሕያው እግዚአብሔርን እየተወ ጣዖታትን በመካከሉ ስላስቀመጠ፣ ስላጠነ ነው። ሕይወቱ የዘቀጠ፣ ጀርባውን ለእግዚአብሔር የሰጠ ሆነ። በሕዝቡ መካከል ላለው ለኤርምያስ እንዲህ ይለዋል- «አንተ ግን ወገብህን ታጠቅ፣ ተነስም ያዘዝሁህን ሁሉ ንገራቸው፤ በፊታቸው እንዳላስፈራህ አትፍራቸው»።

2. ጥሪው ከባድ ቢሆንም መታዘዝ አማራጭ የለውም

ከብዙሃን ተለይቶ መውጣት፣ ከአጀቡ ውስጥ መውጣትና ለብቻ መቆም፣ አጀቡ በአንድ መንገድ ሲነጉድ ያንን መንገድ ተቃርኖ በተቃራኒ አቅጣጫ መጓዝ ከባድ ነው። ለእንደኔ ዐይነቱ፣ ለእንደኛ ዐይነቱ ለእያንዳንዳችን የሚከብድ ጥሪ ነው። ወንዙ በሚፈስበት አቅጣጫ አለመቅዘፍ፣ አለመዋኘት፣ ወንዙ ቁልቁል ሲፈስ ሸቅብ እንዋኝ ማለት፣ በጣም ከባድ ነው፤ የሚያዳግት ነው። ይሁን እንጂ እንዲህ ይለዋል "በፊታቸው እንዳላስፈራህ አትፍራቸው፤" እነርሱን ከምትፈራ ይልቅ እኔን ብትፈራ ይሻላል፤ ለእነርሱ ከምትመቻቸው ለእኔ የምትመች ብትሆን ለአንተ ይበጅሃል።

ለኤርምያስ የመጣለት በጣም የከበደ ጥሪ ነው። ይሁንና ለዚህ

ጥሪ፣ ለዚህ ግብጣ፣ ኤርምያስ አዎንታዊ መልስ ባይሰጥ አሻፈረኝ ቢል አማራጩ የከፋ ነው። ለሕዝቡ ሁሉ ከፈታቸው እየመጣ ያለው ነገር ክባድ ነውና፤ ይህ ሕዝብ ከእግዚአብሔር እየራቀ ስለመጣ በዚህ ሕዝብ ፊት የመጣው ክፉ ነገር ነው። ረሓብ ነው የመጣው፣ ሰይፍ ነው የመጣው፣ የባቢሎን ሰይፍ እየመጣ ነው፤ ቸነፈር እየመጣ ነው፤ ካህናት ምግብ ፍለጋ ሲዞሩ በመንገድ ላይ በሰይፍ የሚወድቁበት ጊዜ እየመጣ ነው። ከረሓብ የተነሣ ርህሩህ እናቶች እንኳን ልጆቻቸውን ቀቅለው የሚበሉበት ጊዜ እየመጣ ነው፤ ልጆች ደኻ አደጎች፣ ወላጅ የለሽ የሚሆኑበት፣ ምርኮኝነት፣ ባርነት የሚሰፍንበት ጊዜ እየመጣ ነው። ስለዚህ ኤርምያስ ከእግዚአብሔር ጥሪ ሸሽቶ ከሕዝቡ ጋር ቢደባለቅ የሚጠብቀው የባሰ ክፉ ነገር ነው። ስለዚህ ከእግዚአብሔር ጋር ሆኖ እስከተቻለ ጊዜ ድረስ ሕዝቡን ወደ መልካም ነገር እየተጣራ ቢመላለስ ነው የሚበጀው። ዘመኑ ሲከፋ ጥሪያችንም የከበደ ይሆናል። ይሁን እንጂ ለሚደረግልን ጥሪ እሺታችንን ባንመልስ ጀርባን ብንሰጥ፣ በራሳችን መንገድ እንሂድ ብንል፣ የባሰ ክፉ ነገር ውስጥ ነው የምንገባው።

«አንተ ግን» ተሏይ ይለዋል። እግዚአብሔር ለዚህ ሕዝብ በአንድ ወቅት ሲናገር «እኔ የተመረጠች ፍጹምም እውነተኛ ዘር አድርጌ ተክዬሽ ነበር፤ አንቺ ግን ክፉ የእንግዳ የወይን ዘር ሆነሽ እንዴት ተለወጥሽብኝ» (ኤር 2፥21) ይሄ ከሕዝቡ ፍቃድ ጋር የተያያዘ ጥዳይ ነው። የእግዚአብሔር ቸርነት፣ እግዚአብሔር ለሕዝቡ የሚሰጠው በጎነት ስለ ተጓደለ ሳይሆን ሕዝቡ ፈቃዱን ለእግዚአብሔር ፈቃድ ከማስገዛት ይልቅ በራሱ መንገድ ለመሄድ ስለ ፈለገ ነው ሌላ ወይን የሆነው።

ጨው አልጫ ቢሆን ለምን ይጠቅማል? የእግዚአብሔር ቃል ለምንም አይበጅም ነው የሚለን። ጌታ ኢየሱስ «*እናንተ የምድር ጨው ናችሁ፤ ጨው አልጫ ቢሆን ግን በምን ይጣፍጣል?*

ወደ ውጭ ተጥሎ በሰው ከመረገጥ በቀር ወደ ፊት ለምንም አይጠቅምም» (ማቴ 5፥13) ይላል።

እዚህ ስፍራ ላይ ጨው ተብሎ የተገለጠው ዛሬ የምናየውን የጨው የትጣራ መልክ የያዘ ሳይሆን ዛሬ ቦሌ ብለን የምናውቀውን ኖራ መሰል ከምድር የሚታፈስ ልዩ የሀፈር ሀይነት ነው። ይኸ ቦሌ መሰል ነገር ጨውነት ያለው ነው። ይሁንና ሁለንተናው ጨው አይደለም፤ ግን እንደ ጨው ያገለግላል። አንዳንድ ጊዜ ይህ ኖራማ መሳይ ልዩ ዐፈር ከውስጡ ያለው ጨው ሟሙቶ በውሃ ከተዋሐደም በኋላ ያንኑ ነጫማ መልክ ይይዛል። በዚያን ወቅት እንደ ጨው ሊጠቀሙበት ቢሞክሩ ጨውነቱንም ያጣ ሆኖ ያገኙታል። በዚህን ጊዜ ጨው አልጫ ሆነ፤ የጨውነቱን ጣዕም አጣ ይባላል።

ይህ ጨውነት የማይታይ ከሆነ ጨውነት ወደ አልጫነት ከተለወጠ ልዩ እንግዳ የወይን ግንድ ከሆንን ይህንን አልጫነት ይቀየር ዘንድ ለሕዝቡ እግዚአብሔር እንደገና ጥሪ ያቀርባል፤ ለእያንዳንዳችን ጥሪ ያቀርባል። «አንተ ግን» ይላል ይህን ሀይነት አጠራር በየቦታው ተነግሯል ለምሳሌ ለዳንኤል «አንተ ግን አስከ ፍጻሜ ድረስ ሂድ አንተም ታርፋለህ በቀኑም መጨረሻ በዕጣ ክፍልህ ትቆማለህ» (ዳን 12፥13) ተብሎ ተነግሮታል። ስለሚመጣው ዘመን ተነገረው፤ ክፉዎች በክፋታቸው እየባሱ እንደሚሄዱ ተነገረው። ደግሞም ራሳቸውን ከእግዚአብሔር ዘንድ አያስገኙ ራሳቸውን የሚያጠፉም እንደሚኖሩ ተነገረው፤ በዚህ መካከል፣ አንተ ግን በዚህ በያዝከው መንገድ 'አልጫ' ባልሆነው፣ ጨው በሆነው መንገድ እስከፍጻሜ ሂድ። ከዚያ በኋላ ታርፋለህ፤ በመጨረሻም በዕጣ ክፍልህ ትቆማለህ ተባለ።

3. ይህ ጥሪ ለምሕረት የሚያበቃ የተመለሱ ጥሪ ነው

ይህ «አንተ ግን» የሚለው አጠራር እግዚአብሔር የራሱ ወገን

ሊያደርግ ሲፈልግ፣ ተስፋን ሊሰጠን፣ በፊታችን ሕይወትን ሊያ ለመልም፣ ሊፈርድብን ሳይፈልግ፣ ለእኛ የሚያቀርበው ጥሪ ነው፤ የእግዚአብሔር ሕዝብ አሁንም፣ ያንጊዜም ያው ነው፤ በብሉይ ኪዳንና በአዲስ ኪዳን የምናየው የእግዚአብሔር ሕዝብ ከእግዚአብሔር የመኰብለል ፈተና ይገጥመዋል። ቀድሞውንም የኪዳኑን ሕዝብ፣ የእስራኤል ሕዝብ ሁኔታ ከእግዚአብሔር ጋር ባለው ግንኙነት በአብዛኛው የሚታየው ከእግዚአብሔር ሲኮበልል፣ ሲሸሽ ነው። ነገሥታትን እግዚአብሔር ቀብቶ በሥልጣን ላይ ሲያወጣቸው ጥቂት ከቆዩ በኋላ፣ ስልጣናቸው ከተደላደለ በኋላ፣ ጀርባቸውን ለእግዚአብሔር ይሰጡ ነበር።

ይሁንና ሕዝቡ አልፎ ለጥፋት ከተሰጠ በኋላ ወደ እግዚአብሔር ለመመለስ ቢጮኽ እግዚአብሔር ይመልሰዋል፤ ሕዝቡ ሕይወቱ የተሟላ ሲሆንለት ጥቂት ቆይቶ አሁንም ደግሞ ለእግዚአብሔር ጀርባውን ይሰጣል፤ በዚህ ሀይነት መንገድ ሲመላለስ የታየ ሕዝብ ነው።

ከይሁዳ አውራጃ ከተሞች ለማምለክ ወደ ቤተ መቅደሱ ይሰበሰባሉ፤ የእግዚአብሔርን ቃል ግን ይጋፋሉ። እውነተኛ የእግዚአብሔርን ቃል ታሪ የሚያመጡ የእግዚአብሔርን ባሪያዎች ያሳድዳሉ (ኤር 26፥1-9)። ለጾምም ከየአውራጃው ከተሞች መጥተው በቤተ መቅደሱ ይሰበሰባሉ። እውነተኛ የእግዚአብሔርን ቃል የሚያመጣውን ነቢዩ ኤርምያስን ያስወግዳሉ (ኤር 36፥1-7፥24-26)። ተሰባስበው ምንም ይሁን ምን እንታዘዛለን በማለት ከእግዚአብሔር ምሪት ይጠይቃሉ። ምሪት ሲሰጣቸው እሻፈረኝ ይላሉ፤ መልእክተኞቹንም አፍነው፣ አግተው ይወስዳሉ (ኤር 42 እና 43)።

የአዲስ ኪዳን ሕዝብም እንደዚሁ ነው። ሃይማኖታዊ መልኩን ይይዛል፤ ነገር ግን ቦነይማኖቱ መካከል ሊገኝ የሚገባውን ሕያው

እግዚአብሔርን ያጣል። ለእኛም አዲስ ኪዳን ብንሆን «በመንፈስ ብትኖሩ በመንፈስ ተመላለሱ"። በመንፈስ ዳግመኛ ብትወለዱ በዚህ ዳግመኛ ልደትን በሰጣችሁ በመንፈስ፣ በእውነት መንፈስ፣ በቅድስና መንፈስ ተመላለሱ ነው የሚለው።

እምነታችን በክርስቶስ ዙሪያ ይጀምርና በሕይወታችን ክርስቶስን ማሳየት፣ ክርስቶስን ማየት፣ እግዚአብሔርን ማየት እየቀረ ይሄዳል። ራስን ማየትና ማሳየት የሃይማኖታችን ማዕከል ይሆናል። በዚህ ጊዜ ጨው አልጫ ይሆናል፤ ብርሃን ሰጪውም ጨለማ ይሆናል፤ እንደዚህ ሀይነት ችግር እናያለን ሃይማኖታዊ ሥርዐቱ ይኖራል፤ ሃይማኖታዊ ልምምዱን እንቀጥለዋለን፤ ልምምድ እስከ ሆነ ድረስ አንደበታችን ይደግመዋል፤ ነገር ግን በመሐል እንቡጥ መሆን የሚገባው፣ የነገሮች ሁሉ ማዕከል መሆን የሚገባው የፍጥረት ሁሉ ባለቤት እርሱ ይወጣል፤ ይሸሻል። ለእያንዳንዳችን ሕይወት መስተካከል እግዚአብሔር ብርሃን ይስጠን፤ የቤተ ክርስቲያንን ሕይወት የምንቃኝበት ዐይን እግዚአብሔር ይስጠን።

በጌታችን ዘመን የነበሩት ፈሪሳውያንም የሃይማኖቱን ሥርዐት ማሟላት ሥራቸው ስለ ሆነ ሥርዐቱን ቢያደርጉትም የእግዚአብሔርን ቃል ይተዉ ነበር፤ የእግዚአብሔርን ቃል ማስተማር ቸል ይሉ ነበር። ጸሎታቸው ውጫዊ ሆነ፤ የአምልኮ ሥርዐታቸው ውጫዊ ሆነ እንጂ የልብ ነገር ወደ እግዚአብሔር የሚደርስ ነገር አልተገኘበትም።

የሃይማኖታዊ ሥርዐት ይፈጽማሉ፤ በጎ ትሩፋትንም ያሳያሉ፤ ነገር ግን የነገሩ ማዕከል እግዚአብሔር አይደለም፤ «እንግዲህ ምፅዋት ስታደርግ ግብዞች ሊከበሩ በምኩራብ በመንገድም እንደሚያደርጉ በፊትህ መለከት አታስነፋ። እውነት እላችኋለሁ ዋጋቸውን ተቀብለዋል»(ማቴ 6፥1-4) ብሎ ጌታችን ተናገረ። በሃይማኖት ክልል ውስጥ በመንፈሳዊ ልምምዳችን ውስጥ ዋናው

ነገር እግዚአብሔርን ማሳየትና ማስከበር ነው ወይስ የራሳችን ክብር ነው?

እነኚህ የሃይማኖት መሪዎች ጥንት መጀመሪያ ላይ በጥሩ ጅማሬ የነበሩ ግን በኋላ ላይ ሕይወታቸው የዘቀጠ በእግዚአ ብሔር ፈንታ ራሳቸውን ማስገባት የጀመሩ ናቸው። እግዚ አብሔር ከልባቸው ብዙ የራቀ፣ ለአንደበታቸው ግን የቀረበ ሆነ። እነርሱ ምዕዋት አድራጊዎች ከሆኑ ዓላማው እግዚአብሔር የሚያዘውን ጽድቅ መፈጸም ሳይሆን ክብርን ማግኘት ነው። ከምናደርጋቸው ነገሮች ውስጥ በሰዎች ለመታየት፣ መንፈሳዊ ተብለን ለመከበር የምናደርጋቸው ለእግዚአብሔር ከልብ ከምና ደርጋቸው ጋር ሲነጻጸሩ ምን ያህል ናቸው? «አንተ ግን ምፅ ዋት ስታደርግ ምዕዋትህ በስውር ይሁን፤ ቀኝ እጅህ የምታደ ርገውን ግራህ አትወቅ»።

መልእክቱ ምንድን ነው? የምታደርገው ለታይታ እይሁን፤ ራስን ለማሳየት አትነሣ፤ በሕይወትህ ሁሉ እግዚአብሔርን ማሳየት ይሁን ማለት ነው። «ስትጸልዩ እንደ ግብዞች አትሁኑ። ለሰው ይታዩ ዘንድ በምኩራብ በመንገድ ማዕዘን ቆመው መጸለይን ይወዳሉና፤ እውነት እላችኋለሁ ዋጋቸውን ተቀብለዋል፤ አንተ ግን ስትጸልይ እልፍኝህን ዝጋ፣ በስውር ለሚያይ አባትህም ጸልይ» እንደሚለው ማለት ነው። ሃይማኖታዊነቱ በሰው ዘንድ ቢታይ ይሄ እንዴት ዐይነት ግሩም መንፈሳዊ ሰው ነው፤ ልዩ 'የተቀባ' ሰው ብንባል ነው የምንናፍቀው ወይስ በእግዚአብሔር ፊት በትህትና ሄደን የእግዚአብሔርን ነገር ማሳየት እግዚ አብሔር ከፍ ከፍ እንዲል እኛ ግን በእግዚአብሔር ውስጥ እንድንሰወር፣ 'እርሱ ሊልቅ እኔ ላንስ ይገባል' እንዳለ እንደ መጥመቁ ዮሐንስ በዚያ ልብ ነው የምንመላለሰው?

ጸሎታችን የሚበዛው በየመንገድ ማዕዘን ማለትም ሰዎች የሚሰ በሰቡበት ቦታ ነው? ወይስ በጓዳችን? ከእግዚአብሔር ጋር የው

ስጥ ግንኙነት አለን?

"ስትጸሙም እንደ ግብዞች አትጠውልጉ ለሰዎች ሊታዩ ፊታቸ ውን ያጠፋሉና ዋጋቸውን ተቀብለዋል። አንተ ግን ስትጸም በስ ውር ይሁን"፤ እዚህ ላይ ልብ እንድንል የሚያስፈልገው ነገር እግዚአብሔርን ከማየትና ከማሳየት ይልቅ በሃይማኖታዊ አድ ራጎታችን ራሳችንን ማየትና ማሳየት እግዚአብሔር የሚፈል ገው መንገድ ስላልሆነ አንተ ግን ከዚህ ውጪ ሁን፤ ሰማያዊውን ነገር ምድራዊ አታድርገው፤ የልብን ነገር የታይታ አድርገህ አትለውጠው የሚለውን ዋና ምክር ነው (ማቴ 6፥16-8)።

ጌታ ኢየሱስ ለብዙኀን ሲናገር «እናንተ ግን ተጠንቀቁ አስቀ ድሜ ሁሉን ነገርኳችሁ» ስለ ዘመኑ መጨረሻ መልክም ሲና ገር «ብዙ ሐሰተኞች ነቢያት ይነሳሉ፣ ብዙ ሐሰተኞች ክርስቶ ሶች ይነሳሉ» ብሎ ካለ በኋላ "እናንተ ግን ተጠንቀቁ፤ እነሆ አስቀድሜ ሁሉን ነገርኳችሁ" ይላል። ሌላው በሚነጉድበት መን ገድ አትሂዱ ማለቱ ነው (ማቴ 24፥23-25)።

4. የወንጌልን እውነት ጠብቅ

"ብዙዎች እያሳቱና እየሳቱ ይሄዳሉ፤ ዳሩ ግን በተማርክበትና በተረዳህበት ነገር ጸንተህ ቁም" (2ጢሞ 3፥13-14)። በተለያየ ስልትም ቢመጣ አንተ ጸንተህ ቁም እንዳንዴ ሌሎች ሲከተሉ ሲተምሙ ከእነርሱ ተለይተን ብቻችንን መቆም በጣም ከባድ ነው። እነ ሲድራቅ ሚሳቅ አብድናጐ ሌላው ሁሉ ሲጐነበስ እነርሱ ብቻ ሲቆሙ በጣም ከባድ ነበር። "እንተ ግን" የሚለው ጥሪ ይህን ያስከትላል፤ ደግነቱ እግዚአብሔር አብሮ ይሆናል። በዚያ ውስጥ የማዳን መንገድ ይመጣል። ነገ የሚሞት ሰው ዛሬ ቢሞት ብርቅና ድንቅ አይደለም። ከነገ ወዲያ የሚሞት ሰው ነገ ቢሞት ምንም አይደለም። ባያድነንም እንኳ ስለ ማለ ታቸው የጸና አቋም እግዚአብሔር የተመሰገነ ይሁን። እግዚ

አብሔር ደግሞ ታማኝ ነው፤ እነሲድራቅ ቆመ። ዐይንህ ላፈር ትባል ይሆናል፤ የምላስ ጅራፍ ይዥጐደጐድብህ ይሆናል፤ ስምህ ይጠፋ ይሆናል፤ ያልሆነ ነገር ይለጠፍብህ ይሆናል፤ ነገር ግን አንተ በቃሉ እውነት ከአምላክህ ጋር መቆምህን አረጋግጥ።

ጳውሎስ የወንጌሉን እምነት መዳን በክርስቶስ ኢየሱስ ብቻ መሆኑን ከዚያ ጋር ተደማሪ ከሰው ዘንድ የሚመጣ ምንም ነገር እንደሌለ ሲያስተምር አይሁዶች ግን ትምህርቱ ስላልተ መቻቸው ባሕላቸውም ስላስገደዳቸው እንደ ገና ከዚያ ጋር የሕግ ሥርዐት መገረዝ ያስፈልጋል ብለው ማስተማር ጀመሩ። ያን ጊዜ ጳውሎስ ዞር በሉ አለ። ድሮ ለዚያ ሕግና ወግ ይታገል የነበረ ይወጣ ይወርድ ያሳድድ የነበረ እውነቱ በራለት። የዚህን ጊዜ የጳውሎስን ስም ለማጥፋት ተነሡ።

በገላትያና በቆሮንቶስ አካባቢ በነበረው አገልግሎት «እርሱ እኮ እንዲያውም ሐዋርያ አይደለም፣ እንደኛ ከጌታ ኢየሱስ ጋር የተመላለሰ እኮ አይደለም» ተባለ። ይህም የእርሱ ትምህርት ተቀባይነት እንዳያገኝ ነበር። ስለዚህ ጳውሎስ ማለት የማይገባውን ማለት ግድ ሆነበት። በመገለጥ ብዛት ሰዎች የማይሆን ስፍራ እንዳይሰጡት የማይፈልገውን፣ የሚሸሸውን አንዳንድ ነገሮችን መግለጥ ነበረበት። ግን ሲገልጥም ከ14 ዓመት በኋላ ነው። እኛ አንድ ግታ የሆነ ነገር የተገለጠልን እንደ ሆነ በማ ግስቱ ሮጠን ተገለጠልን እንላለን፤ እንናኘዋለን፤ እናዳርሰዋለን። ብዙ ጊዜ «እኔ ምን ዐይነት ሰው ነኝ? ሰማያት የሚከፈቱልኝ፣ የሚገለጥልኝ ሰው ነኝ» በማለት እንታበያለን። ጳውሎስ ግን 14 ዓመት ጠብቆ አስፈላጊ ሲሆን የቃሉን እውነት መናገር ግድ ሆነበት።

"በኢየሱስ ክርስቶስ ከመታንም ባነሣው እግዚአብሔር አብ ሐዋርያ የሆነ እንጂ በሰዎች ወይም በሰው ያልሆነ ጳውሎስ" ብሎ ስለ ራሱ ይናገራል። በእግዚአብሔር አብ በእግዚአብሔር ወልድ

ማለት ግድ ሆነበት (ገላ1፥1)። የገላትያ ሰዎች ከፍቅራቸው የተነሣ ዐይናቸውን እንኳ በሰጡት ነበር፤ ከእውነት ጋር ነበሩ ልባቸውን ከፍተው ነበር (ገላ 4፥15-16)። በኋላ ሌሎች መጡና አወነባበዱአቸው። በእንደዚያ ዐይነት ግብዝነት ጴጥሮስም እንኳ እንዳፈገፈገ አይቶ ጳውሎስ ጴጥሮስን በሁሉ ፊት ገሠጸው (ገላ 2፥14)። ለምን? አንዳንድ ችግሮች በማኅበር ሲገሠጹ ሌሎችም ያ ችግር የያዛቸው ይለቃቸዋል። በጸሎት ጊዜ አንዳንዴ እንዳንድ አጋንንት እንደዚያ ይሆናሉ። እግዚአብሔር አንዱን ሲመታ ሌላው ለቆ ይሄዳል። ገሠጸው ቢገሠጽም ጴጥሮስ ጥፋቱን አውቋል። ሌላ ጊዜ በጳውሎስ የሚሠራ ልዩ ጸጋ በማለት በአክብሮት ስለ እርሱ ጴጥሮስ ተናግሮአል (2ጴጥ3፥15-16)። አንዳንዴ የሚገሥጹን ሰዎች ሲኖሩ ስለገሠጹን አዋረዱን ብለን ስማቸውን ከማጥፋት እንደ ጴጥሮስ ጸጋቸውን ብናከብር እግዚአብሔር ይወዳል። እግዚአብሔር ይርዳን።

እውነትን የያዘ ሰው መሰደዱ አይቀርም። ላለመሰደድ እውነትን መጣል ይኖርብናል፤ አንድ እውነት ቢኖር አንተ ተናገር አንተ ተናገር እንባባላለን፤ ለምን? ሌላው ርምጃ ቢወስድ ደስ ይለናል። እኛ ግን ስደቱን እንሸሻለን፤ ጳውሎስ ጢሞቴዎስን ለመሰደድ ቁረጥ ይለዋል። መከራ ተቀበል ይለዋል እየደጋገመ፤ አይቀሬ ነውና፤ መከራ ለመቀበል ያልቈረጠ ለውጥን ማምጣት፣ ታሪክን መቀየር አይችልም። «ነገር ግን እኛ ብንሆን ከሰማይ መልአክ ከሰበክንላችሁ ወንጌል የሚለየውን ቢሰብክላችሁ የተረገመ ይሁን» (ገላ1፥8) እያለ ሲናገር ራሱንም አያ ተርፍም። በጳውሎስ ውስጥ የሠራ የእግዚአብሔር ጸጋ የተመሠገነ ይሁን። ለራሱም አይሳሳም። ይህንን የወንጌል ቃል ሸቃ ቅጠን በኋላ በሌላ መልክ ሌላ ወንጌል ይዘን ብንመጣ እኛም ብንሆን የሰማዩ መልአክም ቢሆን የተረገምን እንሁን። ጽኑ ርግጠኛነት የተሞላ ቃል ነው።

በግጻዌ መለኮት በአብ፣ በወልድ፣ በመንፈስ ቅዱስ፣ በሥላሴ ዘንድ በዘላለማዊ ዕቅድ የተደነገገውን ይህን የወንጌል የድነት መንገድ ለመበረዝ የሚፈልግ መልአክ እንኳ ቢኖር ምንም ዐይነት በብርሃን የተሞላ ይሁን ምንም ያህል በእግዚአብሔር ዘንድ እገኛለሁ ይበል፤ የእግዚአብሔርን ፊት በየዕለቱም ይይ፤ ነገር ግን ከዚህ ወንጌል የተለየ ወንጌል ቢሰብክ ይውደቅ፣ ይከሰከስ ነው የሚለው። በዚህ ነገር እርሱ ከማን ጋር እንደ ሆነ ያውቃል፤ ምንም አይደራደርም፤ አያቅማማም። በዚህ ቦታ የሚናገረው ስለ ክፉ መልአክ አይደለም፤ ስለ ቅዱሳን መላእክት ነው።

በብርሃን የተሞላ፣ አንዴ ሲገለጥ ምድርን የሚያናውጥ፣ በአንድ ሌሊት 185 ሺህ ረፍርፎ የሚያድር ጉልበተኛም ቢሆን፣ ይህንን ወንጌል ቢያጣምም የተረገመ ነው። ይህንን ሲል ከእግዚአብሔር ጋር ለመስማማት ነው።

«ሰውን ወይስ እግዚአብሔርን አሁን እሺ አሠኛለሁኝ? ወይስ ሰውን ደስ ላሰኘው እፈልጋለሁ? ዓላማዬ እርሱ ነውን? አይደለም ነው» የሚለው። "አሁን ሰውን ደስ ባሰኝ የክርስቶስ ባሪያ ባልሆንሁም" (ገላ1፥10)። እንደ አሮን ሰውን ደስ በማሰኘት ከሃድኩኝ እንደ እርሱ ከሆነ የክርስቶስ ባሪያ አልሆንም።» ማለቱ ነው።

እንደምናውቀው፣ ቀደም ሲልም እንዳየነው የድነት ምንጭ የእግዚአብሔር ጸጋ ነው። የድነታችን መሠረት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለመስቀል መከራ በመታዘዝ የፈሰሰው ደም ነው፤ የድነታችን መሠረት። የድነት መንገዱ የእምነት መንገድ ነው። መተግበሪያ ጎነሉ ደግሞ የሥጋ ጎነል አይደለም፤ የዕውቀት ጎነል አይደለም፤ የዚህ ጉልበት አይደለም፤ ነገር ግን የመንፈስ ቅዱስ ጎነል ነው። ይህንን አጥብቀህ ያዝ ይህንን የሚመርዝ ነገር ተከላከል ነው የሚለው።

በመስቀሉ ላይ በተከናወነው ነገር ከፈሰሰው ደም የተነሣ የጎጢአት ሥርየት እንዳገኘን ከበደልና ከጎጢአት ነፃ የሚያወጣ ስርየት እንደ ሆነልን ይናገራል። ከዚያ ደግሞ በዚሁ በመስቀል ላይ በተሠራው ሥራ ከፍርድና ከኩነኔ ነፃ የሚያደርግ ጽድቅ እንደ ታደለን መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምረናል። ያ ብቻ አይደለም ከሕግ ሥራ ከሕግ ርግማን ከሕግ ሞግዚትነት፣ ከከንቱ ኑሮ በደሙ ተዋጅታችኋል ይለናል። በእኛ ላይ ያለው የዕዳ ጽሕፈት ተደምስሷል፤ ዋጋው ተከፍሏል። በብርና በወርቅ ሳይሆን በከበረው በክርስቶስ ኢየሱስ ደም ተገዝታችኋል ይላል። አሁንም ከሕግ ርግማን ከከንቱ ኑሮ በደሙ ተዋጅተናል፤ የአምላካችን የክርስቶስ ኢየሱስ ገንዘብ ሆነናል።

በዚሁ መሠረት ደሙ «ሰላማችን ነው» ይላል፤ ከእግዚአብሔር ጋር የታረቅንበት ነው። እርቅ ብቻ ሳይሆን ከዚያም አልፎ ተርፎ ለእግዚአብሔር የጸጋ ልጆች ሆነናል፤ ያ ሁሉ የተከናወነው በደሙ፣ በመስቀሉ ላይ በተሠራው ሥራ ነው።

በመስቀሉ ድልንም አግኝተናል። በሞት ላይ ሥልጣን ያለውን በሞቱ ሻረው፤ በመስቀሉ አለቅነትና ሥልጣናትን ስለ ገፈፈ የጨለማ ሥልጣን በእኛ ላይ ቦታ የለውም። ወደ ክርስቶስ ኢየሱስ በመስቀሉ በኩል እስከመጣን ድረስ በመጨረሻ በፍዕሙተ ድነት ወደ ዘላለም መንግሥት እንገባለን፤ ይኸ የድነታችን መሠረት ነው።

ግን በዘመናችን በመስቀል ላይ ክርስቶስ ኢየሱስ የከፈለው ዋጋ የፈሰሰው ደም በዚያ ላይ ሥጋው መስቃየቱ መቈረሱ ለጎጢአታችን ሥርየት አስተዋጽዖ አያደርግም የሚል ትምህርት እየተረጨ ነው፤ ከዚህም የባሰ የሚዘገንን ትምህርት እየሰማን ነው፤ ይህም «ክርስቶስ ኢየሱስ በመስቀል ላይ ሰይጣናዊ ባሕርይ ወሰደ» የሚለው ትምህርት ነው። «ጌታ በጥላቻና በርኩሰት ተሞላ፤ በሰይጣን እጅ ወደቀ። በሲኦል ውስጥ ገባ እኛን

ለማዳን፣ ይኸውም ከሰዋዊ ባሕርይ አውጥቶ ወደ መለኮት ባሕርይ ሊያሻግረን» በማለት የማይሆን ጥቅስ ከዐውደ ምንባቡ ዘንጥለው ወስደው ያጣምማሉ። «እኛ የእግዚአብሔር ጽድቅ እንሆን ዘንድ እርሱን ስለኛ ኀጢአት አደረገው» የሚለው ጥቅስ ተወስዶ ነው፤ ነገር ግን *መሥዋዕት* ሆኖ የሚቀርብ ነገር አይረክስም፤ በብሉይም ስንመለከት ንጹሕ የሆነ ነገር ነው የሚቀርበው። ለኀጢአት ዋጋ ሆኖ ይቀርባል እንጂ ያ ነገር አይረክስም።

በእንደዚህ ሀይነት የምትቸገሩ ካላችሁ ምናልባት ይደግፋችሁ ይችላል ብዬ የማስበው አንድ ክፍል አለ። (ዘሌ6፥25-27) «አሮንና ልጆቹን እንዲህ ብለህ ተናገራቸው የኀጢአት መሥዋዕት ሕግ እንዲሁ ነው። እርሱም ቅድስተ ቅዱሳን ነው። ለኀጢአት የሚሠዋው ካህን ይበላዋል፤ በመገናኛው ድንኳን ዙሪያ ባለው አደባባይ በተቀደሰ ስፍራ ይበላል፤ ሥጋውን የሚነካ ሁሉ ቅዱስ ይሆናል፤ ማናቸውም ልብስ ደም ቢረጭበት የተረጨበትን በተቀደሰ ስፍራ ታጥበዋለህ።» በብሉይ እንኳ ለመሥዋዕት የሚቀርበው እንስሳ የሌለበት ነገር ለኀጢአት መስዋዕት ሆኖ ቢቀርብም ራሱ መስዋዕቱ አይረክስም።

"በመስቀል ላይ ተሰየጠነ" የሚለው የኢጋንንት ትምህርት ነው። በዚህ መንገድ የሄድን ካለን ማንም ምንም ይበል ንስሓ መግባት አለብን። *«የክርስቶስ ኢየሱስን ደም ያከፋፉ ወዮለት»* (ዕብ 10፥29) ይላል። «ይሄ ስለኀጢአት ሥርየት የሚፈሰው ደሜ ነው» ያንን ብንለውጠው ድነታችን የመጣው ከሲኦል ውስጥ ነው ብንል ማጎበርተኝነታችን ከማን ጋር ነው? እስጊ ሁኔታ ላይ ነን።

"በክርስቶስ ላይ ሳይሆን፣ በሰዎች ልማድና በዚህ ዓለም መሠረታዊ ሕግጋት ላይ በተመሠረተ ፍልስፍናና ከንቱ መግባቢያ ማንም ማርክ እንዳይወስዳችሁ ተጠንቀቁ" (ቈላ 2፥8)።

"በልዩ ልዩ ዐይነት አንግዳ ትምህርቶች አትወሰዱ ..." (ዕብ 13፥9)።

የድነት መንገዱ የእምነት መንገድ ነው። እምነት ደግሞ ስንል ጳውሎስ በገላ 2፥20 ያለውን ብናስብ መልካም ነው። *«እኔ አሁን ሕያው ሆኜ አልኖርም»* እያለ ከተናገረ በኋላ *«አሁን በሥጋ የምኖርበት ኑሮ በእግዚአብሔር ልጅ ላይ ባለ እምነት ነው። ስለ እኔ እራሱን አሳልፎ በሰጠው በእግዚአብሔር ልጅ ላይ ነው። በእምነት የምኖረው ኑሮ ነው»* ይላል (ገላ 2፥20)።

ፍቅራችን፣ ግንኙነታችን ሁሉ በእምነት ነው፤ ማመን ይኖርጠ ብናል። ሚስታችን የእኛ መሆኗን ለእኛ እንደምትጠበቅልን ማመን ከሌለ በጣም ችግር ነው። በፍቅርና በወዳጅነት መካከል እምነት ያስፈልጋል፤ ያለ አባትና ያለ እናት የመጣ ሰው የለም። እናቴ እናቴ ለመሆኗ ምንም ማስረጃ የለኝም። ስጸነስ ማስረጃ ይዤ አልመጣሁም፤ የተፈጥሮ እናቴንና የተፈጥሮ አባቴን የምቀበለው በእምነት ነው።

የሔዋን ችግር የእምነት ችግር አልነበረም። የእምነት ችግር ማንን ነው የምናምነው? የሚለው ነው። የእምነታችን ማረፊያ ማን ነው? ሔዋን እግዚአብሔርን ከማመን ይልቅ ሰይጣንን አመነች እንጂ ያለ እምነት አልነበረችም፤ ማንን ነው የምናምነው? እምነታችን ማረፍ ያለበት ማን ላይ ነው? ነው ጥያቄው።

እምነታችን ክርስቶስ ተገልጧል ይላል። ዳግም ልደት የምናገኘው ከሥላሴ አንዱ በሆነው በመንፈስ ቅዱስ ነው። ይህ ወንጌል ለጢሞቴዎስ ብቻ አይደለም ለእኛም ነው የተጻፈው፤ በጊዜውም አለጊዜውም ጽና ይለዋል። ይህንን የእውነት ትምህርት የማይታገሱበት ዘመን ይመጣል። ይሄ የመስቀሉ ቃል እንደ ሞኝነት ይቈጠራል።

የቤተ ክርስቲያን መሪዎች እንኳ እየገፉት ነው። የሚመቸው ወንጌል የማኅበራዊው ወንጌል (Social gospel) እየሆነ ነው። ወንጌል ምድራዊ ተድላ የሚሰጥ እንዲሆን ይጠበቃል። አንተ ኀጢአተኛ ነህ ተብሎ ወደ ንስሓ የሚጣራ ወንጌል አይወደድም፤ በብዙ ቦታ ስለ ፍቅር እንጂ ስለ በደል /ኀጢአት አትስበክ፣ አትናገር ይባላል። በዚያ መንገድ ደግሞ የሄዱ ብዙ አገልጋዮች አሉ። «ሕይወት የሚገኝበትን ትምህርት የማይታገሱበት ዘመን ይመጣል።» ይመጣል ከተባለ ይመጣል፤ ከመጣም መገረም የለብንም።

አንዳንዴ የተጻፈውን ትንቢት እንደሌለ ለመቍጠር እንፈልጋለን፤ «ብዙ ሐሰተኞች ክርስቶሶች ይመጣሉ» ይህን የተናገረው የነቢያት ሁሉ ነቢይ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው፤ ይሆናል «እነሆ አስቀድሜ ነገርኋችሁ» ተብሏል፤ «ስለዚህ ስለ ትምህርትህ ተጠንቀቅ። በጊዜውም ያለጊዜው ዕና፤ ቢመችህም ባይመችህም፣ ደጋፊ ቢኖርም ባይኖርም፣ የአዳማጩ ፊት ፈገግ ቢልም ቢኮሳተርም አንተ ግን ጽና፤ በዚያ ውስጥ የምታተርፈው ሰማያዊ ትርፍ አለ» ነው የሚለን።

«እንደ ገዛ ምኞታቸው ለራሳቸው አስተማሪዎችን ያከማቻሉ» የምኞት ጣዖትን ያቆማሉ፤ ስለዚያ ለዚያ የሚያጥኑላቸውን አስተማሪዎች ይፈልጋሉ፤ ጣዖት ማቆም ማለት ምድራዊ ፍላጐታችን የሚያረኩልን ስለ ጽድቅና ስለ ቅድስና የማይሚገቱትን አማልክት ማቆም ማለት ነው። እንደ በዓል ዝናብ የሚያዘንቡልን ነገር ግን ስለ ጽድቅ ስለ ቅድስና ጥያቄ የማያነሱብን፣ የማያስቸግሩንን የምኞታችንን ጣዖቶች ማቆም ማለት ነው።

እውነትንም ከመስማት ፈቀቅ ይላሉ ጆሮአቸውን ይመልሳሉ ወደ ተረት ፈቀቅ ይላሉ»። ዘመነኛ ስብከት ምናልባት ከመጽሐፍ ቅዱስ አንድ ነገር እንደ መነሻ ይጠቅሳል፤ የሚበዛው ግን ሰው ሠራሽ የፈጠራ ታሪክ ነው፤ መንፈሳዊ ይዘቱ ገለባ፣

ለጊዜው ስሜትን የሚያረካ ነው። የሚያሞቅ ነው፤ ዛሬ 'አምን ታዊ' ነገር ተናገር 'አሉታዊ' (ኔጋቲቭ) ነገር አትናገር የስብከት መመሪያ እየሆነ ነው። ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱሳችንን ስንመለከት አሉታዊ ነገርን ይናገራል። አሉታዊውን ተናግሮ ግን አይቆምም ወደ አምንታዊ ይሄዳል። «አንተ ኀጢአተኛ ነህ የእግዚአብሔር ፍርድ አለብህ» ብሎ ከተናገረ በኋላ ይሁንና ድነት በክርስቶስ ታውጆልሃል፤ የዘላለም ሕይወት ተዘጋጅቶልሃል» ይላል። የዘላለም ክብር ተዘጋጅቶልሃል። ነገር ግን አሉታዊውን አትናገር ማለት ለንስሓ ጠላት፣ ለሰይጣን መመቸት ነው። ዛሬ የሚስማማቸውን የሐሰት አስተማሪዎች የሚያከማቹ ብዙ ቤተ አምነቶች ቢበዙ አይደንቅም።

5. የጳውሎስ ምሳሌነትና ለጢሞቴዎስ የሚሰጠው አደራ

"አንተ ግን ትምህርቴን፣ አካሄዴን፣ ዐላማዬን፣ እምነቴን፣ ትዕግሥቴን፣ ፍቅሬንና ጽናቴን ሁሉ ታውቃለህ" (2ጢሞ 3፥10)።

ጳውሎስ ሕይወቱን ለጢሞቴዎስ አሳይቶታል። ምክራችን የቃል ብቻ እንዳይሆን እግዚአብሔር ያድለንና ለሚያዩን ሰዎች የሚቀርላቸው የጽድቅ ትሩፋት በውስጣችን ያሳልፍ። ጳውሎስ ያንን አሳይቶአል። «አይተሃል» ይለዋል። በነዚህ ስፍራዎች በልስጥራ በአንጾኪያና በኢኮንዮን የሆነብኝን የታገስኩትን ትምህርቴን አካሄዴን ታውቃለህ። ከአንተ የተሰወረ አይደለም። ትምህርቴን ፍቅሬን በመከራ ውስጥ መጽናቴን ታውቃለህ። ለማስረጃ ያህል በአንጾኪያ በኢኮንዮን በልስጥራ የሆነብኝን የታገስኩትን ስደት ታውቀዋለህ። አንተ ራስህ ምስክር ነህ ይህን ካለው በኋላ ነው አደራ የሚለው፣ 'አንተ·ግን' የሚለው፣ ይቻላል ለማለት ነው። አንተ ግን ብሎ የሰጠው መመሪያ የሚቻል ነው። በእኔ ሕይወት ውስጥ ተችሎ አይተኸዋልና ትችላለህ።

ቀደም ሲል ያነሣነውን ሀሳብ ደግመን እንየው፤ ጳውሎስ ጥሩ

ምሳሌ ነው። በአገልግሎቱ የእግዚአብሔር ጸጋ በተለየ ሁኔታ ሲገለጥ የእግዚአብሔርን ክብር የሚሻማ አልነበረም። በክርስቶስ ላይ የሚያጠላ ነገር የለውም። ክርስቶስን እንጂ ራሱን የሚያጐላ አካሄድ ፈፅሞ የለውም። ለቆሮንቶስ አማኞችም «እናን ተን ለአንድ ወንድ አጭቻችኋለሁ» ይላቸዋል። በዚያ ያሉ ጳውሎስ ዙሪያ ሊሰባሰቡ ሲፈልጉ አንዳንዶቹ እኔ የኬፋ ነኝ፣ የአጵሎስ ነኝ የሚሉትን አላስጠጋቸውም። እናንተ ብርሃኑ በርቶላችኋል። ወደ ፊት ተተኪ አገልጋይ እናንተ ናችሁ አላላ ቸውም። ዞር በሉ ነው ያላቸው «ጳውሎስ ምንድን ነው? አጵ ሎስ ምንድን ነው? እኔ ተከልሁ፣ አጵሎስ አጠጣ። በዚህ ውስጥ የተከለም ያጠጣም ምንም አይደለም የሚያሳድግ እግዚአብሔር እንጂ። እኔ ብተክል ብዘራም ዘሩ የእግዚአብሔር ነው። እርሱ ቢያጠጣ ውሃው የእግዚአብሔር ነው። ስለዚህ አጵሎስ ምንም አይደለም፣ እኔም ምንም አይደለሁም። እግዚአብሔርን ጸጋ እን ደበዛልን የሚመስለን ወይም በእኛ ውስጥ የተለየ ጸጋ የሚያል ፍብንን እግዚአብሔር ይጠብቀን።

ብዙ ጊዜ የራሳችን ደቀ መዛሙርት በዙሪያችን እንዲሰባሰቡ እናደርጋለን። በያለንበት ደረጃ በቤተ ክርስቲያኖቻችን በራ ሳችን ዙሪያ ሰዎች እንዲሰበሰቡ እናደርጋለን። እኔ የእርሱ ነው የሚስማማኝ ሲሉ ደስ ይሰናል። አነርሱን ነው እዚህ ቦታ እንዲመረጡ የምናደርገው። ጳውሎስ ሁሉን «ለአንድ ወንድ አጭቻችኋለሁ።» ለጌታ ኢየሱስ እውነተኛ ደቀ መዛሙርት አፍሪዎች እንጂ ለራሳችን ደቀ መዛሙርት ሰብሳቢዎች አይደ ለንም። ደቀ መዛሙርት ክርስቶስን ሲተውት እናያለን። በአ ንድ ወቅት ክደውታል፣ ተበትነዋል። ክርስቶስ ቢተውት እን ኳን ልቡ ሰፊ ነው። ማቀፍ ይችላል። የእኛ ደቀ መዛሙርት ይተዉናል። ስለዚህ በእኛ ዙሪያ ከምንሰበስብ ወደ እርሱ ብን ገፈትር ይበጀናል።

በልስጥራ፣ ጳውሎስ ሲያልፍ አንድ ከማኅፀን ጀምሮ አግሩ

የሰለለ ሰው ያይና ያ ሰው እምነት እንዳለው ተመልክቶ በእግ ዚአብሔር ጸጋ በክርስቶስ ኢየሱስ ፈውስን እንዲያገኝ ምክን ያት ይሆናል። የልስጥራ ሰዎችን አማልክት ሰዎችን መስለው ወደኛ ወርደዋል አሉ። በርናባስን ድያ ጳውሎስ ደግሞ በመና ገር ዋና ስለነበር ሄርሜን አሉት። ሄርሜን ከግሪክ አማልክት መካከል የአማልክቶችን ሀሳብ እያመጣ ለሕዝቡ የሚተረጕም አምላክ ነው። አማልክት ወርደዋልና ስለዚህ እንሰዋላቸው አሉ። በክተማውም ፊት ቤተ መቅደስ ያለው የድያ ካህን ኮርማን አምጥቶ ሊሰዋላቸው ወደደ።

«ሐዋርያት በርናባስና ጳውሎስ ግን ይህን በሰሙ ጊዜ ልብሳቸ ውን ቀደው በሕዝቡ መካከል እየጮኹ ሮጡ።» ብዙ ሊያጥ ኑልን የሚፈልጉ ታቦት ሊቀርጹልን የሚነሱ አሉ። እንዴት ነው የምንቀበላቸው? በፈገግታ ነው? እነ ጳውሎስ ግን ልብሳ ቸውን ቀደዱ ስለዚህ የወንጌልን እውነት አፅንተው ያዙ።

የእርሱ ማንነት በክርስቶስ ኢየሱስ በአምላካችን ላይ አላጠ ላም። «ወደ ሕዝቡ መካከል እየጮኹ ሮጡ። እንዲህም አሉ፦ እናንተ ሰዎች ይህን ስለምን ታደርጋላችሁ? እኛ ደግሞ እንደ እናንተ የምንሰማ ሰዎች ነን ከዚህ ከንቱ ነገር ሰማይናን ምድ ርን ባሕርንም ወደ ፈጠረ ወደ ሕያው እግዚአብሔር ዘወር ትሉ ዘንድ ወንጌልን እንሰብካለን» ትንንሽ አማልክቶች ነን አሉ እንዴ? አላሉም።

«ይህንንም ብለው እንዳይሠውላቸው ሕዝቡን በጭንቅ አስተዋ ቸው» እንደዚህ ዐይነት ልቡና እግዚአብሔር በየቤተ ክርስ ቲያኑ ላሉት አገልጋዮች ይስጥ።

የሚሸሹ፣ የእነርሱ ነገር በክርስቶስ ላይ ጥላ የሚያጠላ መስሎ ከታየ የሚደበቁ፣ ልብሳቸውን የሚቀዱ፣ እኛ ምንም አይደለ ንም የሚሉ፤ የዚህ ዐይነት ሰዎች ቢበዙልን መንፈሳዊ እንቅስ ቃሴው እየበራ ይሄዳል። አለበለዚያ ሽንጋይ ገብቶ ስፍራውን

ይወስደዋል::

የሚገርመው ነገር ግን አይሁድ ከአንያኪያ ከኢኮንየን መጥ ተው ሕዝቡንም አባብለው ጳውሎስን ሲወግሩትና የሞተ መስ ሏቸው ከከተማው ውጪ ሲጐትቱት፣ "እንሰዋላችሁ" ያሉት ሰዎች ምንም አልሆኑላቸውም፤ አልተከላከሉላቸውም:: ተመልካ ቾች ሆኑ:: በሰዎች አንታመን፣ ከሰዎች ክብር ባንጓጓ መልካም ነው:: ዛሬ ሰዎች ያጀቡን የሚመስለን አገልጋዮች ካለን በዚያ ላይ አንደገፍ:: ጌታ ኢየሱስ ይህ ደርሶበታል፤ ሦሳዕና ብለ ውለት ሳምንት ባልሞላ ጊዜ ውስጥ ስቀለው ብለውታል::

በእውነት መንገድ ስንሄድ የእውነት ሰዎች አብረውን ከተጓዙ እግዚአብሔር የተመሰገነ ይሁን:: ግን እነርሱ ድጋፋችን አይ ሁኑ:: ምንጊዜም የሚደግፈን ታማኙ እግዚአብሔር ነው:: በዚህ መንገድም የምንዘውን አይተሃል ይለዋል:: «በእውነት በክርስ ቶስ ኢየሱስ እግዚአብሔርን እየመሰሉ ሊኖሩ የሚወዱ ሁሉ ይሰደዳሉ::» 6፥11 «አንተ ግን የእግዚአብሔር ሰው ሆይ ከዚህ ሽሽ፤ እምነትንም ፍቅርንም መጽናትንም የዋህነትንም ተከ፡ ተል» ይለዋል:: ምንድን ነው? «አእምሮአቸውም በጠፋባቸው እውነትንም በተቀሙ እግዚአብሔርን መምሰል ማትረፊያ የሚ ሆን በመሰላቸው ሰዎች ይገኛሉ:: እንደዚህ ካሉት ራቅ፤ ኑሮዬ ይበቃኛል ለሚለው ግን እግዚአብሔርን መምሰል እጅግ ማት ረፊያ ነው» የሚል ነው::

ይህን ሲለው እርሱ በተግባር ኣሳይቶ ነው:: «*በእውነት በክር ስቶስ ኢየሱስ እግዚአብሔርን እየመሰሉ ሊኖሩ የሚወዱ ሁሉ ይሰደዳሉ:: ነገር ግን ክፉዎች ሰዎችና አታላዮች እየሳቱና እያሳቱ በክፋት እየባሱ ይሄዳሉ:: አንተ ግን በተማርህበትና በተረዳህበት ነገር ጸንተህ ኑር*» ይለዋል::

"*ከማን እንደተማርኸው ታውቃለህና፤ ከህፃንነትህም ጀምረህ*

*ክርስቶስ ኢየሱስን በማመን መዳን የሚገኝበትን ጥበብ ሊሰጡህ የሚችሉትን ቅዱሳት መጻሕፍትን ህውቀሃል:: የእግዚአብሔር ሰው ፍጹምና ለበጎ ሥራ ሁሉ የተዘጋጀ ይሆን ዘንድ የእግዚአ ብሔር መንፈስ ያለበት መጽሐፍ ሁሉ ለትምህርትና ለተግሣጽ ልብ ንም ለማቅናት በጽድቅም ላለው ምክር ደግሞ ይጠቅማል"::

"*በእግዚአብሔር ፊት በሕያዋንና በሙታንም ሊፈርድ ባለው በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ፊት በመገለጡና በመንግሥቱም አመክርሃለሁ:: ቃሉን ስበክ፤ በጊዜውም አለጊዜውም ጽና፤ ፈጽመህ እየታገስህና እያስተማርህ ዝለፍና ገሥጽ ምከርም:: ሕይ ወት የሚገኝበትን ትምህርት የማይታገሡበት ዘመን ይመጣ ልና፤ ነገር ግን ጆሮቻቸውን የሚያሳክክ ስለሆነ እንደ ገዛ ምኞ ታቸው ለራሳቸው አስተማሪዎችን ያከማቻሉ:: እውነትንም ከመ ስማት ጆሮቻቸውን ይመልሳሉ፤ ወደ ተረትም ፈቀቅ ይላሉ:: አንተ ግን ነገርን ሁሉ በልክ አድርግ፤ መከራን ተቀበል፤ የወ ንጌል ሰባኪነትን ሥራ አድርግ አገልግሎትህን ፈጽም*"::

"*በመሥዋዕት እንደሚደረግ የእኔ ሕይወት ይሠዋልና የምሄድ በትም ጊዜ ደርሶአል:: መልካሙን ገድል ተጋድያለሁ ሩጫ ውን ጨርሻለሁ፤ ሃይማኖትን ጠብቄአለሁ ወደ ፊት የጽድቅ አክሊል ተዘጋጅቶልኛል፣ ይህንም ጻድቅ ፈራጅ የሆነው ጌታ ያን ቀን ለእኔ ያስረክ ባል፣ ደግሞም መገለጡን ለሚወዱት ሁሉ እንጂ ለእኔ ብቻ አይደለም*::» (2ጢሞ 3፥12-4፥8)

ለጢሞቴዎስ አካሄዱ ከሌሎች የተለየ እንዲሆን እንደ ተነገ ረው አይተናል:: በአንድ በኩል በሕይወቱ አኳያ በሕይወቱ የተለየ እንዲሆን ከጉልማሳነት ምኞት እንዲሸሽ በጽድቅ መን ገድ በትህትና መንገድ፣ በእምነት መንገድ እንዲሄድ ለዚህም ደግሞ ጳውሎስ ራሱ የሕይወት ምስክር እንደ ሆነ እየገለጸለት መክሮታል::

ከላይ በተጠቀሰው ክፍል ደግሞ በሁለት አቅጣጫ ይነግረዋል። ትምህርቱና አገልግሎቱን በተመለከተ መንገድ ሰጎተ ግን በተማ ርህበትና በተረዳህበት ነገር ጸንተህ ኑር። የምትሰማው፣ የሚነ ገረው፣ አንተ እንደ ተማርኸው በልብህም እንደተቀበልኸው አሜን ብለህ ከሕይወትህ ጋር እንዳዋሃድኸው ዐይነት ሳይሆን ሌላ ከሆነ፣ የተሳሳተ ከሆነ፣ ብዙም ቢባል፣ ብዙም ቢነገር ብዙ ድጋፍና ሆሆታም ቢያገኝ፣ አንተ ግን በተማርህበትና በተረዳህ በት ጸንተህ ቁም።

ምነው ቢባል ብዙ ክፉዎች አሉ፤ አታላዮች አሉ። እያሳቱ የሚስቱ፣ እየሳቱ የሚያስቱ በዚያም ላይ እየጨመሩ የሚሄዱ፤ ክፉዎች ሰዎች አሉ፤ በክፋት እየባሱ የሚሄዱ አሉ። አንተ ግን በተማርህበትና በተረዳህበት ጸንተህ ኑር። አንተ የተማርከው ከቅዱሳት መጻሕፍት ነው። የቤተ ክርስቲያን አንቅስቃሴና አገ ልግሎት ሁሉ የሕይወታችንም መመሪያ ማዕከል ሊሆን የሚገ ባው የእግዚአብሔር ቃል ብቻ ነው። እንትና እንደዚህ ብሏል የሚለው አነጋገር መመሪያችን ሊሆን አይችልም። እግዚአብሔር በመንፈሱ በኩል በሰጠን በዚህ መጽሐፍ ምን ይላል? መለኪ ያችን የእግዚአብሔር ቃል መሆን አለበት። ያንን ቸል ባልን ጊዜ በሕይወትም በትምህርታችንና በአገልግሎታችንም እንስ ታለን። ሰዎች ይስታሉ። ጳውሎስ ጢሞቴዎስን አንተ ግን በተ ማርህበት በተረዳኸው ነገር ጸንተህ ኑር፤ የተረዳኸውን ወንጌል አጥብቀህ ያዝ ይለዋል።

6. በሚገጥምህ ውጊያ ጽና

«እንደገዛ ምኞታቸው አስተማሪዎችን ያከማቻሉ ጆሮአቸውን የሚያሳክክ ነገር ለጆሮአቸው የሚጣፍጠውን መስማት ይፈል ጋሉ»። ጆሮአችንን ሲበላን ስናከው ጥሩ ስሜት ይሰማናል። በደረቅ ነገር ማከክ ጥሩ አይደለም። ፈረንጆች ጥሩ ጥሩ ማከ ኪያ አላቸው፤ እኛ ግን ቢያንስ ቢያንስ የዶሮ ላባ አለን፤ ያን

ጊዜ ጥሩ ስሜት ይሰማናል። «ሰዎች እንደዚህ ዐይነቱን ይፈል ጋሉ» አንተ ግን በዚህ መንገድ ልትሄድ አትችልም። ስለዚህ በዚህ መንገድ ላለመሄድ ወስን ነው የሚለው።

አካሄድህ ከብዙዎቹ የተለየ ቢሆንም ደግሞ አትሸነፍም፤ የእ ግዚአብሔር ስም የተመሠገነ ይሁን፤ አትሸነፍም፣ ድል አለ ነው የሚለው፤ ኤርምያስን የጠራው አምላክ ተነስ ታጠቅም ያዘዝ ሁህን ሁሉ ንገራቸው ሲለው "ይዋጉሃል" አለው። የሚዋጉህ አን ድና ሁለት አይደሉም ብዙዎች ናቸው። ከኤርምያስ የሚወ ጣው ቃል አይመቻቸውም ነበር፤ ካህናቱ ይዋጉሃል የእግዚአ ብሔርን ቃል ጥለው ነበርና። ሕዝቡን መግዛታቸውን ነበር የሚያዩት። የሕዝብ አለቆችም አይወዱትም 'ጥቦ ንጥቂያ ይቅር'፣ 'ፍትህ ይስፈን' ይል ነበር። 'ቤታችሁ በሽንገላ ተሞል ታለች' ይል ነበር፤ ነውራቸውን ይገልጥ ነበር፤ ኑ ተመለሱ ይል ነበር። አይወዱትም፤ ማን ይወደዋል የዚህ ዐይነቱን ሰው? ነቢያቱም አይወዱትም ነበር ስንት የሰው/ የሐሰት ነቢያት ናቸው ኤርምያስን በመቃወም በኤርምያስ ሕይወት ዙሪያ የተ ንጋጋው?

እርሱ እግዚአብሔር የሰጠውን ሲናገር ረሓብ፣ ሰይፍ ቸነፈር እየመጣ ነው ወደ እግዚአብሔር ካልተመለሳችሁ ፍርድ አለ ሲል ሌሎች ነቢያት ይነሡና ሰላም ነው ምንም የለባችሁም እግዚአብሔር ሰላም አሰጣችኋለሁ ይላል። ሰይፍም አታዩም ራብም አታዩም ይሏቸው ነበር።

ኤርምያስ በጣም ይጨነቃል «ጌታ ሆይ እንዲህ ትለኛለህ ነቢ ያት ግን እኮ ሰላም ነው ይሏቸዋል» እያለ አምላኩን ይጠይቅ ነበር። እርሱ "ሰባው ዓመት እስኪፈፀም ከባርነት አትመለ ሱም" ይላል፤ ንስሓ አልገቡምና። ሌላው ይመጣና "በሁለት ዓመት ውስጥ የምርኮ ቀንበር ይሰበራል" ይላል። «ይኸ እንዲያ ውም በጠላት የተገዛ ነው ተባለ፤ ይገደል ብለው ንጉሡን ጠየቁ።

ሴዴቅያስን ለመኑትና ጒድጓድ ውስጥ ተጣለ፣ እግዚአብሔር ግን ታደገው። ኢትዮጵያዊው አቤሜሌክን ልኮ «ይዋጉሃል እኔ ከአንተ ጋር ለማዳን እሆናለሁና ድል አይነሡህም» ብሎ አዕ ናናው።

ውጊያ አይቀሬ ነው ለምቾት ብናፈገፍግ አይበጀንም። የሚ መቸው በእግዚአብሔር ዘንድ መሆን ነው።

7. እርሱን ተማምነህ ኑር

«በልሁል መጠጊያ የሚኖር ሁሉን በሚችል አምላክ ጥላ ውስጥ ያድራል፣ እግዚአብሔርን አንተ መታመኛዬ ነህ እለዋለሁ፣ አም ላኬና መሸሸጊያዬ ነው፣ በእርሱም እታመናለሁ ... በላባዎቹ ይጋርድሃል በክንፎቹ ቢታች ትተማመናለህ» (መዝ 91፥1-2)።

እርሱን ተማምኖ ማደር ትልቅ ነገር ነው፣ እንዲህ ተማምኖ አለማደር አስቸጋሪ እንደ ሆነ አስታውሳለሁ፣ በተለይ እኔና ባለ ቤቴ እንደተጋባን አንዳንድ ዕቃዎች ገዝተን ቤት መሥርተን እንዳሳመርነውና ጥቂት እንደቆየን ሌሊት ሌሊት ሌባ እየመጣ አስቸገረን፣ በየዕለቱ ሊባው አጥር ዘሎ ይገባል፣ ስለዚህ አለመ ተኛት ጀመርን በተለይም እኔ። (ለማንም አትናገሩ እንጂ እኔ አንዴ ከተኛሁ አልሰማም) ስለዚህ ያለኝ ምርጫ ፍጥጥ ብሎ ማደር ሆነ። ሲነጋ ሥራ እሄዳለሁ ችግር ነበር።

ርግጥ በዚያ ግቢ ውስጥ ደግሞ የአንድ ሌላ ሰው ቤት አለ፣ ባለቤቱም በጣም ንቁ ናት፣ ኳ ሲል ትነቃለች። እና በሷም እንዳልታመን ደግሞ ድንገት ጅው አድርጎ እንቅልፍ ቢወስዳ ትስ እያልሁ ተቸገርሁ፣ ከዚያ በኋላ በጸሎት ነገሩን ለእግዚአ ብሔር መስጠት እንደሚሻል አመንሁ። ማታ ስንተኛ «አንተ ጠባቂዬ ነህ፣ አንተ ፈቅደህ ከሆነ ቢወስዱት ይወስዱት» ብዬ እየጸለይሁ ከዚያም ለጥ ብዬ መተኛት ጀመርሁ። ከዚያ በኋላ ምንም አልነበረም። የሚያስደነግጥ ነገር ድምፅም የለም፣ ኩቤም

የለም፤ «በላባዎቹ ይጋርድሃል በክንፎቹም በታች ትታመናለህ እውነት እንደ ጋሻ ይከብሃል፣ ከሌሊት ግርማ፣ በቀን ከሚበ ርር ፍላጻ፣ በጨለማ ከሚሄድ ክፉ ነገር፣ ከአደጋና ከቀትር ጋኔን አትፈራም። በአጠገብህ ሺህ በቀኝህም በሥር ሺህ ይወ ድቃሉ፣ ወደ አንተ ግን አይቀርብም። በዐይኖችህ ብቻ ትመለ ከታለህ፣ የኀጥአንንም ብድራት ታያለህ። አቤቱ አንተ ተስፋዬ ነህና ልዑልን መጠጊያህ አደረግህ። ክፉ ነገር ወደ አንተ አይ ቀርብም፣ መቅሠፍትም ወደ ቤትህ አይገባም። በመንገድህ ሁሉ ይጠብቁህ ዘንድ መላእክቱን ስለ አንተ ያዝዛቸዋልና፣ እግር ህም በድንጋይ እንዳትሰናከል በእጆቻቸው ያነሡሃል። በተኩላና በእባብ ላይ ትጫማለህ፣ አንበሳውንና ዘንዶውን ትረግጣለህ፣ በእኔ ተማምኖአልና አስጥለዋለሁ፣ ስሜንም አውቋልና እጋርደ ዋለሁ» (መዝ 91)።

8. የሕይወትን ዋና ነገር አጥብቀህ ያዝ

ስለዚህ አንተ ተመለስ በብዙሃኑ መንገድ አትሂድ በምቾት መንገድ አትሂድ የእውነተኛ ምቾት ሁሉ ምንጭ እግዚአብሔር ነው። ከብዙኀኑ ጋር ለመስማማት አትውጣ። «ንአምን በአ ሐዱ አምላክ» ብሎ በአንድ አምላክ ታምኖ መሄድ ነው የሚ ሻለው። በራሳችን አንሆንም፣ ኤርምያስ «ለው ሕይወቱ በእጁ አይደለም፣ አካሄዱንም ማቅናት ከራሱ የሚመጣ አይደለም» ይላል፣ የእንግሊዝኛው የተሻለ ጉልህ ይመስለኛል፣ I know, O Lord that a man's life is not his own. It is not for man to direct his steps ይላል። መንገድን ማቅናት በራስ አይደለም። ስለዚህ በእግዚአብሔር ማረፍ ይሻላል። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የዲ ያብሎስን ሥራ ሊያፈርስ ነው የተገለጠው። የሠራዊት አምላክ የእግዚአብሔር ሉላ ልጅ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ከእኛ ጋር ነው፣ ጌታ ኢየሱስን ቸል ብለን፣ ይህን ጠባቡ መንገድ ቸል ብለን፣ በለፊው መንገድ ሄደን እናተርፋለን ብንል አይሆንም፣

ጳውሎስ «ነፍሴ በእኔ ዘንድ እንደማትከብር እቆጥራታለሁ» ይላል፤ ይሁንና በመጨረሻው «መልካሙን ገድል ተጋድያለሁ ሩጫውን ጨርሻለሁ ሃይማኖቴን ጠብቄአለሁ ወደ ፊት የጽድቅ አክሊል ተዘጋጅቶልኛል። ይህንንም ጻድቅ ፈራጅ የሆነው ጌታ ያን ቀን ለእኔ ያስረክበኛል» ይላል። መቼ ነው ከጌታችን ጋር የምንገናኘው? በአፀደ ሥጋ ሳይሆን ከዚህ የሥጋ እካል ወጥተን ነው።

ሁላችንም እናልፋለን የዘላለም መንግሥት የክርስቶስ መንግሥት ይገለጣል፤ ሁሉ ያልፋል ትካዜውም ያልፋል፤ ፍንደቃውም ያልፋል፤ ችግሩም ያልፋል፤ ምቾቱም ያልፋል አጀቡም ያልፋል፤ ብቸኝነቱም ያልፋል ማማቱም መታማቱም ያልፋል፤ ሁሉ ያልፋል፤ እኛም እናልፋለን። «ዓለሙም ምኞቱም ያልፋሉ፤ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያደርግ እርሱ ለዘላለም ይኖራል፤ ጌታ ሆይ ጌታ ሆይ የሚለኝ ወደ መንግሥተ ሰማያት የሚገባ አይደለም። የአባቴን ፈቃድ የሚያደርግ እንጂ»።

በነገሥታት መጽሐፍ እንትና እንትና ነገሠ ይህን አደረገ፤ ሞተ፤ ልጁ ደግሞ በምትኩ ነገሠ፣ ሞተ እያለ ሲያቀርብልን፣ በጥቂት ደቂቆች ውስጥ የስንቶቹን መወለድ፣ መንገሥና መሞት እናያለን፤ አሁንም እንደዚሁ ነው። የዕድሜን ዳገት በተስፋ ይዘን የዕድሜን ቀለልለት ግን በፀፀት እንዳንሄድ ከእግዚአብሔር ጋር ብንስማማ ይሻለናል።

ለመኖር በመዘጋጀት ዛሬ የሕይወታችንን ወቅት እንዳናሳልፈው እግዚአብሔር ይርዳን። አንድ ጊዜ አንድ ቡድን ከጠላት ፊት ሸሽቶ ይሄድ ነበር። በሚሄድበት ጊዜ በዋሻ ውስጥ ማለፍ ግድ ሆነበት፤ ዋሻው ረዥም ነው ደግሞም ጨለማ ነው፤ ግን በዋሻ ውስጥ ሲሄዱ የሚረግጡት ለየት ያለ ጠጠር ዐይነት ስሜት ያለው ነገር ነበረ፤ የዚህን ጊዜ አንዳንዶቹ ዘገኑት ያዙት አንዳንዶቹ ደግሞ አይ ምንድን ነው? ብለው ተውት።

ከዘገኑት መካከል አንዳንዶች ጥቂት ተጉዘው በተኑት። አንዳንዶቹ ግን ይዘው ወጡ፤ ወደ ብርሃን ከወጡ በኋላ ጠላት ግን እየተከተላቸው ነው። ሲያዩ ዘግነው በኋላ የጣሉት ቄጫቸው፤ ዘግነው ይዘው የወጡትም ቄጫቸው፤ ያልዘገኑትም ቄጫቸው። ነገሩ ለካ ዋጋው ውድ የሆነ በአልማዝ ደረጃ የሚቆጠር የከበረ ድንጋይ ኖሯል። ያልዘገኑት እና ዘግነው የጣሉት «እንዴት እንዴት ይህን ያህል ሸክም እኮ አልነበረም ብንዘግነው፣ ብንይዘው ኖሮ» ብለው ሲቆጩ የዘገኑትም ደግሞ «ለምን ይህቺን ብቻ ዘገንን?» ብለው ተቆጩ። በሕይወት መንገድ እንድንሄድ ተጋብዘናል፤ በሕይወት መንገድ ያልገቡም እንደሚቆጫቸው፣ የገባንም፣ የተሠማራንም በሙላት እንድንይዘው፣ ደግሞ የሚቆጨን እንዳይሆን በተጠራንበት መጠራት መያዝ የሚገባንን እንድንይዝ፣ እስከ ፍጻሜም እንድንጓዝ እግዚአብሔር ይርዳን። ነገ ለመኖር በመዘጋጀት የሕይወታችንን ወቅት አናሳልፍ፤ በመከብብ መጽሐፍ መጨረሻ ላይ «የነገሩን ሁሉ ፍጻሜ እንስማ፤ ይህ የሰው ሁለንተናው ነውና እግዚአብሔርንም ፍራ ትእዛዙንም ጠብቅ። እግዚአብሔር ሥራን ሁሉ የተሰወረውንም ነገር ሁሉ መልካምም ቢሆን ክፉም ቢሆን ወደ ፍርድ ያመጣዋልና» «በእግዚአብሔር ፊት በሕያዋን በሙታን ሊፈርድ ባለው በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ፊት በመገለጡና በመንግሥቱ እንዳታፍር እነግርሃለሁ» (2ጢሞ 4)።

ጌታችን ይገለጣል የዚያን ጊዜ ሐሴት ይሆንልናል፤ አሁንም ቢሆን የሚመቸው በአምላካችን ዘንድ ነው። እግዚአብሔር ለመልካም ፍጻሜ ያብቃን።

"ወደ ሕይወት ዛፍ ለመድረስና በበሮቿም በኩል ወደ ከተማ ዪቱ ለመግባት መብት እንዲኖራቸው ልብሳቸውን የሚያጥቡ ብፁዓን ናቸው" (ራእ 22፥14)።

"መንፈስና ሙሽራዪቱ፣ "ና" ይላሉ፤ የሚሰማም፣ "ና" ይበል፤ የተጠማም ሁሉ ይምጣ፤ የሚፈልግም ሁሉ የሕይወትን ውሃ በነጻ ይውሰድ" (ራእ 22፥17)::

ልመና/ምልጃ

እንደሚታየው፡- ደክመናል፤
ለዛችን ተሟጧል፤
የሕይወት ጎዶል እርቆን ቀለስተኛ ሆነናል::

አሻፈረኝ ለፍርስራሽ አሻፈረኝ ለሽንፈት፣
የሚል ወኔ ከእኛ ተወስዷል፤
ልበ ሙሉነታችን ግዞት ወርዷል፤
የዕለት ጉዳያችን፣ የሐሳባችንን አድማስ፣
ገድግዶ ይዞታል፤
ከግል ጉዳያችን ተሻግረን ማየት ተስኖናል::

በዕለት ነገራችን ተወጥረን እርስ በርስም ተፎካክረን፣
በመነቃቀፍ በመናናቅ መጠላለፍን፣
ሥራችን አድርገን ተያይዘነዋል፤
በዚህ ነፍሳችን ተይዛ ትንፋሿ የሲቃ ሆኖአል::

በዚህ ጉስቍልና፣ ቀኖች ለጥቅም ከመዋል አፈትልከው፣
እየነጐዱ የዕድሜም ድውር እየሞላብን ነው::
ምን ይባላል ተስፋው ምኞቱ ታላቅ ሥራ፣
አከናውኖ የማለፍ ጉጉ ናፍቆቱ ሟሾብናል፣
ተጠልፎ ተወስዶብናል::

እንግዲህ ሁሉም ከአንተ ነውና ማዳኑም፣
ጽድቁም ከአንተ ነውና፣
የበጎነት ምንጭ ምን ጊዜም አንተና አንተ ብቻ ነህና፣
በምሕረትህ ተነሥ፤ ታደገን ተሐድሶንም ስጠን፣

በመካከላችን በውስጣችንም ስምህን አክብረው፤
እኛም አይተን ተገንዝበን በሁለንተናችን እንገዛልህና፣
እርስታችን ሁነን ስምህም ትምክሕታችን ይሁን፣
በሕይወት ኑሩ ብለህ ብርሃንህ ጨለማችንን ያስወግድ፤
ዐይናችንም ተከፍቶ፣ የዐይን መስታወታችንም አጥርቶ ይይ፤
ይሁን በል፤ ከአንተ ዘንድ ድንጋጌ ይውጣ::

የሳቱና ገለባ የሆኑ ትንቢቶች፣ ሟርቶች፣ ከክብርህ መገለጥ የተነሣ፣
ወድቀው ይንኰታኰቱ፤ ተቃጥለው ይብነኑ፣
የተሸነገሉ የሕዝብህ አስረኞችም ይፈቱ፣
ነጻ ወጥተው በእውነትህ ኪዳን ተሐድሶ እንደ ኀኖ ይታነጹ፣
የከበረውን ከተዋረደው፣ ዘላለማዊውን ከጊዜያዊው፣
ከነላፊው፣ ከጠፊው ይለዩ፣
ክብር ለአንተ፣ ክብር ለአንተ ብለው ለሕያውነትህ ለአምላክነትህ ይስገዱ::

ሁላችንም ሐሰቱን እውነት ነው ብለን፣
ራሳችንን ካማተብንበት ከበባ ከፍ ከፍ ብለን ምንጥቅ ብለን እንውጣ፣
የብርሃኑ መላትም ሁሉን ፍንትው አድርጎ ያሳየን፣
የሸነገልንበትና የተሸነገልንበት ትብታብ ትባንትብ ይበጣጠስ፣
ከእጅ ከእግራችን ላይ ይርገፍ::

እባክህ ጌታ ሆይ እባክህ፣
ዘመናችንን እንደ ቀድሞው ዐድስ፣
መልሰህ እንጸን፣
መልሰህ በአንተ መሥርተን፣
መቆሚያ ዐለት ሁነን፣
ከአሸዋ መሠረት ከእንሽርት አውጣን፣

በከፍታ ላይ አቁመን፣
ሞታችንን በትንሣኤ ሕይወት ተክተህ ሙላን::

አንዛል፤ ይልቁንም:
አንላቅ፣ አንደርጅ፣ እንለምልም፣ አናብብ፣
ፍሬ እንያዝ፣ አንብዛ፣ አንትረፍረፍ፣
ሕይወት ይፍለቅ ይጥረፍም፣
የደረቁ ዐጥንቶች ይሰባሰቡ፣ በጅማት ይያያዙ፣
ሥጋም ይልበሱ በቄዳም ይሸፈኑ፣
በጎይለ ሕይወትም ይሞሉ፤ ይንቀሳቀሱ ይጐልብቱና፣
ታላቅ ሰራዊት ሆነው ይቁሙ::
ከዚያም:
ለአንተ ይጐንበሱ፤ ጠላትን ግን ያስጐንብሱ፣
የጠላትን ሰፈር ሁሉ ይውረሱ::

እንግዲያስ:
ሰማያትን የፈጠረ የዘረጋቸውም፣
ምድርንና በውስጧ ያሉትን ሁሉ ያበጀ፣
ለሕዝቧ አስትንፋስን፣
ለሚኖሩባትም ሕይወትን የሚሰጥ እግዚአብሔር፣
አንደ ገና ያበጃጀን፤ ከእርሱ በሚመነጭ በእስትንፋሱ፣
ሕይወት ይሙላን፤ በድል ያመላልሰን::

ክብር ለእግዚአብሔር አብ
ክብር ለእግዚአብሔር ወልድ
ክብር ለእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ
አንድ አምላክ ይሁን አሜን!